DÎVÂN-I MUHİBBÎ

(KANUNÎ SULTAN SÜLEYMAN'ın ŞİİRLERİ)

2

Tercüman 1001 TEMEL ESER

TERCÜMAN GAZETESİ'nin
bir kültür hizmeti olarak
yayınladığı

"1001 TEMEL ESER"
Serisinin
155. kitabı
DİVAN–I MUHİBBI II.
(Kanunı Sultan Süleyman'ın Şiirleri)

KERVAN KİTAPÇILIK
BASIN SANAYİ ve TİCARET A.Ş.
Ofset Tesisleri'nde
dizilmiş ve basılmıştır.
(1980)

Tercüman 1001 TEMEL ESER
155

DÎVÂN-I MUHİBBÎ

(KANUNÎ SULTAN SÜLEYMAN'ın ŞİİRLERİ)

II

Hazırlayan:
Vahit ÇABUK

İSTANBUL
1980

1001 Temel Eser'i iftiharla sunuyoruz

Tarihimize mânâ, millî benliğimize güç katan kütüphaneler dolusu birbirinden seçme eserlere sahip bulunuyoruz. Edebiyat, tarih, sosyoloji, felsefe, folklor gibi millî ruhu geliştiren, ona yön veren konularda **"Gerçek eserler"** elimizin altındadır. Ne var ki, elimizin altındaki bu eserlerden çoğunlukla istifade edemeyiz. Çünkü devirler değişmelere yol açmış, dil değişmiş, yazı değişmiştir.

Gözden ve gönülden uzak kalmış unutulmaya yüz tutmuş **-Ama değerinden hiçbir şey kaybetmemiş, çoğunluğu daha da önem kazanmış-** binlerce cilt eser, bir süre daha el atılmazsa, tarihin derinliklerinde kaybolup gideceklerdir. Çünkü onları derleyip-toparlayacak ve günümüzün Türkçesi ile baskıya hazırlayacak değerdeki kalemler, gün geçtikçe azalmaktadır.

Bin yıllık tarihimizin içinden süzülüp gelen ve bizi biz yapan, kültürümüzde **"Köşetaşı"** vazifesi gören bu eserleri, tozlu raflardan kurtarıp, nesillere ulaştırmayı plânladık.

Sevinçle karşılayıp, ümitle alkışladığımız **"1000 Temel Eser"** serisi, Millî Etiğim Bakanlığınca durdurulunca, bugüne kadar yayınlanan 66 esere yüzlerce ek yapmayı düşündük ve **"Tercüman 1001 Temel Eser"** dizisini yayınlamaya karar verdik. **"1000 Temel Eser"** serisini hazırlayan çok değerli bilginler heyetini, yeni üyelerle genişlettik. Ayrıca 200 ilim adamımızdan yardım vaadi aldık. Tercüman'ın yayın hayatındaki geniş imkânlarını 1001 Temel Eser için daha da güçlendirdik. Artık karşınıza gururla, cesaretle çıkmamız, eserlerimizi gözlere ve gönüllere sergilememiz zamanı gelmiş bulunuyor. Millî değer ve mânâca her kitap ve her yazar bu serimizde yerini bulacak, hiç bir art düşünce ile değerli değersiz, değersiz de değerli gibi ortaya konmayacaktır. Çünkü esas gaye bin yıllık tarihimizin temelini, mayasını gözler önüne sermek, onları lâyık oldukları yere oturtmaktır.

Bu bakımdan 1001 Temel Eser'den maddî hiç bir kâr beklemiyoruz. Kârımız sadece gurur, iftihar, hizmet zevki olacaktır.

KEMAL ILICAK

Tercüman
Gazetesi Sahibi

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

305) Giceler aşkınla cânâ yanar oldum hem–çü şem'
Dâne dâne ânıniçün gözlerüm akıtdı dem

Gerçi kadirsin yüzin göstermeyesin âşıka
Lîk kadir olamazsın aşk–ı dilden ola kam'

İster isen olmaya aybun cihânda âşikâr
Sen dahi tutma dilâ bir kimsenin aybına şem'

Bu ne hikmet bu ne ibret bu ne kudretdür hüdâ
Âb u âteş bâd u hâki eylemiş insanda cem'

Sürme kapundan Muhibbî gelse arzuhal içün
Şâh–ı âdil dergehinden olımaz hiç kimse men'

* * *

Mef'ûlü/Fâilâtü/Mefâîlü/Fâilün

306) Güller şükûfte halk ferâh her biri ferâğ
Lâle-sıfat lîk benüm sînem üzre dağ

Ger bâğ içinde irmiye bûyın dimâğıma
Bir âhum ile oda yaka gülistân u bâğ

Pûşîde tut pirehenün virme bâda gel
Her ne sezâyı itme ıtr ile pür dimâg

Hâcet değül bu hâne–i hicrâna ey refik
Uyarma şem'i sinem olubdur ona çerâğ

Her kim Muhibbî şi'rüni bilmez naziredür
Kebk-i hirâma benzemeye hiç kâr-ı zâğ

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

307) Dilberâ sensiz bana düzâh görinür geşt-i bağ
Arızunsız ruşen itmez gönlümi değme çerâğ

Görürüm yoktur vefâsı hem bekâsı âlemin
Mâl ü câhından ânınçün eyledüm ânın ferâğ

Kuh-ı gamda dir gören beni peleng-i pışedür
Derd ü hasretle yakaldan sınem üzre nice dâğ

Halka halka kâkülin boynuma olmuşdur kemend
Zülf-i müşginin hevâsı ile pür sevdâ dimâğ

Hiç revâ mı ola gülşende Muhibbî bülbülün
Nâlesin guş itmeyüb sen olasın ndan ırağ

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

308) Olmasa Pervânenün başında sevdâ-yı çerâğ
İtmez idi kendüzini yakmağa rây-ı çerâğ

Niceye dek çekelüm ey dost bu hicrân şebin
Arızunla rûşen it itdün temennâ-yı çerağ

Görmeyesin ayağın altındaki âşıkları
Bu meseldür karanu dirler olur pâ-yı çerâğ

Kâkül-i müşgin midür başındaki câna didüm
Didi eyle görinür derdüne bâlâ-yı çerâğ

Şem'i ruhsârına kılmış zülfini ol meh nikâb
Ey Muhibbı yok siyâh olduğu vâlâ-yı çerağ

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

309) Dostum zülfin kemendidür takan boynuma bâğ
Lâle haddündir yakan bu sıneme her lâhza dâğ

Her kaçan kim çeşmün ala ele kaşun yayını
Ben değül gamzen okından kalmaya bir kimse sağ

Tekye-i dilde yine yakmağa dil kandilini
Bağrum ile göz biri su iletür birisi yağ

Kalur idim Hızr gibi câvidân ben haşre-dek
Ey Mesihâ içebilsem lebleründen bir ayağ

Bir değüldir bu Muhibbî'yle râkâb-i ru-siyâh
Gülşen içre bülbüle nisbet olunur mu gülâğ

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

310) Ahdine durmaz diriğa va'deye eyler hilâf
Yâ Giyâse–'l–müstağisîne neecina mimmâ nehâf

Merve hakkıçun Safâ'dan cânumı kurban kılam
Ger Müyesser ola kılmak Ka'be–i kûyın tavâf

Jeng–i gamdan kurtaramazsın gönül âyinesin
Sâkiyâ gül–ruh elünden içmeyince câm–ı sâf

Bir kadeh meyden irişür aşk eri bir menzile
Zâhidâ sad sâle irmez çekse yüz bin itikâf

Dil nice itsün tahammül can nice doysun gama
Ursalar bâr–ı gamı kılmaz tahammül kuh–ı kâf

Bu Muhibbî sanmanuz kim dostlar yüz döndüre
Leşker–i a'dâ eğer olsa hezârân sâf sâf

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

311) Gevher–i aşka olaldan dil sadef
Nâvek–i derde olubdur can hedef

Bezm–i gamda nay olalı bu gönül
Döğerem bu sînemı mânend–i def

Âşıka göz yaşı mâdır gam gıdâ
Ârif olan istemez âb–ı ulâf

Sınesinde sabr olmaz âşıkın
Bâdı kim gördi ki tuta ana kef

Cürm ise seni Muhibbî sevdiği
Afv kılma oldur anı kıl telef

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

312) Kûyını âşık isen ka'be gibi eyle tavâf
Terk–i cân itmeyesin eyleme aşkdan yüri lâf

Sırr–ı aşkı bu gönül zâhir iderse ne acib
Gösterir her ne ki içinde ola şîşe–i sâf

Cân ü dil aldı bana virmedi bir bûsesini
Mâh–rûlarda meğer zerre kadar yok insâf

Çekerüm eşk–isipâhını idüb âhum alem
Yirde gökde iderem baht–ı siyâhumdan musâf

Ey Muhibbî getürürsin dün ü gün bâr—ı gamı
Âferin sana tahammül idemezdi ana kâf

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

313) Sînemi dağ eyleyüb çekdim ana yir yir elif
Sanki bir dağ içre bitmiş serv ü lâle muhtelif

Eyledi kaddün hevâsı müstâkîm tab'um benüm
Lîk ebrûnın hayâli kıldı aklum münharif

Virmedi kimse miyânunla dehânundan haber
Sırr—ı gayb olmaz mukarrer değme kimse münkeşif

Zâhidâ aceb ile ger sen çekdin ise itikâf
Ben dahî genc—i harâbât içre oldum mu'tekif

Tekye—i dilde Muhibbî yazmak içün şekl—i âh
Dâğdan sefer eyleyüb üstine çekmişdir elif
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Failâtün/Failün

314) Dürler ile gözlerüm dolu idi hem—çün sadef
Bî—vefâ dilberlerün yolında hep oldı telef

Ey kaşı ya durmadan atsan bana gamzen okın
Key ulu devletdürür ana ola bu dil hedef

Bezm—i gamda dôstlar nuş idel hun—ı ciğer
Nâya döndi bu gönül sinem döğülü hem hedef

Eyledi Mecnûn vasiyyet bana aşkın tekyesin
Tan mıdur geçsem yirine olmuşum ana halef

Tevbe eylerdüm Muhibbî bâdeden irişmese
Gûşına pîr—i mugan bezminde bânun lâ—tahef
* * *

Fàilatün/Fàilàtün/Fàilàtün/Fàilün

315) Eylesem dil mülkini ben tan mıdur cânâne vakf
Ola gelmişdür ezelden genc içün virâne vakf

Kùyına vardıkça uşşâkın sana kurbân olur
Hayrun olsun dòstum gel eyle bir ser–hâne vakf

Konmağiçün her gice mihnet belâ vü derd ü gam
Eyledüm dil mülkini anlara dervişâne vakf

Olıserdür nakd–i ömrin âkıbet dünyâ senün
Eyle farz it kim bu nakdi eyledin ol hâne vakf

Meslis–i gamda Muhibbî içmeğe hùn–i ciğer
Şîşe–i çeşmünden itmişdir iki peymâne vakf

* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün

316) Gönül eğlencesi âlemde bir ârâm cânım yok
Muhabbet mülkine şâhım veli bir mihribânum yok

Ne dünyâ gussâsı bende ne ukba fikrin eyler dil
Hemân didâra âşık ne hevây–ı in ü ânum yok

Harîd–i aşkum ey hâce cihân bâzâruna vardum
Nukûd–ı ömrü sarf itdüm benüm sûd u zebânum yok

Muhabbet câmını içdim dü âlemden kamu geçdim
Cefâ–keş âşıkım âşık benüm cân ü cihânum yok

Muhabbet nârına yandım vücûdum külli mahv oldu
Muhibbî'den nişân ummâk benüm nâm ü nişânum yok

* * *

Mef'ûlü/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilü

317) Geldi benefşe hattın bâğ u bahâra yer yok
Kaddün yeter çemende serv ü çınâra yer yok

Şâm oldu çünki zülfün rûz olalı cuma
Yeter cihâna bunlar leyl ü nehâra yer yok

Hicrân şebinde cânâ hâlüm katı diğer–gün
Ben hasretiyle öldüm gel intizâre yer yok

La'l–i lebün şifâdur Dârüş–şifâ işiğün
Yâ niçün anda bu ben bimâr–ı zâra yer yok

Çün içdi câm–ı aşkı oldu Muhibbî sermest
Tan mı melâmet olsa nâmus u âra yer yok
* * *

Mefâîlün/Mefaîlün/Mefaîlün/Mefâîlün

318) Nigâra hüsnine bildim senün her giz nihâyet yok
Velî ol hüsne bakmağa dirigâ bende tâkat yok

Yüzime baksan ey meh–rû ayân olur sana hâlün
Bana bu derdi söyletme beyâna çünki hâcet yok
İderdüm âsitanunda giceler âh ü feryâdı
Komazsın itlerün denlü meğer bende liyâkat yok

Tulu' itmez neden bilsem saâdet necmi başuma
Ya hodi tâliim benzer ya dilberde inâyet yok

Muhibbî kûyına geldi didüm bir bûse ihsân it
Didi resm olmadı hûblar tarîkinde bu âdet yok
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

319) Ol şeb–i hûbânı gör hiç kullarına dâdı yok
Hoş bilür cevr ü cefâ fennin velî üstâdı yok

Şöyle mecnûn olmuşum göreli leylî zülfünü
Deşt–i gamda ser–te–ser seyr itmeyem bir vâdi yok

Hasretiyle dün gice şol denlü dökdüm göz yaşın
Kevkebi saymak olur lâkin anın a'dâdı yok

Gülşen–i hüsnine karşu ey dil artur nâleni
Dimesünler bülbül–i şûrîdenin feryâdı yok

Dilber–i mihrün görüb itme Muhibbî i'timâd
Hatır–ı âşık gibi bir kasr'dır bünyâdı yok

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

320) Servi kimdir benzeden kaddüne kim reftârı yok
Goncayı ağzuna kim teşbih ider güftârı yok

Dest–i kudret urdı aşkın çün ezel bünyâdını
Oldı muhkem tâ ebed kimdir diyen mi'mârı yok

Bâd–ı âhum saldı bahr–i eşke bu dil zevrâkın
Zâhir oldu mevcler dinür mi hiç âsârı yok

Dûd–ı âhumdur başumdan göklere idenuruç
Gice gündüz yir sinemde sanman nârı yok

Ehl–i aşk ister melâmet bil selâmetden kaçar
Ey Muhibbî âşıkın adıyla her giz ârı yok

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

321) Her kimin kim bu cihân bağında bir cânânı yok
Filhakika mürdedür cisminde [illegible] cânı yok

Ka'be–i vasla irerdün ey gönül kat' eylesen
Deşt–i hicrânın vebâlin haddi yok pâyânı yok

Derd–i aşkı sor bana bilmez anı bî–derd olan
Bir devâsız derddir her giz ânın dermânı yok

Göz göre hattı gelüb kasd eyledi imânuma
Hey ne kâfirdür meded ol dini yok imânı yok

Ey Muhibbî hûblarda vâr iken zülf ü zebân
Anlara kimdür diyen kim bendi yok zindânı yok

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

322) Şâhid ü şem'ü şarâba vü nakl ü her giz bâde yok
Kıl taleb virmek hüdânın dime hey üftâde yok

Vâdi–yi mihnetde göz yaşı su olmuş gam gıda
Böyle ni'met var iken âşık dimez bu zâde yok

Sen lebi şiriniçün düşdüm belâ kuhsârına
Hüsrevâ bilsem neden meylün bu ben Ferhad'e yok

Gülşen–i hüsnün gibi dehr içre gülşen görmedüm
Serv ü kaddün gibi bir serv bu dünyâda yok

Ey Muhibbî mâni' olsa pîrehen vuslat demi
Ânı bir âh ile yak da olsun ol ârada yok

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

323) Gonca dirdüm ağzına lâkin anın güftarı yok
Serv dirdüm kaddüne amma anın reftârı yok

Nice teşbih ideyin zülfine ben sünbülleri
Rişte–i câna müşabih her giz ânın târı yok

Mâhtâbı kimdürür kim diye benzer alnuna
Çünki ânın lâle haddür gibi gül ruhsârı yok

Düşeli hicran şebinde gün yüzinden ayru mah
Sanma kim cân bülbülinün subh olunca zârı yok

Bu Muhibbî'ye rakîbünden idersin kim nazar
Kim ki âşık oldu itdün kim disen de ârı yok
* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün

324) Kıyâm it kaddüne benzer cihân bağında ar'ar yok
Yücelsin mühtehâ kaddün ana âlemde hem–ser yok

Bu gün gülzâr–ı hüsn içre yüzi gül gonca lebler çok
Letâfetde velî cânâ sana benzer gül–i ter yok

Melâhat Mısrıdur la'lün sorarsam tan mıdur tekrar
Lebün şebine ey meh–rû bedel kand–i mükerrer yok

Yüzin envârına benzer güzellik âsumânânında
Şarkdan bir tulu' itmiş meh ü mihr–i münevver yok

Eğerçi âşık olmuşlar bulunur deyr–i âlemde
Muhibbî gibi aşk içre velî hâl–i mükedder yok
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

325) Sana benzer bir melek–rû cennetü'l–mevâda yok
Bir benüm tek âşık–ı dil haste de dünyâda yok

Sen güzeller şâhını sevmek değül haddim velî
İhtiyârı neylesün çünki dil–i şeydâda yok

Gül yüzünden dur olalı giceler tâ subha dek
Gûş iden efgânumı dir bülbül–i gûyâ da yok

Âşikâra bûseni ihsân idersin ey sanem
Bu aceb sırdır ki idersin bana şehâda yok

Bu Muhibbî tâc idelden hâkipâyün cevherün
Kim göre ider bu gevher efser—i dârâda yok

* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Fâilün

326) Eğerçi dilde varlıkdan eser yok
Hele cevr ü belâ vü derd—i ser yok

Bu güne harç içün ey sîm—endâm
Gözüm yaşından özge sîm ü zer yok

Gönül mir'at—ı safâdur velî âh
Temâşâ kılmağa sâhib—nazar yok

Cemâlün görüb itdüm cânı teslim
Bahar irişdi çünkim der sefer yok

Firâk—ı yâre sabr itmek hünerdür
Nidem kim bende her giz bu hüner yok

Eger bulsam seni tenhâda cânâ
Kolumdan gayri belüne kemer yok

Muhibbî gördi ki hûbu sever âh
Anı âlemde hergiz bir sever yok

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

327) Kanımı içdikçe tan mı gelse çeşm —i yâre şevk
Her kaçan nûş itse mey lâ —büd gelür küffâre şevk

Yüzden alub bir ka'n–ı dâmânın itmiş der–miyân
Nâz ider gelmiş meğer ol serv–i kadd reftâre şevk

Be'ra–i bülbülden alur her seher gülşen dolu
Bûy–ı gülden mest olupdurur gelür güftâre şevk

Hastedür kûyunda gönlüm ey tabib–i cân meded
Bir cevab ile lebünden gelsün ol bimâra şevk

Her kaçan âh eylesem artar bu sinem âteşi
Tan değül çünki gelür bâd esdüğince nâra şevk

Ey Muhibbî mert isen gel vir bu dünyâya talâk
Bilmeyüb gösterdi çoklar bu zeni mekkâre şevk
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

328) Nice inler dostum gönlümdeki dolaba bak
Anı gerdân eyleyen gözümden akan âba bak

Çünki döndü kametüm târ oldı inler her kılım
Gam eli durmaz çalar destindeki mızrâba bak

Mest ile geçmiş gözleri halka imâmet itmeğe
Câmi'–i hüsn içre gel kaşındaki mihrâba bak

Kimseye kılmaz vefâ itmez terahhüm bu cihân
Bilmek istersen dilâ İskender ü Dârâ 'ya bak

Bahr–i eşkümden ne mümkin kurtula dil zevrâkı
Ey Muhibbî aşk–ı çeşm içre olan girdâba bak
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

329) Ger murâdun serv ise ol kamet–i bâlâyâ bak
Seyr–i nerkisden n'olur ol lûrları şehlaya bak

Hiç halâsa yir mi kalur ânı men' itmez siper
Şol hadeng–i gamzesin çeşmiyle atan yâya bak

Çeşm–i âşık gibi olmuş her taraf sular revân
Ey gönül şûrîdelik eyyâmıdur sahrâya bak

Dâmen–i gül hâs elünde bülbülün hâli harâb
Nice inler derd ile ol âşık–ı şeydâya bak

Çeşm–i hûn ile suvardum yine sînem dâğını
Bir nazar eyle temâşâ ol gül–i hamrâya bak

Bâd–ı âhumla yürir dil fülki bahr–i eşk–ârâ
Hadd ü pâyânına el irmez gel ol deryâya bak

Ey Muhibbî dehr elünden her biri eyler figân
Aç hakikat çeşmüne kanûn u çeng ü nâye bak

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

330) Ne belâ-engizdür şol nerkis–i şehlâya bak
Fitne ta'limin ider ol zülf–i anber–sâya bak

İrmedüm payân–ı zülfe irdi ömrüm âhire
Nice yıllardur bûseden geçmeyen sevdâya bak

Bilmek istersen eğer câna derünum hâlüni
Gör nice nâlişler eyler bir nazar gel nâya bak

Zâhidâ alma ele tek sen şarâb ü şâhidi
Var sana olsun mübârek kevser iç hûraya bak

Ey saçı Leylî Muhibbî oldu Mecnûn'dan beter
Boynuma zencîr–i zülfün tak dil–i şeydâya bak

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

331) Dimezem sana dilâ mehveşde gözü kaşa bak
Dest–i kudretle anı nakş eyleyen nakkaşa bak

Göz yaşı sâkâ olaldan gerçi kim cârubdur
Asitan–ı dilberi pâk eyleyen ferrâşa bak

Bilmek istersen derunum hâlini gör nâlemi
Aşkıma şâhid gerekse gözden akan yaşa bak

Nice yıldır hüsnün içün çeng iderler cân ü dil
Dostum gel bir nazar lütf ile ol savaşa bak

Bu Muhibbı bâde–i aşkını nuş idüb müdâm
Mest–i lâ'ya'kul gezer ol âşık–ı ayyâşa bak
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

332) Her kaçan reftâra gelse ol kadd–i balâya bak
Serve nisbet eyleme insâf kıl a'lâya bak

Şu'le virür âteş–i dil olsa bu eşküm revân
Bu acebdür âteş ile cem' olan deryâya bak

Sakf–ı çarh–ı bı–sütuna dud–ı âhumdur sütun
Zâhir olsun bir nazar bu kubbe–i mınâya bak

Sad hezâran hubı ey dil ger temâşa istesen
Ruşen eyle cân gözini yâri gör her câya bak

Ey Muhibbı bana bir hil'at giyürdi şâh–ı aşk
Dâğımı gör ol kumaş üstindeki damgaya bak
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

333) Hâlini bilmek dilersen bülbülün gülzâra bak
Su gibi sâfi–derün ol dem–be–dem dıdâra bak

Ger kuduretden dilersen sâf ola mir'at–ı dil
Bir dem ayırma can gözin dâyim cemâl–i yâre bak

Her biri bir ehl–i aşkın dide–i hunbârıdur
Sanma yer yer lâleler açıldı gel kuhsâra bak

Kimisi hândân ü şâdân kimisi gamgın hazın
İbret al sen bir nazar bu çarh—ı nâ—hemvâra bak

Yiridür seng—i melâmet itse sınende nişân
Kim didi sana varub ol şâhid—i bâzâra bak

Dilesen tab'un Muhibbı tutı—veş guyâ ola
Ol lebi sükkerdeki âyıne—i ruhsâra bak

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

334) Zülfünü kat'it hatın hak it ruh—ı rengine bak
Kasd—ı imân eylemişler ol iki bı—dıne bak

Dostum itdün cefâ sengiyle bu sınem harâb
Bir nazar kıl nice sanmışdır gör ol âyine bak

Ola kim pâyâne ire ruze—i hicrün dilâ
Iyd u vaslun gözleyüb ebruları âyine bak

Zülfini ârâyiş itmiş hâller zeyn eylemiş
Kim gören dir ey gönül bu vechile tezyine bak

Mâr—ı zülfünün hayâli nice girmişdir dile
Bilmek istersen Muhibbı sınem içre ayna bak

* * *

Mefâilün/Mefâilün/Mefâilün/Mefâilün

335) Yüzin göstermeyüb cânâ idersün dürlü fenâlık
Be kâfir iş—bu zulm ile olur mu hiç müselmanlık

Gönül aşkın harâbıdir hazer kıl pâyimâl itme
Hayâl—i zülf ile ejder yatağıdur o virânelik

Başumdan belki gafildir bana kim kabâ giysün
O kim deryâya düşmüşdür ana lâzımdır üryânlık

Gözüm yaşı revân olsun nigârâ bâğ—ı hüsnünde
Salın her yna ey servüm düşer sana hırâmânlık

Lık zikründen ey dilber be gayet mest iken gönlüm
Gubâr—ı hattunı andum irişdi bana hayrânlık

Şarâb—ı la'l—i nâbından Muhibbı cür'a istersin
Ser—i kuyunda dildârun var it hâk ile yeksânlıl

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

336) Hâm ebruların gördüm felekde kalmadı hiç tâk
Yüzin nurı ile ruşen görinür cümle âfâk

Gözine tevseng—i na'li görünir şekl—i mihrâbı
İdinse tan mıdur peyveste ânı kıble—gâh uşşâk

Girü kıl hırka—i zerkin bu gün gel bâdeye sufi
Görenler bu libâs ile sana dirler hemen zerrâk

Semend—i pây—i pâkünle getür gel hâkini yirden
İder kuhl—ı basar ânı melekler çeşmidür müştâk

Muhibbâ târ—ı zülfünden irerse zehr bı—bâk ol
Lebi çün dil tabıbidür bulunur ânide tiryâk

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

337) Bağlana çün belüne nâzile cânâne sıdak
Kalb—i uşşâkı serâser kıla virâne sıdak

Alemi kırmağa yeter müjesi hançeri çün
Ne içün pes dokunur ol gözi mestâne sıdak

Tirinün la'le dönübdür lebi kan içmek ile
Dostum olmaz aceb itse heves kana sıdak

Yanıla Rum'a gelüb şehrini artdıkça giyer
Gâh zer—beft ü gehi hil'at—i şahâne sıdak

Niceler terk ide rezm içre yine cân ile baş
Kana ger teşne olub kasd ide meydâne sıdak

Gelse meydâne ser—i sınesi gırbâle döne
Her kaçan kim ura el tırler peykâne sıdak

* * *

Kalb–i a'dâyı Muhibbî sıya ger âhın ise
Fazl–ı hakkıyla kaçan kuşana merdâne sıdak
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

338) Şem'–veş gel âteş–i aşkı dilâ başında yak
Dâne dâne dürr–i eşki rişte–i cân üzre tak

Gamzesinden kim ola ânın bu gün can kurtara
Katlüne âşıkların bağlandı çün çeşmi sadak

Bahr–i eşk içre düşüp bu dil şinâverlik ider
Korkma zirâ dü çeşmi ana olmuşdur kabak

Leyli zülfin gösterüb âh eyledin Mecnûn beni
Dôstum zencîr–i zülfe yokdurur benden ahakk

Leblerün öpsem olur bu gözlerimden yaş revân
Dilberâ ayb eyleme olur ferahdan ağlamak

Kûh–ı gamda kondu başum üstine mürg–i belâ
Didi bundan özge yir yok ola bana oturmak

Bu Muhibbî görmedi her giz dehânından haber
Müşkili hal it habîbüm söyle dirensün dudak
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

339) Cânıma kâr eyledi âlâm–ı eyyâm–ı firâk
Olmasaydı kâşkı âlemde hiç nâm–i firâk

Hâme vü nâme yazar ger eylesem tahrîr–i hâl
Hazretâ nice idem takrîr ü îlâm–ı firâk

Bu gönül bâl ü perümdür yandı bir per kalmadı
Mürg–i zîrün gibi kim tutdu anı dâm–ı firâk

Âkıbet divâne—i hengâme itdiler beni
Tutdı ânınçün gönül hengâme hengâme firâk

Ey Muhibbî her kişi ıyş ile gönlün hoş ider
Beni gör kim içerüm ancak hemân câm—ı firâk

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

340) Boynuma zencîr—i aşkı ey dil—i divâne tak
Cânını pervâne—veş şem'—i muhabbet içre yak

Anla ey dil derd— ile tâcınla sun tâs—ı felek
Ağla ey çeşmüm demâdem su gibi her yana ak

Nâsihâ nushın sana men' eyleme aşkdan beni
Çünkü akdüm bu ki tutmam kimse sözine kulak

Derd—i aşkı sorma Ferhâd ile Kays'a sor bana
Nice kerre aşkdan virdüm ben anlara sebak

Vir zekât—ı hüsnini itme Muhibbî'den dirîg
Çün gedâ—yı âşıkım yokdur ana benden ahakk

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

341) Nice yerlerde kelâmında buyurmuş çünki Hakk
Her ne kim emr eylediyse cân ü dilden tut kulak

Hiç düşer mi alasın nâm—ı şerîfin ağzına
Evvelâ lâyık budur ağzın gülâbı ile yumak

Bilüriken kimseye gelmez bu dünyâdan vefâ
Katı eblehlik değül mi ana gönül bağlamak

Cân ü dil terkin urır âşık hemân pervanedür
Gülşen içre bülbüle ancak sunuldı ırlamak

Senden ister bu Muhibbî derdinün dermânını
Müptelâ—yı derd olmuş işidenlerden ırak
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

342) Dest—i kudretle ezelden yazılıdur her varak
Her ki ârifdir nazar kılub alur andan sebak

Nice bir yoldan saparsın ey gönül insâfa gel
Gir sırât—ı müstakîme çün sana emr itdi Hakk

Ağla ey çeşm ağla tâ—kim yuyasın isyânını
İnle ey dil inle her dem başını taşlara kak

Gör ne mu'ciz gösteribdür ol Resûl—ı kâinât
Kim mübârek barmağıyla eyledi bedr ayı şak

Çün şefeât kânısın yevm-i cezâda ümmete
Bu Muhibbî derd—mendün hâlüne lutf eyle bak
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

343) Sînesini her kimin yakdı ezelden nâr—ı aşk
Dûd—ı âhundan kılursa tan mıdur izhâr—ı aşk

Bir gül endâmın gamından giceler bülbülleyin
İnlerüm tâ subh olunca olmuşum bîmâr—ı aşk

Bâl ü per yak şem'—i hüsnin göricek pervâne—vâr
Gülşen—içre ola bülbül gibi ancak râz—ı aşk

Yazıcak uşşâkı yazsunlar beni ser defterî
Okuyanlar diyeler kim var imiş serdâr—ı aşk

Aşka düşdüm kalmadı sabrum alub dilden beni
Yâ ilâhı olmasun hiç kimseler nâ–çâr–ı aşk

Ey Muhibbî gizleme fâş oldu sırrun âleme
Çehresinden bellidür çün âşıkun âsâr–ı aşk

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

344) Kurdu çün sahrâ–yı dilde haymesin sultân–ı aşk
Tan mı tutsa sabr ü akl ü cân ü dil fermân–ı aşk

Düşeli girdâb–ı aşka fülk–i dil hayretdedür
Kaynadı çün başdan aşdı mevc–i bi–pâyân–ı aşk

Ehl–i aşka zerrece gelmez felekler mihr ü mâh
Rif'atiyle nüh felekten yücedür eyvân–ı aşk

Hüsni meydânında yârün kılmağa bâzîçeyi
Başumı top itdi bükdü kaddümü çevgân–ı aşk

Âteş–i aşka yanardun ey Muhibbî ser–te–ser
Gözlerümden dökmese hûn–i dili bârân–ı aşk

* * *

Mef'ûlü/Fâilâtü/Mefâîlü/Fâilün

345) Sâkî getürdi bâdeyi bezme fıstık kabak
Başladı devre şevkle sâgar ayak ayak

Gözden akıtdı hûn–ı dili yire ehl–i aşk
İçdi o hûnı lâleler ol dem çanak çanak

Ol serv ü kamet eylese nâz ile geşt–i bâğ
Pâyüne sîm ü zer döke güller tabak tabak

Bülbül–i bahar dersini ezber okur güle
Fasl–ı hazânı görmedi benzer varak varak

Yine Muhibbî vâdi–yi aşka basıp kadem
Kat'–ı menâzil eyledi yürir konak konak

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

346) Âşık oldum bir melek-rûhsâra gâyet nâzı çok
Yüksek uçar bir hümâdır dâyimâ pervâzı çok

Göz ucuyla bir nazar kılmaz geçer âşıklara
Görmedüm işitmedüm ânın gibi ağmâzı çok

Çeng ider geh kametün geh ney gibi inler gönül
Var mıdur bilsem cihânda buncalayın sâzı çok

Ey gönül aldanma sakın bu felek bir hokkabaz
Her nefes bin dürlü lu'bun gösterür ol bâzı çok

Dimezem bana kalîl eyle cefânı yakışur
Bu Muhibbî'ye çoğu az olur ânın âzı çok

* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün

347) Sana mı kaldı âlemde dile cevr ü cefâ kılmak
Beni yâd eyleyüb her dem rakîbi âşinâ kılmak

Bu dil derdüne sen dermân çün âhir itmeyecekdün
Ne idi gösterüb ol yüzini müptelâ kılmak

Nigâra eyledün zulm ü cefâyı kendüne âdet
Yanında yoğ imiş uşşâkına cevr ü cefâ kılmak

Didümse zülfine anber kılub ya nâfeye teşbîh
Hatâ kıldum bu ben miskin aceb midir hatâ kılmak

Muhibbî derd ü hasretle vedâ eyler mi can tenden
Olur mu ölmeden yâhud anınla merhâba kılmak

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

348) Kapuna gelür seher–gün ala hüsnünden sebak
Bedr iken itdün işâret aya oldu iki şak

Âşık oldum işidüb nâm–ı şerifün cân ile
Bu meseldür gözden evvel âşık olurmuş kulak

Saçılı dirler sana kim işide elfâzını
Tâze bitüre ger ârızun döke arak

Kimdürür senün yolunda baş u cân terk itmeye
Yaradılmadan bu âlem sen idün mahbûb–ı Hak

Fikr kılsam hayret olur bilmezem hâlüm n'ola
Yok revâda leng merkeb âh kim menzil uzak

Yüz karasını Muḫibbî göz yaşıyla bunda yu
İster isen yârın ola rûz–ı mahşer yüzin ak

* * *

Mef'ûlü/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

349) Başdan ayağa âşık yürir melâmet ancak
Bu tavır aşk içinde bir özge halet ancak

Dellâl–ı aşka virdüm dil nakdini bile cân
Aldım metâ'–ı derdi bu da ticâret ancak

Kes şem' gibi başum aşk odı şu'le virsün
Aşk âteşine yanmak uşşâka âdet ancak

Cemmâş–ı çeşmün ey dost ser–fitnesi zamanın
Gamzende yok terahhum göz göre âfet ancak

Sakın Muhibbî gönlün dünyâ –yı dûna virme
Anda vefâ bulunmaz sonu nedâmet ancak
* * *

Mef'ûlü/Fâilâtün/Mefâilün/Fâilün

350) Aşk âteşine düşmek bir özge hâlet ancak
Ol âteşe göyinmek ol da saâdet ancak

Aşkın vücûdı sûfi gün gibi zâhir iken
Münkir dirilmek ana gâyet cehâlet ancak

Gelse kıyâma dilber benzetme serve ânı
Ne ser kamet olsun ol kadd–i kıyâmet ancak

Seccâde saldı zülfi âb–ı gûdârı üzre
Çeşmi imâmet eyler ulu kerâmet ancak

Kûyında ben garîbe itmem dimiş çü dildâr
Olsun ziyâde lutfi bize riâyet ancak

Görüb Muhibbî zülfün gamzenle didi cânâ
Biri cihâna âşub birisi âfet ancak
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

351) Gülşen içre kaddüne benzer gül görmedük
Bağda kaddün gibi serv ü sanevber görmedük

Sana dirsem ben melek yâhud perî olur hatâ
Bir musavver cânsın âlemde gözler görmedük

Gerçi rûlar cefâ fenninde kâmildir velî
Cümlenin üstâdı sensin sana benzer görmedük

Dem-be-dem artar çekersin mihnet-i bâr-ı gâmı
Hiç senün gibi dilâ bir eşter-i ner görmedük

Arızun nûrını zâhid görmese olmaz aceb
Çok da sor âlemdedir hûrşîd-i hâver görmedük

Gerçi kim Ferhâd ü Mecnûn anılur serdâr-ı aşk
Lîk anlardan Muhibbî seni kemter görmedük

Dal meânî bahrine yârâna gönder cevheri
Diyeler nazmı ehli hakka böyle kemter görmedük
* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün

352) Görenler dâne-i eşküm didi mâ'-i ınebden yeğ
İşiden nâle vü âhum didi sâz ü tarâbdan yeğ

Lebünden kim söz işitse bulur ol ömr-i câvidi
Bulunur mı bu vechiyle cihân içinde lebden yeğ

Kaçan ki tîre şeb olsa irer matlûbına âşık
Gözine âşıkın nesne görinmez hiç şeyden yeğ

Yanında müddei neyler gel ol uşşâka hem sohbet
Dimez bir kimse ânınçün ki ola Bû-leheb'den yeğ

Olub çün tâc-ı devletdür Muhibbî götürür başa
Bulunmaz nesne âlemde ola her giz edebden yeğ
* * *

Mefâilün/Mefâilün/Mefâilün/Mefâilün

353) Kapusında kul oldum çün yine cân ile cânânun
Aceb mi terkini ursam bu yolda ben dil ü cânun

Dilâ gel ihtirâz eyle sakın bu nefs-i zâlimden
Sakınmak çün sana lâzımdurur şeytândan imânun

Bu gün fazl ile irfân ol ko cehli eyleme pîşe
Ki yârün dest–i hasretden bulunmaya giribânun

Gönül virme bu dünyâya vefâsı bir iki gündür
Ki andan merhamet gelmez yire döker âhir kanun

Muhibbî çirk–i dünyâya bulaşma cüst ü çâpuk ol
Sakınmazsan mukarrer bir mülevves ola dâmânun
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

354) Gönlümün şi'rîne zülfünden kemend itsem gerek
İki yirden yâni zencîr ile bend itsem gerek

İsterem ol tıflı ezber kıla hüsnin mushafın
Nice bir kendüm gibi ânı levend itsem gerek

Ben mârîz–i aşka ger hâcet oldu gül şeker
Gül–ruhın sükker lebünle behremend itsem gerek

Öldürüb kurtar beni hicrün belâsından didüm
Didi âhir gam yime ey derdmend itsem gerek

Ey Muhibbî kaldırub yine livâ–yı âhumı
Âleme râyât–ı aşkı ser–bülend itsem gerek
* * *

Mef'ûlü/Fâilâtü/Mefâîlü/Fâilün

355) Sen olmayınca dimezem ey dil cihân gerek
Neyler cihânı şol ki dimez bana cân gerek

Ahum görinür âteş–i aşkın çü dildedür
Bir hâneye ki od düşe lâbüd duhân gerek

Ağzınla sırrını belinün kimdir anlayan
Bu nükteleri bil ki k'ey nüktedân gerek

Çeşmün ki kanumı içe vir la'lün ağzuma
Sultân—ı aşk emri budur kana kan gerek

Gözüm yaşıyla bana yeter çünki rûy—ı zerd
Dime Muhibbî âşıka gayri nişân gerek

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

356) Dâğ—ı gamla her ki âşıkdır derûnı fân gerek
Bülbül—i şûrîde—veş ol dâyimâ nâlân gerek

Çâresi cân virmek ise ehl—i aşkın âkibet
Ana da ey dil ne Câlinus u ne Lokman gerek

Ka'be—i kûyı müyesser oldı çün itdün tavâf
Lâzimidür sana ey dil cânını kurbân gerek

İster isem bûse la'l—i nâbdan ayb eyleme
Her kimin kim derdi vâr lâ—büd ana dermân gerek

Hâne—i dilde Muhibbî geh gelür gam geh belâ
Eksük olmaz budur âdet tekyede mihmân gerek

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

357) Cânumı pervâne iden şem'—i rûyundur senün
Gönlümü virâne kılan zülf ü mûyundur senün

Gülşenin ıtrına bâis gül değül sünbül değül
Ana olmuşdur sebeb bu zülf ile rûyın senün

İtmesen ger bir nazar kûyındaki âşıklara
Kimse aybitmez seni çün eski hûyundur senün

Esb—i nâz üzre el ursa zülf—i çevgâna nigâr
Ehl—i aşk serden geçüben diye kûyındur senün

Ey Muhibbî şi'rüne tahsin idüb ehl—i hıred
Söyleme dillerde şimdi güft u gûyındur senün
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

358) Evveli devletdür sadâ—yı âşıkı gûş eylemek
Sabr u aklı küllî bir yirden ferâmuş eylemek

Âh kim hicrân şebinde bana hâb olsa nasîb
Düşde bâri ol bûy—ı servi derâguş eylemek

Mest—i aşkım sor bana çarhın dokuz peymânesin
Bir nefes almakcadur ânı içüb nûş eylemek

Rûz—ı mahşerde dahi bulına başumda humâr
Çün ezel oldu muhabbet cür'asın nûş eylemek

Bî—devâdır bu Muhibbî derdi ey Îsî—nefes
Bir söz ile ânı âsândır sana hoş eylemek
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

359) Revnakı kalmadı bir zerrece sahn—ı çemenün
Hatt—ı sebzün biteli ârızun üstinde senün

Goncanın ağzını açmağa mecâlün komadı
Gülşen—i hüsnün ile zâhir olaldan dehenün

Şâh—ı âlemde dahi anı gönülden kul ider
Her kaçan söze gele ol leb—i şîrîn suhanun

Zülfüne ne yüzle öğünür ey Zühre—cebîn
Dürrüdür yüzi eğer vâr ise müşg—gi Hotenün

Açıla kabrüne cennetden ânun revzeneler
Ruhların fikri lebün zikrün iderken olanun

Sîne ger gamzesinün tirüne havf itme gönül
Ne hatâsı var ise uğraya cânuma ânun

Hazer itme müjeden bas bu Muhibbî gözine
Zarar itmez yatacak suda kişiye dikenün
* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün

360) Sîne zülfün gelür cânâ bana müşg–i Hoten'den yeğ
Değüldür şekker–i Mısrı şehâ şol şehd lebünden yeğ

Nice yıllar taleb kıldum irişdüm şükür matlûba
Bilen hoş bilmeyen bilsün yoğimiş hiç talebden yeğ

Güzeller sîme mâyildür neden aynuna almazsın
Değül midür yaşum sîm ü yüzüm cânâ zehebden yeğ

Gelüb gam leşkeri ister ide dil kişverün gâret
Bulunmaz def'ine çâre anın mâ–i inebden yeğ

Şarâb içer diyü zâhid ider ta'nı bu uşşâka
Velî âlemde ger sorsan ana yok nesne habdan yeğ

Ne haddündür gelüb hâl–i siyâhın müşge benzetmek
Anı bilmez misin ey dil değül bir şey edebden yeğ

Muhibbî hâb–ı gafletden sakın her gice bîdâr ol
Dilersen iresin vasla bulunmaz sana şebden yeğ
* * *

Mef'ûlü/Mefâîlü/Mefâîlü/Feûlün

361) Kim gördi şehâ la'l–i lebün üzre k'ey hâlün
Didi ki sakın kondı mekes üstine bâlün

Rahm eylemedi hâlüme sengîn dil imiş âh
Bir kez yanılub dimedi miskîn nice hâlün

Öldürdü meded eylemez ise beni çeşmüm
Mîm dehânunla göriben şol iki hâlün

İşitdi meğer zülfi hevâsında yelerken
Sahrâ–yı Hoten'de kûyını düşdü gazelün

Mahşerde Muhibbî umaram ide şefâat
Cân ü dil ile bendesiyem çünki ben âlün
* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Feûlün

362) Demine reşk ider rengîn gedânun
Ki zirâ yok huzûru ağniyânun

Figânı çarhâ âhı âsûmâna
İrer cevrin çeken devr–i zamânun

Cihân bâki değül dâr–ı fenâdır
Ne ıssı var olan zevk ü sefânun

Tabîbâ çâre yokdur derd–i aşka
Ne Kânûn'a uyar ne hoş Şifâ'nun

Şefâatden Muhibbî olma nevmîd
Koyulsun cân ü dilden Mustafa'nun
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

363) Zülfi sevdâsını al başa belâ ister isen
Sîneni çâk ide gör derde devâ ister isen

Ey Halîlüm dürüşüb Ka'be'yi yapmakdan ise
Yap gönül hânesini Beyt—i Hüdâ ister isen

Borcun olsun yolına cânı virem dimiş idin
Kıl edâ borcu dilâ va'de vefâ ister isen

Nakd—i cânâ alayın bûse didüm didi yâr
Râyegân girmez ele ânı behâ ister isen

Ey Muhibbî yolına cânı revân it su gibi
Bir boyı serv—i sehî mâh—likâ ister isen

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

364) İnleden çarhı dilâ feryâd u zârındur senün
Görinen encüm değül her şeb şerârındur senün

Bezm—i gamda sâgar—ı çeşmünle nûş it hûn—ı dil
Meclisi germ it belâ vü derd—i yârindür senün

Sîne âteş gözde nem bâşumda sevdâ—yı hevâ
Nice yıllardur yatur dil hâkisârındur senün

Cân nisâr itdüm didi yolında ey ârâm—cân
Didi ne minnet gerek bu eski kârındur senün

İşiğünde itleriyle yâr bir görmiş seni
Devlet el virdi Muhibbî îtibârındur senün

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

365) Göreyim girye ile yaşı çok olsun gözümün
Zerd levhini görüb itdi münakkaş yüzümün

Seng—i cevriyle döküp beni eğer hâk ide yâr
Kühl içün kapışur ehl—i muhabbet tözümün

Derd–i dil hâlini takrîre şuru' eyledüm âh
Korkaram oda yaka sûzı cihânı sözümün

Bir gice olmadım ol mâha mukārin nideyim
Nuhs imiş katı sitâresi meğer ki özümün

Şeb–i hicründe nedir hâli Muhibbî dir isen
Âh ü vâh ile geçer her gicesi gündüzümün
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

366) Aşkına bin dağ yakdı sînene bir mehveşin
Çekmeğe derd ü belâ ey dil bulunmaz beğdeşin

Yanmış iken aşka oldum eşk bî–pâyâna gark
Kim görübdür âb ile cem' olduğunu âteşin

Rahm i dersen hâlüme andıkça ağlarsın müdâm
Müstedâm ol müstedâm ol ey gözüm aksın yaşın

Görmedim âlemde her giz kalmadı ehl–i vefâ
Bir zamandur kanun içer şimdi dilkeş dilkeşin

Şol kadar çekdi Muhibbî mihnet ü derd ü gamı
Kalmadı zerre mecâli âh ol mihnet–keşin
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

367) Eksük itme sânemâ cevr ü cefâ vü elemin
Bana sor lezzetini ben bilürim derd ü gamın

Tâk–ı ebrûsına baş açdı gönül secde kılur
Bakmayıser dahi mihrâbına Beytü'l–harem'in

İncinür sanma beni cevr ile râhat olurum
Çekmişüm cevrüni çok arta kemâl–i keremin

Bezm–i gamda pür idersün gözümün sâgarını
Dileğim bu ki ziyâd ola eyâ dîde demin

Dü cihânı virüb aldı bu Muhibbî gamını
Görmesün şâdilik ol kim vire dünyâya gamın
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

368) Alemi enver kılan cânâ cemâlindür senün
Nokta–ı dâğ–ı muhabbet yüzde hâlindür senün

Çeşmesâr–ı aynuma geldikçe itmezsin karâr
Ey perî zülfün vü giysu per–ü bâlindür senün

Hâb u bîdârımda görinen cemâlün nûrıdur
Gicede gündüzde eğlencem hayâlindür senün

Aradık ey dil miyân ile dehânundan eser
Bulmadık ancak hemân bir kîl ü kâlındur senün

Bu Muhibbî derdmendi hâke yeksân eyledün
Ânıniçün yollarında payimâlindür senün
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

369) Ruhlarundan tâ âyân oldu gülsitânun senün
Olmışam bülbül gibi ben zâr ü giryânun senün

Hüsn meydânına geldün çünki çâpük–süvâr
Başumı top eyle oldı zülf–i çevgânun senün

Kurtaram sanma elümden kim alur dâmânını
Rûz–ı mahşer buluna destümde dâmânun senün

Âfitâb–ı hüsn andan her seher tâli' olur
Matla'–i hûrşîddür guyâ girîbânun senün

Yüz çevürmez Muhibbî her kim hükm eylesen
Tîğine teslîm ider boynunu fermânun senün
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

370) Öldürür uşşâkı gerçi çeşm–i fettânun senün
Gam değül ihyâ ider lâ'l–i Bedehşânun senün

Nice pâmâl olmasun gönlüm perişân hâl olub
Görürüm örter yüzün zülf–i perişânun senün

Gerçi tîrûn merhem urmuşdur dil–i mecrûhıma
Bir onulmaz yâredür bu zahm–ı hicrânun senün

Ey kaşı yâ çekmek olurdı olanca cevrinü
Dil uzatmasa gelüb her yana peykânun senün

Bunca gündür ol meh–i nâ–mihribânı görmedin
Göklere çıktı Muhibbî âh ü efgânun senün
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

371) Şem'–veş her meclise varmasa cânânun senün
Giceler yanmazdı ey dil subha dek cânun senün

Buldı gönlüm düzdini kûyında zülfün bend idüb
Celse saldı âhiri câh–ı zanehdânun senün

Bugün öldürem seni dirdün komayam yârına
Âh kim bildüm yoğimiş ahd ü peymânun senün

Yârdan hercâyilik resmini öğrendi meğer
Her gice meclis gezer eş'âr u divânun senün

Gâh cevrine cefâ kılsan eyâ sultân–ı hüsn
Bu Muhibbî cândan oldı abd-i fermânun senün

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

372) Ey kaşı yâ çün elif gibi tîrün senün
Çağırub dil vir ana cân içre gel yirün senün

Dôstum ger döndürem seng–i cefâdan başumı
Uğrasun boynuma meh âhir darb–ı şemşîrün senün

Tekye–i aşk içre ta'n ider bu gün Mecnûn'a dil
Boynuma bend olalıdan zülf–i zencîrün senün

Bir nefes sanma gidė nakşın hayâli sîneden
Levh–i dilde çün ezel nakş oldu tasvîrün senün

Ser–te–ser mûyun Muhibbî'ye sevdâ imiş
Kılmış âvâre anı zülf–i kürre gırün senün

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

373) Ger sorarsan cân ü dil çokdan helâkındur senün
Râh–ı kûyına düşelden belki hâkindür senün

Gice kim vardur şehâ zülf–i siyâhundan eser
Gün tulû' eyler seher–geh rûy–ı pâkindür senün

Anıniçün sîneme yazıldı şekl–i Zülfikar
Tâ görenler diyeler kim sîne–çâkindür senün

Aşk yâ Mecnûn'ın olsun yâ benüm olsun diyü
Dimesünler aşk içinde iştirâkindür senün

Ey Muhibbî bu dokuz çarhun göründügi kebûd
Şöyle benzer dûd–ı âh–ı derdhâkindür senün
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

374) Dolu sevdânile başumda hevâdur kâkülün
Halka halka boynuma bend–i belâdur kâkülün

Sebz–i hattun zâhir olmuş bâğ–ı hüsnünde velî
Bilmedim anber mi yâ müşg–i Hâtâdur kâkülün

Diller alub her taraf asker yanınca gamzeler
Başun üzre meh–likâ tuğ u livâdur kâkülün

Gâfil olma salınur nâgâh bir gün boynuna
Zirâ çokdan aşkın ile mübtelâdur kâkülün

Oldı Mecnûn'un Muhibbî ey saçı Leylî yine
Çek anı zencîre derdüne devâdur kâkülün
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

375) Bezm–i gamda göz yaşı dâyim şarâb olmak gerek
Cân ü dil ol meclise yanub kebâb olmak gerek

Tâb–ı mülden gül gül olsa ârızını dir gören
Âbdan âteş ayân âteşden âb olmak gerek

Tîğ–i hûn–rîzi kaçan mevc eyliye deryâ gibi
Gülle–i uşşâkdan bî–hadd habâb olmak gerek

İster isen esb–i dilber pâ koya ruhsârına
Yolları üzre düşüb ânun türâb olmak gerek

Aşka düşdüm çünki yok bu vartadan bana küşâd
Bahr–i eşk içre Muhibbî gark–ı âb olmak gerek
* * *

Feilâtün/Feilâtün/Feilâtün/Feilün

376) Ser–i kûyında gözüm yaşı dolu âb gerek
Anı akıtmağa dil gibi de dolab gerek

Bezm–i gamda giceler subha dek ıyş eylemeğe
Dil kebâb oldu yaşum dahî mey–i nâb gerek

Arızun şevkine vârur hattunı görmeğe dil
Şeb–i zulmetde çemeni seyrine mehtâb gerek

Dil okurken hattını zülf ile hâlün göricek
Didi lâ–büd o hatâ nokta vü îrâb gerek

Sakla sohbet edebin bakma nigârun yüzine
Çünki âlemde hemân kişiye âdâb gerek

Düşde görse yüzüni ola Muhibbî kâni'
Kanı tâli' seni görmeğe göze hâb gerek

* * *

Mef'ûlü/Fâilâtü/Mefâîlü/Fâilün

377) Ey dil hadenk–i mihnete sînen siper gerek
Meydân–ı aşka girene candan güzer gerek

Her kimde kim hevâ–yı ser–i zülf–i yâr ola
Evvel kademde lâ–büd ana terk–i ser gerek

Didüm belâ–yı zülfine ey dil dolaşılma gel
Gûş itmedün çü pendümi sana teber gerek

Aşkı yolunda çünki dilâ sabre çâre yok
Sabr olmaz ise âşıka dirler sefer gerek

İrmez visâl–i yâre kişi zor u zâr ile
Dirler visâle irmeğiçün sîm ü zer gerek

Öpmez lebüni meclis içinde meğer kadeh
Ancak belüni koçmağa anım kemer gerek

Didüm ki tîr—i gamzene sînem siper ola
Didi Muhibbî ana demürden çenber gerek

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

378) Gönlümü elden yitürdüm azm—i yâr itsem gerek
Mihnet ü derd ü belâ gam ihtiyâr itsem gerek

Çün perişân itdi zülfin ruhları üstinde yâr
Dil perişân akl ü sabrum târumâr itsem gerek

Ola kim ilte sabâ gerdüm reh—ı cânâniye
Seng—i mihnetle döküp cismüm gubâr itsem gerek

Kimdürür âşk âteşini sînede pinhân ide
Aşkımı gün gibi rûşen âşikâr itsem gerek

Pây—ı dildâre Muhibbî gevher—i eşki saçup
Cân ü dil nakdin dahi âhir nisâr itsem gerek

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

379) Bağrımı hûn itdi hasret azm—i yâr itmek gerek
Varub ol gül yüzlü yâri der—kenâr itmek gerek

Ol tabîb—i dil gele sormağa ger bu hastesin
Cân ü bâşı pâyine ol dem nisâr itmek gerek

Canda tâkat kalmadı dilde tahammül zerrece
Kuru gayretden n'olur azm—i nigâr itmek gerek

Düşmesin bir kişi aşka çün düşe bî–ihtiyâr
Ölmeği aşkından evvel ihtiyâr itmek gerek

Ger beni cândan severse terk–i ser kılsun dimiş
Boynumuz bir kıldan ince pes ne vâr itmek gerek

Gül yüzine karşu her dem giceler bülbül gibi
Subh olunca ey Muhibbî âh ü zâr itmek gerek

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

380) Yârdan gâhi cefâ geh cevri hoş görmek gerek
Nûş idüb her ne gelürse zehri hoş görmek gerek

Vâ'izâ cennet şarâbı Kevser ü hûrâ sana
Şimdilik mahbûb u meyle dehri hoş görmek gerek

Bulunur sanma cihânda bir vefâlu mihribân
Ey gönül ol bî–vefâyı mihri hoş görmek gerek

Her dem ey servüm yiter itdün gözüm yaşın revân
Gül gibi güldü didi bu nehri hoş görmek gerek

Şâd olub vasla Muhibbî olma hicrâna melûl
Her ne gelse lûtfdur yâ kahrı hoş görmek gerek

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün

381) Bir gün ol serv–i revâna cân nisâr itsem gerek
Tuhfe bir cân iletüben cânân şikâr itsem gerek

Leylî zülfinün hevâsına ânun Mecnûn–vâr
Akl u sabr u ârı cümle târumâr itsem gerek

Fâş oldı âlem içre çün bugün esrâr–ı aşk

Ol perinün zülfine kendümi dâr itsem gerek

Gül yüzinün yâdına her giceler bülbül gibi
Subh olınca dostlar ben âh ü zâr itsem gerek

Müddeîler rağmınadır şâd ü handân oldığum
Yohsa ben efgânum ile mürgi zâr itsem gerek

Ey Muhibbî isteriken lebleründen bûseler
Şimdi vârub işiğin bûse–kenâr itsem gerek

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

382) Dil diler aşk âteşin sînemde ketmân eylemek
Hiç olur mı karanuda berki pinhân eylemek

Gonce gibi açılub gül gibi kılsun hande yâr
Borcum olsun gözlerüm yaşını bârân eylemek

Geh cefâ sengîn atar geh gönderür gam leşkerün
Ana mı kaldı gönül şehrini virân eylemek

Başuna Mecnûnleyin gelse sezâ yüz bin belâ
Leylî zülfine neden kendün perişân eylemek

Gam sehâbından yağar çün başa mihnet yağmuru
Yaraşur sana Muhibbî âh ü efgân eylemek

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

383) Bana düşer âh idüb yaşumı bârân eylemek
Sana lâyıkdur gelüb gül gibi handân eylemek

Çeşm–i cellâdun eline tîğ alub kanlar döker
Zülfinün kim pîşesi diller perîşan eylemek

Dil tabîbîsin lebünden n'ola umsam bir cevab
Sana âsandur benüm derdüme dermân eylemek

Hil'at–i vaslûnı giydür tek bana âsân gelür
Ten libâsun terk idüb bu cânı üryân eylemek

Ka'bedür kûyı Muhibbî eyledün çünki tavâf
Hâcı oldun farzdır cânını kurban eylemek
* * *

Mef'ûlü/Fâilâtün/Mefâîlün/Fâilün

384) Yârun görince kaddüni serv–i revân tutun
Serv ayağında başumı âb–ı revân tutun

Zülfi benefşe ârızı gül goncadur lebi
Eylen nazara yâri gül ü gülsitân tutun

Fikr–i miyânı ile tenüm döndi bir kıla
Dermeğe dürr–i eşküm ânı rismân tutun

Kûyına varsa gönlüm ânun tuhfe cân ider
Mâlik değül çü gayri ânı armağan tutun

Ol kaşı yây almış ele gamz okların
Dôstlar Muhibbî sînesin âna nişân tutun

Çünki ribât–ı köhne dimişler cihân içün
Halk–ı cihânı kondu göçer kârbân tutun
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

385) Görmek istersen eğer dâyim cemâlin dôstun
Levh–i dilde nakş kıl her dem hayâl–ı dôstun

Genc–i halvetde gözün yaşın dök istiğfâra gel
Cedd ü cehd eyle bulasın ittisâlin dôstun

Tutmayanlar aşk câmını ne bilsün lezzetin
İçmeyenlerden haber sorma zülâlin dôstun

Sırr—ı aşkı açma her âmâ ana fehm eylemez
Anlamaz huffâş olan nûr—ı cemâlün dôstun

Kendimi guş it Muhibbî kesreti terk eyle kim
Âlem—i vahdetde bulursun visâlin dôstun
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

386) Dil virelden bende oldum bulmadım âzâdelik
Müşkil işdür dôstlar âşıklıg ü üftâdelik

Dime saçına dolaşdım olmadım bir dem küşâd
Yâ perîşân zülfine âsân mıdur dildâdelik

Ger cemâl—i yâri görmek ister isen ey gönül
Sâf kıl âyine kalbini bulsun sâdelik

Âdem olmaz ad ile ger âdemiyyet olmasa
Issı itmez âdeme dünyâda her dem zâdelik

Ey Muhibbî yeğ görinür çünki atlastan palas
İstemezsem tan mıdur şimden girü âmâdelik
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

387) Hüsn—i zülfünden meşâm—ı cân alurken bûy—ı müşg
Çin ü Mâçin ü Hoten'de yoğ idi âhu—yı müşg

K'ey hatâdur ey gönül bu hâl—i anber vâriken
Kim varub eyler Hıta mülkinde cüst u cûyı müşg

Dost vaslın isteyen âşık gerekdür post–i puş
Nâfe tâ sarılmayınca olmadı Pehlevî müşg

Zülfini çok başlu cânâ çeşmini ayyâr ider
Hüsn–i Bağdad'ına hattun eyledi bârû–yı müşg

Mârifet bûyın Muhibbî âşikâr itsen ne tan
Sihr ider çün akıdur her dem devâtun bûy–ı müşg

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

388) Cevr idüb âşıklara dâd itmeyen mâhi görün
Kapusında rûz u şeb feryâd ile âhı görün

Korkaram gün yüzini def'i tutup âlur sehâb
Dûd gibi sîneden her dem çıkan âhı görün

İrmek ister zülfinün pâyânına şeydâ gönül
Ne uzun sevdâsı var bu ömr–i kütâhı görün

Kâkülünden cem' idüb bî–dilleri habs itmeğe
Her yana dağıtdı bâd–ı aşk ol gâhı görün

Cem' kıldı bu Muhibbî gerçi aklı harmanun
Nâzikâne gabgabından kazdığı câhı görün

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

389) Ârızun arz eyleyüb bana aceb âl eyledün
Dağıdub sabr ile aklum beni bed–hâl eyledün

Çeşm–i mestün rağbet eyler ehl–i aşkun katline
Bilmedüm n'oldun bana geldikde ihmâl eyledün

Âteş–i hicrâna yakdın âkibet ben âşıkı
Hâlis itdün gıll u gışdan zer gibi kâl eyledün

Göz karasın hal idüb benzer ki yazdun nâmeyi
Görmeğe dildârı bu nev'ile irsâl eyledün

Râh–ı aşkunda bilür misün Muhibbî mehâ
Derd–mend itdün ser–i kûyunda abdâl eyledün
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

390) Zulm elün uzatmasun âlemde yâri kimsenün
Cevri âdet itmesün yâ Rab nigârı kimsenün

Şöyle hâk itdi beni yirden getürdi rûzigâr
Göklere peyveste olmasun gubârı kimsenün

Zevrâk–ı dil âh ile düşdüyisem girdâbına
Olmasun böyle muhâlif rûzigârı kimsenün

Giceler kan ağlasam tâ subha dek olmaz aceb
Şem' gibi yanmasun başunda nârı kimsenün

Âh kim bîçâreyim çâre bulunmaz derdüme
Böyle düşvâr olmasun âlemde kârı kimsenün

Esb–i nâz üzre göricek seni ey çâpuk–süvâr
Kalamaz elde inân–ı ihtiyârı kimsenün

Müptelâdur derd–i aşka bu Muhibbî rûz u şeb
Geçmesün bu nev'ile leyl ü nehârı kimsenün
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

391) Dâyim olmasa eğer bu dile ey yâr–ı gamun
Dir idüm şekvâ kılub lutf ile yokdur keremün

Geldi âbâd–ı dile çünki sipâh–ı gam–ı aşk
Virdi cân nakdini dil aldı belâ vü elemün

Var idi levh–i dil üzre yazılı gam rakamı
Yoğ idi nâm ü nişânın dâhl levh ü kalemün

Der–i meyhânede ger olsa kadeh bana sifâl
Neme yarar ki çekem minneti câm–ı Cem'in

Çeşm–i cellâdı Muhibbî seni ger küşte kıla
Bu saâdet sana bes buluna tiğünde demün

* * *

392) Ey şuh bil ben yârinüm sen dostdârısın kimün
Her vakit ben gamhâr kim sen gamgüsârısın kimün

Âraşte bezm–i visâl âferuhte çün meh–i cemâl
Sende bu hüsn ü bu kemâl di nevbahârısın kimün

Çekdün dilâ derd û elem gördün cefâ vü derd ü gam
Ol meh didi sabr it gelem sen intizârısın kimün

Ey çeng nedir bezm–i safâ bu nâle bu âh ile vâ
Bir kerre gel gözlemeğe göresin nigârısın kimün

Seninçün ey râm–ı câm hemçün Muhibbî nâtüvân
Terk eyledüm bu yolda cânsın di ki yârisin kimün

* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Feùlün

393) Dilâ aşkiyle çün meydâna girdün
Başun top itmez isen yâ ne girdün

Dilâ zülf–i zanehdânı ucından
Nice kez bend ile zindâna girdün

Ne virdün gönlüme ey çeşm–i bed–mest
Alub cânumı nâ hak kana girdün

Yaşım mevc urdı esdi bâd–ı âhum
Sakın ey fülk dil–i ummâna girdün

Gözün gevherlerini tuhfe eyle
Muhibbî dergeh–i sultâna girdün

* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün

394) Boyun server yüzün gülden tenün berk–i semenden yeg
Bu vechile cihân içre bulunmaz kimse senden yeğ

Gönül düzdini kûyında tutup zülfine bend itdüm
Olur mı âşıka mahbes aceb câh–ı zakandan yeğ

Rümûz–ı aşkı gel sorma ne bilsün Kays ile Ferhâd
Bana sor ideyin bir bir bilür yok kimse benden yeğ

Ko bülbül eylesün zârı anı terk itdi dildârı
Gülün hod yokdurur yâri bu âlemde dikenden yeg

Muhibbî lutf–ı tab'ından kemâle ireli nazmun
İşiden gören eş'ârun didi şi'r–i hasenden yeğ

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

395) Kaşı yaşı geldi sînem itdi müjgânın hadenk
Her tarafdan revzen açdı olmaya tâ sîne teng

Tan değüldür zülf–i müşginin eğer târ eylese
Ham olub bezm–i belâda kâmetum oldukda çeng

Ârızundandur şehâ eşküm benüm surh olduğu
La'l alur kân içre mihrün tâbişinden çünki reng

Her ki ârifdür cihânda ism ü resmi terk ider
Şartdur âşıklarun terk ola evvel nâmü neng

Dağlar yıkdı Muhibbî sınede şol denlü kim
Her gören kûh—ı belâ içre anı sanur pelenk
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

396) Gözlerime dûş oldı cemâli kâşınun
Gönlümün levhinde nakş oldı hayâli kâşınun

İdemez tasvîb anın sûretün nakkaş—ı Çîn
Dest—i kudret hattıdur çün mîm ü dâli kâşınun

Cânını kurbân ider remz ile ehl—i dillerün
Ey güzeller serveri hoşdur kemâli kâşınun

Tutdı bu âhir zamanı dürlü dürlü fîtneler
Şol gözünle bir olalı mekr ü âli kâşınun

Bu Muhibbî'nün şebi kadr ü güni bayram olur
Ger gözine şâm—ı hicrinde hilâli kâşınun
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

397) Yine saflar eylemişdür leşkerini kirpigün
Veh ki târâc idiser dil kişverini kirpiğün

Yüreğime kanlu kanlu yâreler urmağiçün
Nice sertîz eylemişdür hançerini kirpiğün

Tîr—i müjgânıyla nâhak yirde döker kânını
Pâreler uş ben garibun ciğerini kirpiğün

Gamzen oklarına çünkim cânumı kıldum siper
Bu Muhibbî'ye ko atsun oklarını kirpiğün

Cevr ile delmek dilermiş sînesin ehl—i dilin
Hışm idüb tutar elinde gönderini kirpiğün

Feilâtün/Feilâtün/Feilâtün/Feilün

398) Direm–i eşki düketdüm dime harç ile hunun
Gam yime dâğ–ı ciğerdür başı çün ol sunun

Âh–ı topını hevâya kaçan atsam pür–tâb
Feth idem gibi gelür kal'asını gerdûnün

Dağ u sahrâda bitüb lâle değildür görinen
Gözleri yaşı dökülmüşdür ola Mecnûn'un

Süd mayasını nâ–hak yire kânum dökesin
Bu mıdur sizde töre böyle midür kanûnun

Bu Muhibbî'ye cefâ gayre vefâlar idesin
Vâr imiş kadri yanunda bendeyim her dûnun

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâ'lün

399) Kim ki bilmek dilese hâlüni ben mahzûnun
Dinlesün kıssa–i Ferhâd ile ol Mecnûn'un

Âteş–i hicre yanub yakılan öldur âşık
Kıymeti artuk oldur kâl olıcak altunun

Gözlerüm yaşı ile âlemi gülgûn itdüm
Vâr ise dâğ–ı ciğerde başıdur ol suyun

Pâdişâh–ı dü cihândur âna virsem lâyık
Aşk kitâbını oku hâlini gör Mecnûn'un

Zerre–veş âhum ile âlemi bin kez dolanub
Görmedüm gün yüzini âh ben ol meh–rûyun

Bu Muhibbî kulunu sürme kapundan kerem it
Nice bir çekdiresin ta'nını her bir dûnun

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

400) Tîr–i müjgânıyla olsa tan mı sînem çâk çâk
Merd olan lâ–büd olur meydân–ı aşk içre helâk

Bunca istiğnayıla gör âfitâb–ı âlemi
Aşk ile üftâde olmış yollar üzre sûzinâk

Basasın bir gün gelüb yüzüme ey meh–rû diyü
Bu ümide nice yıldur olmuşum yolunda hâk

Deyre vardum kalbimi sâf it didüm bir muğbeçe
Bir kadeh meyle gönül âyinesini itdi pâk

Bir devâsız derde düşmüşdür Muhibbî haste–dil
Sînesinden eksük olmaz sûz–ı âh–ı derdnâk
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

401) Yakdı odlara seni hasreti ol mâh–veşün
Kalmadı dîdeden akmağile bu kanlu yaşun

İhtiyâr eylemişem aşkını ben rûz–ı ezel
Bâş u cân terkin urur içine giren savaşun

Neyleyim bir yana âh–ı gamzelerün oka değer
Öldürür bir yanadan yine girişm ile kaşun

Dâğlar ile tenümi kim göre sahrâda sanur
Zâğlardur sanasın konula üstine leşün

Zülfi çevgânına el urdu Muhibbî yine yâr
Ne saâdetdür eğer kim ana top ola başun
* * *

Mef'ûlü/Mefâilü/Mefâilü/Feulün

402) Ey dil çü ser–i zülf ile sevdâyı büyütdün
Kuyında figân eyleyü gavgayı büyütdün

Sebze hattun ağlayu ağlayu bitürdün
Derd o dirîg ol kadd–i bâlâyı büyütdün

Gördüm çü gönül mülkini gam virdi harâba
Nuş itmeğiçün câm–ı musâffayı büyütdün

Her–câyi dinse kamer çehre nigâra
Her yana salar pertev o bedr-ayı büyütdün

Bahr oldu yaşum fülk–i dil irmedi kenâra
Benzer ki Muhibbî yine deryâyı büyütdün

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

403) Nâb–ı dilden ser–te–ser yazdı arz u nüh felek
Dökmese seylâb–ı eşki çeşmi içre merdümek

Çekdiğüm cânâ firâkiyle belâ vü mihneti
Şerh olınmaz bin zebânum olsa hâlüm haşredek

Kimdürür bir kez yüzün görüb yolında ölmeye
Hüsnine hayrân iken şems ü kamer hûr u melek

Yüz virürsin anınıçün öğünür ruhsârına
Olmaya âyine gibi âlem içre yüzi bek

Vuslat el virmez Muhibbî olmayınca terk–i ser
Çün budur aşkın tarîki dostlar ölmek gerek

* * *

Mef'ûlü/Fâilâtü/Mefâîlü/Fâilün

404) Bezm–i gam içre ney gibi nâlân olan gönül
Tennûr–ı aşka cân ile püryân olan gönül

Şîrîn lebinün aşkına cân terkin eyleyen
Ferhâd gibi âleme destân olan gönül

Bir dem visâl–i subha diriğâ irişmedi
Her şeb mukîm kûşe–i hicrân olan gönül

Gâhî şarâb–ı la'lile mestâne görinür
Gâhî gubâr–ı hattile hayrân olan gönül

Yakarsa lâ dime seni pervâneler gibi
Şem'–i cemâli şevkine sûzân olan gönül

Şimdi Muhibbî bir saneme bağlu bendedür
Baş eğmeyen kimseye sultân olan gönül
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

405) Derd–i hicrini şehâ gerçi nihân eyler gönül
İlle vaslun anıcak vay ki figân eyler gönül

Ben belâ–keş bülbüle aydun ki tîmâr eylesün
Gül yüzine karşu yoksa kasd–ı cân eyler gönül

Sırr–ı aşkı saklaridüm sînede cânum gibi
Neyleyim bu âh ü zârile ayân eyler gönül

Göreliden gözlerüm ol bî–vefâ ruhsârını
Hûn–ı bağrımla gözüm yaşını kan eyler gönül

Ey Muhibbî âlem içre oldu mihnet hâsılun
Ol sebepdendür ki cismi nâ–tüvân eyler gönül
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

406) Tutdı ülfet câna benzer gussa vü gam ey gönül
Anıniçün görmezem ben seni hurrem ey gönül

Sırr—ı aşkı ben denlü saklarum âhir beni
Eyledün bir âh ile rusvâ—yı âlem ey gönül

Ben senünle aşk sahrâsında sergerdân idüm
Yaradılmamışdı âlemile âdem ey gönül

Dem—be—dem artar cerâhat sine—i bîmârda
Bulmaya yâ sen gibi âlemde merhem ey gönül

Aşka düşdü bu Muhibbi'nün belâlar başuna
Sen getürdün âhir öldürsen gerek hem ey gönül

* * *

Mef'ûlü/Fâilâtün/Mefâîlü/Fâilün

407) Zülfini görüb oldı yine müptelâ gönül
Başına aldı kendü eliyle belâ gönül

Dermân kabûl itmediler derd vâr iken
Âşıklar içre şimdi budur müddeâ gönül

Ekl eyleme zevâde—i aşkı yenür sanub
Korkum budur ki ide seni imtilâ gönl

Bigâne sanub âşıkı gözden bırakma kim
Olmuşdur evvel aşkun ile âşinâ gönül

Kıydun Muhibbi cânuna başdan çıkardun âh
Bilmezliğiyle sen sana itdün sana gönül

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

408) Gâh şâdi gâh gam—ı mihnet mekânıdur gönül
Anıniçündür ki aşkun hânedânıdur gönül

Her nefes eyler tulû' andan hakîkat ahteri
Şöyle benzer kim hakâyik âşiyânıdur gönül

Gûş dehri gevher—i nazmiyle memlû eyledi
Dürr ü cevherle dolu bahr—i meânîdür gönül

Bî—nihâyet nice serler olur andan âşikâr
Vârise ger dostlar esrâr—kânîdur gönül

Hûn—ı dilden sînede güller bitürür tâze—ter
Kayırur gözler o bâğun bâğıbânıdur gönül

Çarh yayından kaçan atılsa mihnet okları
Sîne meydânında dikilmiş nişânıdur gönül

Ger muhabbet kâfını gezse Muhibbî tan değül
Çün ezel sîmurg—ı aşkun âşiyânıdur gönül

* * *

Feilâtün/Feilâtün/Feilâtün/Feilün

409) Görüb ebrûnı didüm mâh—ı nev iyd—i visâl
Teşneyüm leblerine sun içeyüm âb—ı zülâl

Kalmadı mâl ü menâl kaldı didi nakd—i gamun
Didi yetmez mi sana iş—bu kadar mâl ü menâl

Sanma âsân dilâ ma'reke—i derd ü gamı
Aşk ile cenk idemezsin olasın Rüstem Zâl

Câm—ı la'lüni neden bana harâm eyliyesin
Ben sana itmiş iken kanumı ey devlet helâl

Câm—ı Cem olmaz ise haste Muhibbî'ye ne gam
Yeter ol muğbeçe destindeki bir pâre sifâl
* * *

Mef'ûlü/Mefâîlü/Mefâîlü/Feûlün

410) Reftâre gelüb serv gibi dost revân ol
Güftâre gelüb nâz ile bir gonca dehân ol

Top eyle başum al elüne zülfüni çevgân
Ki gamze okın sîneme at kaşı kemân ol

Ben zerre gibi eyliyeyim âlemi seyrân
Tek gün yüzüni gösterüben bana ayân ol

Biz eyliyelüm her ne gelür Hakka tevekkül
Ey zâhid—i hodbîn yüri sen tâlib—i nân ol

Pîr oldukise sanma Muhibbî ola dil pîr
Pîr tâze cevânı sevüben tâze cevân ol
* * *

Feilâtün/Feilâtün/Feilâtün/Feilün

411) Mehveşâ gel bu gönül bağına handân ol
Cân ü dilden kul olalum bize gel cânân ol

Dökeyim âh ü figânıyle yaşım yağmurını
Gonca—veş tek sen açıl gül gibi vâr handân ol

Leblerün dârü'ş—şifâsında yatur haste gönül
Bir cevâb eyle benüm derdüme gel dermân ol

Geh gönül zikri ile gönül rindân—ı mest
Geh gubâr hattunı fikr idinüb hayrân ol

Ka'bedür kûyını farz oldı tavâf eyliyelim
Ey dil enfa' budur anda vârub kurbân ol

Nazar itmez sana merdümlik idüb âh habîb
Ey gözüm yaşı gerek dürr ü gerek mercân ol

Mey ü mahbûba Muhibbî didiler tevbelidür
İşidüb ehl–i safâ her biri deyrândan ol
* * *

Mef'ulü/Fâilâtü/Mefâilü/Fâilün

412) Yârun kemend–i zülfine dil vir belâda ol
Ya'ni bununla zevkini artur safâda ol

Sevdâ–yı bûy–ı zülfile doldur dimâğını
Her şeb figân ü nâle kılub âh ü vâda ol

Derd ü belâ vü mihnet ü gam gelse tan mıdur
Kim didi sana ey gönül ol bî–vefâda ol

Deryâ–yı aşka düşeli aşk ehli gark olur
Zâhid selâmet ister isen var karada ol

Eyle Muhibbî nazmunı Husrev gibi hasen
İrsün kemâle *san'atı şîrîn*–edâda ol
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

413) Fenn–i aşkı çünki hıfz itdün anunla âmil ol
Ya'ni vârub şâh–ı aşka sen kemîne mukbil ol

Ratb ü yâbis *her* ne *söylerse ko* zâhid *söylesün*
Gûşa alma ey dil–i şûrîde sen deryâ–dil ol

Ya saçı zencîrini tak boynuna yâ göz yaşın
Garka–i bahr-i cünûn ol sana kim dir âkil ol

Kudsîlerle ger tavâf itmek dilersen kûyını
Lâ–mekân sahrâsına azm eyleyüb ser–mahmil ol

Hutbe–i aşkı oku yârân kamû gûş eylesün
Ey Muhibbî câmi'–i hüsnünde var ise mahfil ol
* * *

Feilâtün/Feilâtün/Feilün

414) Sana benzer cihân içinde yok gül
Benüm tek dahı bir biçâre bülbül

Gelürsin gayr ile ey yâr cânı
Beni gördükçe eylersin taallül

Beni mest eyledi aşkın şarâbı
Beni sanur gören kim içmişüm mül

Giceler gül yüzünün hasretinden
Kalur bülbülleyin dil mürgi gulgul

Gice tâ subha–dek bîdâr olurum
Muti'im emrine itme teemmül

Dil–i divâneyi zabt idemezler
Meğer zencir ola boynuma kâkül

Ümîd–i vasl ider dâyim Muhibbî
Anıniçün ider hicre tahammül
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

415) Rind ü kallâşum benüm fikrüm gam–ı ferdâ değül
Bâde–i sâf eldedür sanman dem–i sahbâ değül

Aşkıma müstağrakum kılınam nazar hiç bir yana
Bilmezem var mı cihânda sana benzer yâd gül

Gâh mescidde gehi deyr ü gehi meyhânede
Seni isterler kamu itdikleri gavga değül

Eşk–i çeşmimdür ihâta eyleyen âlemleri
Siz anı deryâ sanursuz görinen deryâ değül

Bu Muhibbî gönlün alub zâr ider bülbül gibi
Sanman ol ruhsârı gül ol kāmeti bâlâ değül

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

416) Zâr iden ruhsârıdır dil bülbülüni gül değül
Âşıkı sermest iden zikr–i lebidür mül değül

Bakmadı benden yana dildâra dün virdüm selâm
Almamak tanrı selâmın didüm ana yol değül

Görinen sünbül midür yâhud didüm zülfin ucı
Didi hey divâne ol zencîrdir kâkül değül

Gönlümün Bağdad'ına gel gözümün yaşına bak
Köprüdür geçmeğe kaşum sanma ânı pul değül

Pâdişâhısun n'ola çokdur katında kullarun
Sâdık'ul–kul bu Muhibbî gibi biri kul değül

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

417) Bi–vefâ dünyâya her kim aldanur âdem değül
Eylesen içe nazar ıyş u cihân bir dem değül

Ârız–ı gülde seher–geh görinen şebnem gibi
Bülbül–i dil–hastenün yaşıdur ol şebnem değül

Vaslı bağından ırağ olalı ol dildârumun
Gonca–veş teng oldı gönlüm hâtırum hurrem değül

Sînemün sandukasına ursa ger gamz okların
Cânuma rahmet gelür derdüme sanman em değül

Gizlü zârı bu Muhibbî'nün nice fâş olmasun
Dil ise divânedür dildâr ise mahrem değül

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

418) Aşıka yaşı yeter hîç âb ana hâcet değül
İnlesün derd ile dil dolâb ana hâcet değül

Leblerün şehdi vâriken âşık–ı dil–hasteye
İstemez kand ü şekker cüllâb ana hâcet değül

Ka'be–i kûyına varıcak dôstum âşıklarun
Kendüzin kurbân ider kassâb ana hâcet değül

Okurum hüsnün kitâbını gider gül hattunı
Müstaid olan okur 'ırâb ana hâcet değül

İki âlemde Muhibbî'ye yeter cânâ kapun
Andan özge olmaya hiç bâb ana hâcet değül

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

419) Sineye cân riştesini tak bu gönlüm sâz kıl
Gîce tâ subh olunca nâleye âğâz kıl

Sabrımı âz itdi aşkı lik şevkimi ziyâd
Ey gönül mürgi visâli bağına pervâz kıl

Ağzını mühr eyledüm ey nâme yazdım râzımı
Tâ seni çâk ide dilber sen de keşf–i râz kıl

Ben niyâz itsem senün karşında ey serv–i hırâm
Sen dahi reftâra gel gülşende bir dem nâz kıl

Ey Muhibbı çekmeyen çevr ü cefâ görmez vefâ
Anıniçün dimezem cevr ü cefâyı az kıl
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâ'lün

420) Hamdülillah tâze bitürdi yine gülzâr gül
Andelıb–i hasteye tâ göstere dîdâr gül

El salar dir durmadan irfâna gülşende çınar
Fırsatı fevt itmenüz virmez şecer her bâr gül

Gonca gibi bağrı pür-hùn hâr elünden bülbülün
Salınur bâd–ı sabâ ile güler oynar gül

Çeng ile uda amel virdi mey–i engür ile
Eyledi zühd ü salâhı cümle târümâr gül

Bî–vefâdır dehrden ummâ Muhibbî sen vefâ
Hiç işitdin mi bunu gülşen vire her bâr gül
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

421) Câme–i sebzile giydi tâc–ı gevher bâr gül
Gülşen içre oldu ezhâra bu gün serdâr gül

Nakş–ı çîn itdi yine bağı serâser mâni–vâr
Yazdı yapraklar Hıtâ Rûmı olub zer–kâr gül

Nerkis–i zerrîn leğende şebnem ile yur yüzin
Her kaçan kim hâbdan olsa seher bıdâr gül

Bülbülün tâ olmayınca göz yaşı âb–ı rû-âb
Burka'ın keşf eyleyüp göstermeyüb dîdâr gül

Gonca etfâline güyâ gülsitân ta'lîm ider
Bostân gâh öğredür geh mahzenü'l—esrâr gül

İtmedi dehrün dimâğını hevâ anber şemîm
Açılub tâ olmayınca nâfe—i Tâtâr gül

Ey Muhibbî göz açub herkes temâşa eylesün
Oldı bir veçhile manzûr üli'l—ebsâr gül

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

422) Cennet—âsâ zeyn ider her-câyi gül
Hûb idi ger olmasa her—câyi gül

Derdile inle didüği budur hezâr
Hâr elünden pâredür a'zâ—yı gül

Bülbülün âhı yilünden her seher
Serv gibi salınur ra'nâ—yı gül

Sararup haddüm gibi nesrîn ola
Ger göre ol ârız—ı hamrâyı gül

Hoş gör eyyâmı Muhibbî yâr ile
Tîz geçer çün mevsîm—i sahbâyı gül

* * *

Mef'ûlü/Fâilâtü/Mefâîlü/Fâilün

423) Ey nâle şeb—i gamda bana hem—nefes ol gül
Ey dîde benüm hâlüme rahm it Aras ol gül

Basdın çü kadem kâfile—i aşka sen âhir
Feryâd ile ol mahmile ey dil ceres ol gül

Zencîr olasın gâh kemende gâh selâsil
Ey zülf benüm gerdenüme dest—res ol gül

Kim dir ki gönül kocala her giz o kocalmaz
Bir tâze cevân aşkına tâze heves ol gül

Tenhâ–est dilüm hemçu Muhibbî zağam yâr
Ey nâle bana mahrem olub hem–nefes ol gül

* * *

Mef'ûlü/Fâilâtü/Mefâîlü/Fâilün

424) Var mı aceb benüm gibi bir müptelâ–yı dil
Başından eksük olmaya bir dem belâ–yı dil

Bilmem ne çâre derdüme kim râhat olmadım
Gâhî cefâ–yı dîde vü gâhî cefâ–yı dil

Yetmez mi kara başuma zülfî belâları
Niçün getüre her yâneden vâh belâ–yı dil

Zer gibi hicr âteşine yansam eğer
Her giz cihânda bulmaz idüm ben safâ–yı dil

Benden Muhibbî isteme her giz salâh ü zühd
Rüsvâ–yı halk itdi beni mâcerâ–yı dil

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

425) Boynuna tak zülf–i zencîrin dil divâne gel
Şem'–i hüsne cânını pervâne eyle yâne gel

Genc–i vaslun bulmak istersen eğer cânânenün
Bulamazsın gayri yirde bu dil–i virâne gel

Sen bana göster cemâlün şem'ini cân yakayım
Âteşi görse yanar dimeksizin pervâne gel

Zülfinin çevgânına top eyledüm didi seri
Didi merd isen bu da'vâda hemân meydana gel

Virmeyiz zülfine cânâ kesmez ol zünnârını
Nice kerre dimiş iken ana sen îmâna gel

Tekye–i dilde gelüb çün şâh–ı gam itdi karâr
Cânı pişkeş eyleyüb sen dahî dervişâne gel

Bu Muhibbî gibi eyler isen nice diller helâk
Kıl terahhum dostum zülfine urma şâna gel

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/FâilâTün/Fâilün

426) Sâki–i gül–rûh elünden bâde al nuş eyle gel
Gussa vü gam kârını cümle ferâmuş eyle gel

Müddeîler kavlini gûş eyle ey sultân–ı hüsn
Katli uşşâk eyleyüb hemçü siyâvuş eyle gel

Gülşen–i hüsnine karşu nâle vü feryâd idüb
Bülbül–i gülzârı ey dil cümle hâmûş eyle gel

Serv–i kaddler hasretinden bir elif çek sîneye
Giceler tâ subha–dek ânı derâgûş eyle gel

Dostum câm–ı lebünden cür'a sun ben hasteye
Çün dem–i rıhletdürür ânınla dil hoş eyle gel

Bahr–i eşküme dokunsun ko bu âhum sarsarı
Her yanadan kaynayub deryâleyin cûş eyle gel

Ey Muhibbî şu'le–i âhundan eyle tâc–ı zer
Çün muhabbet şâhısın gel ânı serpûş eyle gel

* * *

Mefāīlün/Mefaîlün/Mefaîlün/Mefaîlün

427) Gidüb rıza irişdi iyd özin bâd ile handân kıl
Hilâl ebrūnı gel göster kamû uşşâkı kurban kıl

Bu gün meydân—ı aşk içre bu sînem tablasın dikdim
At oklar ey kemân aşk içre bu sînem tablasın dikdim

Nigârâ bürkâ'in keşf it cihâna gün yüzin göster
Gele mihr ü mehe dehşet felek çeşmüni hayrân kıl

Başum top eyleyüb tuhfe getürdim ey şeh—i hübân
Süvâr ol esb—i nâz üzre ser—i zülfüni çevgân kıl

Eğer fermân iden sensin dil ü cân dermeyân olsun
Muhibbî kemterin kuldur hemân tek âna fermân kıl

* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Feûlün

428) Dilâ cevr ü cefayı sen vefâ bil
Gelürse derd ü mihnet de devâ bil

Yüri tak boynuna zencîr—i aşkı
Özüni âlem içre müptelâ bil

Sipâh—ı eşk ile geşt it cihânı
Dilünde dûd—ı âhını livâ bil

Yüzün sür ehl—i diller ayağına
Gözine hâkipâyün tutiyâ bil

Gönülden gitmeyince çirk—i dünya
Mukarrerdür dilün olmaz safâ bil

Gelür her sâdinün ardınca bin gam
Muhibbî dâr—ı dünyâyı fenâ bil

* * *

Mefûlü/Fàilàtü/Mefâîlü/Fàilün

429) Meydân–ı aşk içinde başını dü pâre kıl
Sûr–ı belâ da çalınsa ânı nakkâre kıl

Gelse hayâl–i ejder zülfü o dem hemân
Ana makam–ı sîneni ey dil mağara kıl

Âhum bülbüle itdi temevvüc gözüm yaşı
Gark oldı dil sefinesi kim dirler çâre kıl

Tutsun sadâ–yı na'râ–yı aşkın felekleri
Kandil–i arşı yakmağa âhum şerâre kıl

Avâredür çü aşk ile çarh eylemez karâr
Kendün Muhibbî âşık isen ol karâre kıl
* * *

Fàilàtün/Fàilàtün/Fàilàtün/Fâilün

430) Bulamazsın hakkı evvel varub kendüni bil
An günâhın ağlayub tâ subha–dek yaşını sil

Sen hüdâdan iste gayri kimseye uzatma el
Gülşen oldu kudret–i hakla gör ol nâr–ı Halîl

Mısr–ı hüsnünde seninçün itdüm ey Yùsuf cemâl
Bir temâşa eyle çeşmümden akar san cùy–ı Nil

Deşt–i gamda bulmaz iken hîç kes bir katre su
Bu ne hikmetdür ben itdüm gözlerüm yaşın sebil

Ey Muhibbî eşk–i çeşmüm rûy–ı zerdüm vâr iken
İstemek hâcet değüldür aşkıma gayri delil
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

431) Virme dil sevdâ–yı zülfe bu hevâdan vâz gel
Ey gönül âlemde gel bu mâcerâdan vâz gel

Âkibet eyler cefâ tîrine can ü dil nişân
Hiç terahhum eylemez ol kaşı yâdan vâz gel

Âşık olma key sakın olmaz şifâ kânûn ile
Çünki aşka müptelâ oldun devâdan vâz gel

Yüzine bakup Muhibbî zülfüne dil bağlama
Derd–i serdür hâsılın ak ü karadan vâz gel

Çünki bu dünyâ metâîdür hemin bir âriyet
Âdeme bir hırka besdir sen kabâdan vâz gel

* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün

432) Revân olursa cân tenden komaz mihrümi elden dil
Ki can virmek gelür âsan muhabbet terkidür müşkil

Eğerçi mezrâ'–ı dilde sirişküm tohmını saçdum
Belâ vü mihnet ü hicrândan özge virmedi hâsıl

Gel ey serv–i hırâmânum gözüm yaşın revân itdüm
Ola kim hâki pâyine bu veçhile olam vâsıl

Benüm bu tîr–i âhumdan felek sakfı müşebbekdür
İrişür göklere mâhum gel olma âhdan gâfil

Ezel bezminde bir cür'a muhabbet câmını içdi
Muhibbî anıniçündür görinür mest–i lâ–ya'kul

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

433) Çöz muanber zülfünü ey dost çevgân eyle gel
Başımı top eyledüm ben azm–i meydân eyle gel

Sîne sahrâsını eşküm lâlezâr itdi yine
Dostum bir görmeğe değmez mi seyrân eyle gel

Gün yüzünden dûr olalı key perişân olmuşum
Kâkül–i miskinini yeter perişân eyle gel

Ağlasam dildâra karşu gül gibi handân olur
Ey gözüm merdümleri yaşumı bârân eyle gel

Ger günâh ise Muhibbî seni cândan sevdiği
Zülfüne bend it ânı habs–i zanehdân eyle gel

Şi'r–i dilsûzın iderse tanmı durur hıssane ta'n
Şi'rüni şimdengirü üslûb–ı Selmân eyle gel

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

434) Serv–i kaddün vâr iken serv–i revân hâcet değül
Gül yüzin yiter nigârâ gülsitân hâcet değül

Âstânın gerçi kim çarh–ı felekden yücedür
Çıkmağa âhum yiter hîç rismân hâcet değül

Dostlar umar mısız şimdengirü nâm ü nişân
Bî–nevâ bir âşıkım benden nişân hâcet değül

Eşk–i surh u rûy–ı zerdümden bilürler aşkımı
Olsa bir nesne ayân âna beyân hâcet değül

Öldürem bir gün Muhibbîyi dimişsin dostum
Kıl vefâ ikrâr ki virmek amân hâcet değül

* * *

Mefûlü/Fâilatü/Mefailü/Failün

435) Her dem cefâlar eyleme ey meh vefâda ol
Dâyim vefâda kalma vü gâhi cefâda ol

Zâhid şarâb–ı kevseri içsün mübâreği
Ey dil şarâb–ı aşkı içüb sen safâda ol

Hicrân şebinde kaldum eyâ mehlika meded
Eyle tulû' yüzüni göster safâda ol

Kaşı kemânı katıdır elde çekilmez âh
Kavs–i kuzâh elinde gerekse kübâde ol

Başdan çıkarsa zülfü Muhibbî gam değül
Kim didi bunu âna ki dâyim hevâda ol

* * *

Failatün/Failatün/Failatün/Failün

436) Hâşiye düşmüş hatun yazdıkda hattât–ı ezel
Metn–i hüsnini velî kim görse dir gayet güzel

Kâfiri bünyâdıdır dilde esâs–ı aşkımın
Anıniçün seyl–i eşkümden âna gelmez halel

Müşkilât–ı fenn–i aşkı âşıka sor âşıka
Eylemez allâme–i asr olsa ânı dâhi hal

Bahr–i aşkın nitekim yokdur nihâyet tuluna
Arz kılmak kıssa–i zülfün dahi tûl–ı emel

Bu Muhibbî olmasa ger mâlik–i mülk–i suhân
Anı–gelmezdi dilünden böyle bir rengîn gazel

* * *

Failatün/Failatün/Failatün/Failün

437) Gel şarâb–ı aşkı nûş eyle safâ vü lezzet al
Derdi dermâna değiş yâni belâ vü mihnet al

Gam metâ'ına gel ey dil nakd–i cânı harç kıl
Çünki âlemde alursın tuhfe–i bî–kıymet al

Her varakda yazılıbdur çün ezel âyât–ı aşk
Can gözin aç her birinden okuyub bir hikmet al

Sakın aldanma cihândan kimseye gelmez vefâ
Hüsrve ü İskender ü Dârâ'dan ey dil ibret al

Dağlar ile ey Muhibbî cismüni zeyn eyleyüb
Şâh–ı aşkın devletinde eğnüne bir hil'at al

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

438) Geldi çün sahn–ı çemende oldu işret sâz gül
Her ne denlü eyler ise eylesün kon nâz gül

Giceler inlerse tan mı subha denlü andelib
Karşusında hâr ile her lâhza eyler bâz gül

Bülbüli Mahmûd idinmişler olub güller Ayaz
Bülbül artursa niyâzı nâz ider durmaz gül

Gülşen içre ger izâr–ı yârdan renk almasa
Âlem içre bulmaz idi bu kadar izâz gül

Ey Muhibbî iyş u nûş eyyâmıdur vakt–i bahâr
Hayme kıldı gör çemende oldu işret–sâz gül

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

439) Teşneyüm hicrân şebinde kalmamışdur bende hâl
Dil tabibi sen meded gönder lebündür çün zülâl

Hiç halâsa yer kalur mı dôstum dil murgine
Ârızun üzre kaçan dâm olsa zülfün dâne hâl

Ben fedâ kıldum yolında çün senün cân ü seri
Dostum göndermedin bir bûsesin bana bu âl

Gözlerüm yaşı yenilmez çehrem üzre âl olur
Her kaçan başa başa görsem giyersin seni al

Ey Muhibbî bağlama dünyâ denîdir dil ana
Çün bilirsün kimseye itmez muhabbet iş–bu zâl

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

440) Lütf–i elfâzına olmuş teşne dil mâ'i sebil
Hüsnine cennet demişler belki cennetden cemil

Zulmet içinde kalurdı cümle hâlk–ı kâinat
Anlara olmasa idi şer'in envârı delil

Mısr–ı hüsnini anub hicr içre ger kan ağlasam
Eşküme nisbet benüm katre olurdu cûy–ı Nil

Zâhidâ gel bahli ko dime benümdür cenneti
Hiç bunu işitmedün mi çennete girmez bahil

Bu Muhibbî ansa cürmin giceler âh eylese
Uyumaz tâ subha dek feryâd ü efgânından il

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

441) Gözlerümden ger nihân oldunsa ey zibâ cemâl
Sîneden nakşın hayâli gitmek olmuşdur muhâl

Ger yakarsın âteş—i hîcrâna ey dilben beni
Aşkın ile cân virem dönmeğe yokdur ihtimâl

Dûr olalı gül yüzünden bülbülüm kan ağlarım
Ağlamakdan kalmamışdır bende zerrece mecâl

Niceye dek ağladırsın hicr ile ben hasteyi
Cevr ise pâyâne irdi bâri lütf it cânım al

La'l ruhsârını hayâl itse Muhibbî derd—mend
Göz yaşından sîne vü dâmânı olur cümle âl

* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Feûlün

442) Kaçan olsam seni görmeğe mayil
Sehâb—ı zülf olur gün yüze hâyil

Gözüm yaş sîne âteş düd âhum
Bular yetmez mi aşkıma delâyil

Bana cevr ü cefâ gayre vefâlar
Cihânda varmı kimse buna kayil

Güneş gördüm gelür her gün kapuna
Zekât—ı hüsnin umar oldu sâil

Halâs olmak ne mümkündür bu bendden
Tâk da kûyına çün zülf—i selâsil

İnen başuna cânâ and içersem
Sözüm sıdkına olmuşdur hamâyil

Ölümün an Muhibbî günde bin kez
Sakın bu pendümi tut olma gafil

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

443) Sana kim didi dilâ kim bu harâb—âbâda gel
Çünki geldün gice gündüz durmayıb feryâde gel

Serv gibi ser çeküb merdüm hevâyı gözleme
Menzilün hâk olıser bilmez misün üftâde gel

Zulm elünden kapusına ol güzeller şâhınun
Ola kim rahm eyliye bir kez dahi vâr dâde gel

Âşinâsından kaçar bigânelerle hem—nişin
Âşıkı yâd eylemez dimekdir işi yâde gel

Ey Muhibbî gülşen—i hüsnine karşı nâleler
İnleyüb tâ subha dek bülbül gibi feryâde gel
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

444) Leblerün ey hûr—ı peyker selsebil
Cennet—i rûyın ana rûşen delil

Mısr—ı hüsnin hakkı ey Yûsuf cemâl
Kûyın içre akdı yaşım hemçü Nil

Leblerüne dineli nûş—ı revân
Oldu zülfin ana zencîr—i âdil

Gördi lütfini bana yandı rakîb
Görse mürüvvet âteşe yana bahil

Vâdi—yi aşka Muhibbî düşeli
Eylemişdür gözleri yaşın sebil
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

445) Yâdlerle câm—ı mey nûş eyler ol bîmar kesil
Gayretinden sâğâr—ı çeşmüm pür olur hün—ı dil

Dönmüşüm ebr—i bahâra serverâ senden cüdâ
Eşk—i çeşmüm yağdırır bârân durmaz muttasil

Serv gibi serverâ itsen gülsitân seyrini
Goncalar dem–beste güller ser–te–ser olur hacil

Katlüme olmuş peşimân bilmezem yârâb neden
Çok zaman idi ki kanım itmişdim ana halel

Ey Muhibbî her ne denlü eylesen âh ü figân
Sanma kim sana terahhum eyliye ol seng–dil

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

446) Mısr–ı hüsn içre seni görsem eyâ Yûsuf cemâl
Tan değüldür gözlerüm yaşına değse ayn–i Nil

Çok görür kûyına varsam müddeî ben âşıkı
Dileğim budur Hüdâ'dan çekile gözine mil

Cevrün ile gel beni öldürme hadden geçdi âh
İsteyen lütfin ile rahm idüb yaşımı sil

Kapuna tuhfe getürdim cânı ey hûri–lika
Bî–bahâdur gel kabûl it gerçi görinür kabil

Tekye–i aşkın çerâğı yağı bağrum yağıdur
Ol çerâğa eylemişdür bu Muhibbî dil fitil

* * *

Fâilâtün Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

447) Nev–bahâr–ı hüsnin anub gül yüzin yâd eyledüm
Bülbül–i şûrîde gibi âh ü feryâd eyledüm

Sen lebi şîrîni sevdim hizmete bel bağlayub
Kesmeğe kûh–ı gamı kendümi Ferhâd eyledüm

Hânkâh–ı aşk içinde bana oldular mürîd
Tûr–ı aşkı Vâmık u Mecnûn'a irşâd eyledüm

Seyl–i eşkümden zarar geldikçe bu dil şehrüne
Sengi–i mihnetle der ü divârı âbâd eyledüm

Çünki hâk oldu Muhibbî hicr–ârâ gördüm gönül
Bile virdüm âhum ile ânı berbâd eyledüm

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

448) Hâk–i kûyın eşk–i çeşmümle vârub nem eyledün
Yâresine gönlümün ol hâki merhem eyledüm

Şol kadar çekdüm cefâ vü cevrüni meh–rûların
Âkibet dil hânesin menziline gam eyledüm

Aşk ile can riştesin boynuma zencîr eyleyüb
Mihrün ol nâ-mihribânın dilde muhkem eyledüm

Oldılar âgâh haddümden cihân merdümleri
Âh kim kendümi ben rüsvâ–yı âlem eyledüm

Ey Muhibbî ol kemân ebrû gamından âkıbet
Mâh–ı nev gibi büküb bu kaddümi ham eyledüm

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

449) Rehne virdüm hırkamı bâde temennâ eyledüm
Bir kadeh meyle cihân mülkin temâşâ eyledüm

Görmeğe ol ârızı gül kameti servi yine
Dağlar ile sînede bin dîde peydâ eyledüm

Bir saçı leylî firâkından bu gün mecnûn–vâr
Düşüben vâdilere kendümi rüsvâ eyledüm

Dôstlar gavvâs olub daldım meânî bahrine
Nice geherler yolub bu nazmı inşâ eyledüm
Ey Muhibbî tan mı ger aklı ferâmuş eyleyem
Zülfi zencîrin görüp gönlümü şeydâ eyledüm

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

450) Âhumı bâd eyleyüb yaşumı deryâ eyledüm
Gark idüb dil zevrâkın içinde ifnâ eyledüm

Nice yıllar sırr–ı aşkı sînem içre saklayıp
Gözlerüm yaşını dökdüm âhir ifşâ eyledüm

Âhumı kıldum alem çekdüm sipâh–i eşkümi
Aşk tahtına geçüp kendümi dâr eyledüm

Cîfe–i dünyâya mâyil olmadım hemçü mekes
Kaf–ı istiğnâda bu gönlümü anka eyledüm

Gülşen–i hüsnünde cânâ ruhların medh itmeğe
Giceler cân bülbülün tâ subh gûyâ eyledüm

Yazdılar aşkın sicilin ezel Ferhâd ü Kays
Bana irişdi çü nevbet ben de imzâ eyledüm

Ey Muhibbî aşkının çün derd ü mihnet hâsılı
Ânın içün ölmeği bu yolda ben rây eyledüm

* * *

Fâilâtün/Failâtün/Fâilâtün/Fâilün

451) Zülfine virdüm gönül dâm–ı belâsın bilmedüm
Her kılında var imiş bin müptelâsın bilmedüm

Cân ü dil derdüni arz itdüm tabibâ dir bana
Ölmeden artık bu derdün ben devâsın bilmedüm

Gâh hasret gâh hayret gâh mihnet gâh âh
Aşkının ben haste dil bunca belâsın bilmedüm

Ömrümi âşıkların kesmek değülse kasdı ger
Yâ niçün her dem keser zülfi dütâsın bilmedüm

Cür'a–i câm–ı muhabbetden Muhibbî mest olub
Âlemin nice geçer ak u karasın bilmedüm
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

452) Bâğ–ı hüsn içre kûyın serv ü çenârumdur benüm
Ana karşu göz yaşı akar pınarumdur benüm

Noktalardır mushaf–ı rûyında yer yer hâller
Târ–ı zülfin her biri müşg–i Tatarımdur benüm

Katre–i eşkümle gel gül biter anda lâleler
Gülsitân–ı sîne bir hurrem bahârımdur benüm

Ana şâdım sordılar ben bülbülün ol gül didi
Gülşen–i hüsnime karşu zâr ü zârımdur benüm

Olıcak sevdâ–yı zülfünle melekler çeşmüne
Tutiyâ didükleri hak–i gubârımdur benüm

Gitdi elden cân ü dil didüm gülüb gamzen didi
Varamaz bir yire sayd–ı zahm–dârımdur benüm

Ey Muhibbî gülşen içre görinen nerkis değül
Muntazır dildâre çeşm–i intizârımdur benüm
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

453) Zâhidâ zühd ü salâhı sanma kârımdur benüm
Aşk ile olmak melâmet iftihârımdur benüm

Geşt–gîr aşkım ü kimdür gelen meydânıma
Vâmık u Ferhâd u Mecnûn destiyârımdur benüm

Öldürürsen gel beni öldür günâhın anma hiç
Dostum yolında ölmek ihtiyârımdur benüm

Tan mıdur efgân idüb bî–hâb olursam subha dek
Bülbül–i şûrîdeyim ol gülizârımdur benüm

Hâsıl olurdu Muhibbî'nün murâdı ser–be–ser
Sehv ile bir kez disen ümmîd–vârımdur benüm

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

454) Sanmanuz surh oldu sînem kanlu yaşumdan benüm
Şu'le–i dildir görinen şimdi tâşumdan benüm

Su içine gark olursam tan mı nilüfer gibi
Mevc urup bahr oldu yaşum aşdı başumdan benüm

Kirpiğüm saflar dizüb oldı arada kan süvâr
Heybet aldı ehl–i aşk olan savaşumdan benüm

Âh kılsam bahr–i eşküm mevci başumdan aşar
Görenler geçdi Muhibbî bu âlem içre başumdan benüm

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

455) Ârzû idüb ser–i zülf–i dütâyı isterüm
Dostlar Mecnun gibi bend–i belâyı isterüm

Yüzimi döndürmezem ben kıble–i maksûddan
Rû–siyeh zâhid gibi sanman riyâyı isterüm

Aşk meydânında dikdüm sînemi kıldum nişân
Gamze okın atmağa ol kaşı yâyı isterüm

Rûyım oldur cân virem bu yolda ey ârâm–ı cân
Âlem–i fânîde sanma gayri râ'yı isterüm

Gül yüzünsüz bu Muhibbî istemez bâğ—ı behişt
Nâle kılur bülbülüm zâr ü nevâyı isterüm
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

456) Ruhlarunı dostum gül gibi handân isterüm
Ânıniçün gözlerüm yaşunı bârân isterüm

Gamzen oklarına her dem sînemi tirkeş kılub
Kaşların yâsına cânâ cânı kurbân isterüm

Hâkipâyın vâr iken bu çeşm—i hûn—âlûdeme
Sanma İrân'a varub kuhl—ı Sıfâhân isterüm

Şi'r—i çevgân ile çalmağa meânî topunu
Arsa—i asr içre geldim yâni meydân isterüm

Sînede çünki Muhibbî bulunur genc ü visâl
Cân ü dil mülkini şimdengirü vîrân isterüm
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

457) Oldum aşka çü hem—nefes nidelüm
Gitmez olunca bu heves nidelüm

Bulmadı kimse leblerüne anın
Câmdan gayri dest—res nidelüm

Zâhide Kevser ü bana leb—i yâr
Vâr herkesde bir heves nidelüm

Mâni oldı rûhına irmeğe âh
Zülfi imiş ânın ases nidelüm

Hele bûsen biz iltimas idelüm
Olmaz ise de mültemes nidelüm

Çün figâna Muhibbî bağladı dil
Ney gibi inlemeyüb bes nidelüm

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

458) Bir leb–i mül çeşmi âfet cân–fezâmuz var bizüm
Kim bu şeb bir serv ü kamet meh–likamız var bizüm

Çeşm–i hûn–rîzi ider her dem benüm bağrumı hûn
Ol siyeh zülf ile bî–had mâcerâmız var bizüm

Zâhidâ âşıklaruz cennet hevâsı bizde yok
Tâlibüz dîdâra bir özge hevâmız var bizüm

Ârzû ider gönül vaslun aceb dîvânedür
Kim cefâ resmin bilür bir pür-cefâmız var bizüm

Ey Muhibbî câm–ı mey nûş eyle la'li yâdına
Kim hayâl–i dilber ile hoş sefâmız var bizüm

* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Feûlün

459) Dirîgâ olmadı dilber bana râm
Beni kıldı cihân halkına bed–nâm

Yüzin gerçi bu gönlüm rûşen eyler
Velî zülfin ider bu bahtımı şâm

Takaldan boynuma zencîr–i zülfi
Dil–i divâneme hiç yokdur ârâm

Nice bir rûze–i hicrün tutalım
Bilâl ebrûnı göster ola bayram

Ne emr itsem benüm oldur murâdum
Dimişlerdür gerekmez âşıka kâm

Muhibbî âkil isen sana örnek
Bu yetmez mi ne oldu Gûr u Behrâm
* * *

Mefùlü/Mefâilü/Feùlün

460) Ey âlem–i cân ü cân–ı âlem
Görmedi nazîrin ayn–ı âdem

Gözüm yaşı içre aks–i hâlin
Hindù–beçedür garìk–i zemzem

Olmadı bu âlem içre hergiz
Hiç gamdan özge bana hemdem

Gözüm olub ebr–i nevbahârı
Döker yaşı gül yüzüni görsem

Bu şi'ri gören Muhibbî lâ–büd
Dir mülk–i suhan sana müsellem
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

461) Ruhlarınsuz ey güneş yüzlü bu çeşm–i rûşenüm
Kıldı mânend–i şafak pürhûn kenâr–ı dâmenüm

Ey gözüm merdümleri yaşlar dökersin vaktidür
Tâb–ı dilden sîne tutuşdu nîr–i pîrâhenüm

Görmeyelden gün yüzünü dilberün bir haftadur
Ol meh–i bedrin firâkından hilâl oldu tenüm

Neyleyüm bir çâre bu bî—çâre bulmaz vasluna
Dem—be—dem ana takarrüpde rakîb—i düşmenüm

Hüsrev ü Hâfız ider şi'r—i Muhibbî'yi pesend
Câmi tahsin ide ger görse bu nazm—ı hasenüm

* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün

462) Gidüb hicrân bihamdillâh cemâl—i dôstan gördüm
Olub bülbülleyin sermest bahâr ü gülsitan gördüm

Felek gerçi ki bir kaç gün cüdâ kıldı diyârımdan
Ferâmuş oldı mihnetler çü yâr—i mihribân gördüm

Ben ol mürg—i hoş elhânum kafesden eyleyüb pervâz
Bahâr—ı devlete irdüm eğerçü çok hazân gördüm

Gice sermest—i aşk iken göründü hâb—ı nigûyı
Seher—geh ol perî—rûyı hemıh gördüm hemân gördüm

Muhibbî her yana çeşmüm yine cûlar revân itsün
Salınur bir lebi gonca boyı serv—i revân gördüm

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

463) Ol güzeller şâhının çün bende—i dergâhıyım
Tan mıdır dirsem cihânın ser—te—ser ben şâhıyım

İdinürler tûtîyâ her—dem melâki çeşmüne
Ol melâik kişverinün çünki hâk—i râhıyım

Eşk—i çeşmüm vara vara oldı deryâ—yı Muhit
Gâh gavvâsım o bahr içinde gâhi mâhiyim

Görmedüm bir ana benzer yüzi gün alnı kamer
Anıniçün ol şehün ben bende—i dergâhıyım

Mest–i aşk olub ferâmuş eyledimse âlemi
Ey Muhibbî şükür hakka sırr–ı aşk âgâhıyım
* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün

464) Fesâhat bahrine gavvâs olub daldum güzâr itdüm
O deryâdan nîce dürler çıkardum âşikâr itdüm

Bu dünya cîfedür gördüm mekes–veş kani' olmadum
Varub sîmurg olub Kaf'a kanâat ihtiyâr itdüm

Felek evcinde uçardı eğerçi ol hümâ pervâz
Ben ana himmetüm bâzun salup anı şikâr itdüm

Muhabbet kasrına bâni olup Mecnûn ile Ferhâd
Tamam idemeyüb anlar gelüb ben üstüvâr itdüm

Muhibbî eyledüm bâğ–ı dilümden bir şecer peydâ
Kelâmım mîvesin andan bitirdüm âbdâr itdüm
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

465) Allah Allah diyelüm sancak–i şâhı çekelüm
Yürüyüp her yâneden şarka sipâhı çekelüm

İki yirden kuşanalum yine gayret kuşağın
Bulaşıp toz ile toprağa bu râhı çekelüm

Pâyimâl eyliyelüm kişverini surh–ı serin
Gözine sürme diyü dûd–ı siyâhı çekelüm

Bize farz olmuşiken olmaz islâma zahîr
Nice bir oturalım bunca günâhı çekelüm

Umaram rehber ola bize Ebûbekr ü Ömer
Ey Muhibbî yürüyüp şarka sipâhı çekelüm

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

466) Bezm–i gamda âh idüb cânânı gördüm ağladum
Yâr ile evvel geçen devrânı andım ağladum

Gözlerüm yaşı başumdan aşdı oldum gark–ı hûn
Ol dişi dür lebleri mercânı andım ağladum

Günde bir kez görmesem hâlüm n'olur dirken benüm
Bir yıl oldu görmez oldum ânı andım ağladum

Mushaf–ı hüsni hakkı içün Nil'e döndü gözlerüm
Gönlümün Mısr'ındaki sultânı andım ağladum

Görmedüm mihr ü vefâ çekem velî cevr ü cefâ
Hasret ü derd ü gam ü hicrânı andım ağladum

Geçdi ömrüm âh kim bülbül gibi efgân ile
Ol saçı sünbül gül–i hundânı andım ağladum

Mest olub câm–ı muhabbetden Muhibbî dostlar
Ol lebi mül gözleri mestânı andım ağladum

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

467) Sâye salsa ben gedâya ol hümâ–yı devletüm
Kāf'dan Kāf'a cihânı tutmak olur himmetüm

Sen leb–i şîrînden ayrı düşeli kûh–ı gam
Tan mıdır Ferhâd–veş tutsa cihânı şöhretüm

Nakd–i cân virüb metâ'–ı bûse almakdayım
Aşk–ı bâzâra yokdur andan özge san'atum

Ben nice mahbûb ile meyden geçem kim zâhidâ
Âb—ı aşk ile yoğurdular ezelden tıynetüm

Ger şehîd—i aşk olam yolunda ol meh—pârenün
Haşredek ola ziyâret—gâh—ı uşşâk türbetüm

Sen güneş ruhsârı görmekdür cihân içre müdâm
Zerre denlü yokdurur dünyâ—yı dûnâ rağbetüm

Penbe—i dâğım yeter mülk—i gamın sultânıyım
Vâdi—yi mihnet şebinde ey Muhibbî hil'atüm

Bir zaman idi ki Mecnûn aşk ile meşhûr idi
Geçdi devri dôstlar şimdi benümdür bu bitüm

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

468) Sînem üzre dâğ ile bin dîde peydâ eylesem
Gülşen—i hüsnini doyunca temâşa eylesem

Âteş—i aşka yakıp cân ü dili pervâne—veş
İnlesem bezm—i gam içre gönlümü nây eylesem

Başuma gelse ser—i zülfiyle sevdâlar yine
Âleme mecnûnleyin kendümi rüsvâ eylesem

Ey felek durmaz geçer sakın dokuz kalkanını
Âhum oklarına bu kaddüm büküp yâ eylesem

Gül ruhı şevkine yârin giceler tâ subha—dek
Bülbülüm cânı Muhibbî anda gûyâ eylesem

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

469) Bağ—ı hüsnin dostum el virse seyrân eylesem
Karşuna can bülbülün ser—mest ü hayrân eylesem

Kana döndürsem gözümün yaşını kılsam şefi'
Kamı afv ile kerem ben tutalum kanı eylesem

Kirpiğüm elmas idüb delsem yaşum cevherlerün
Dâne dâne her birin tesbih—i mercân eylesem

Bir semend—i nâz ile basmaz gelüb ruhsâruma
Ben ne denlü yüzümi hâk ile yeksân eylesem

Gül yüzin vasfın Muhibbî yazmağa gül berkine
Devr—i gülde yaraşur bir tâze divân eylesem

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

470) Cân giriftâr gâm yâr oldı dil efkâr hem
Dil firâkıyla dolu hûn çeşm—i gevher—bâr hem

Sırr—ı aşkı nice pinhân eyleyem şimdengirü
Olmuşum rüsvâ—yı şehr ü kûçe vü bâzâr hem

Âb u âteş cem' mümkün olmaz iken dôstlar
Bu ne hikmet ağlarum sinemde vardır nâr hem

Ey saçı Leylî ser—i kûyında her şeb tâ seher
Kılırum Mecnûnleyin feryâd ü âh ü zâr hem

Her ne yirde bakarisem görürüm şâhum seni
Âh ü şâhım yâzılıdur her der ü divâr hem

Ey Muhibbî ol nihâl serv—i kadd gül—ruhsızın
Hâr görinür göze cümle gül—i gülizâr hem

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

471) Cân ile bir sanemin aşkına çün pâ–bendüm
Bana düş–nâm–ı duâ gelse gamı hursendüm

Âşık olman olanın derd ü belâsı çok olur
Dôstlar hâlüme kim baksa ben ana pendüm

Tekye–i aşk çerâğını uyarsam ne aceb
Çünki Mecnûn'a çıkar silsilemiz ferzendüm

Kapuna geldi gönül sâilini eyleme red
Vir bana hüsn–i zekâtını ki hâcet–mendüm

Âşık–ı pâk nazar olsa Muhibbî ne aceb
Bir hüner bes ki ne sûfi vü ne dânişmendüm
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

472) Ben helâk oldum gamundan sen esen ol ey sanem
Şâh sağ olsun hezâran bende kim ölse ne gam

Eksük olmaz dem-be–dem derd ü cefâ vü mihnetün
Müstedâm ol dôstum senden gelür her dem kerem

Şâh–ı aşk olsam aceb mi sîne tabl oldu bana
Leşker oldu eşk–i çeşmüm şu'le–i âhum âlem

İstedüm arz eyleyem dildâra yazam hâlümi
Sözlerümden safhaya ad düşdü tutuşdu kalem

Ol elif kadd lâm zülf ü ağzı miminden arak
Ey Muhibbî hicr–ârâ ekşük değül sana elem
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

473) Âlemi geşt eyledüm bir mihribânı bulmadum
Cânımı kıldum fedâ ârâm—ı cânı bulmadum

Geçdi ömrüm âh ile bir gam—gusârı görmedüm
Hicr ile yandım kül oldum gülsitânı bulmadum

Hüsn içinde sana benzer şâh—ı zâlim görmedüm
Aşk içinde bana benzer nâ—tüvânı bulmadum

Dâyimâ olsun aman icinde ol cok sevdiğim
Gerçi kim aşkında ben her gîz amanı bulmadum

Hâkipâyüne Muhibbî genc—i tab'ın kıl nisâr
Ana benzer âlem içre hurde—zâtı bulmadum
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

474) Gönlüm ister sünbülün gibi perîşân hâl olam
Başıma sevdâ gelüb şûrîde vü pâmâl olam

Leylî zülfin bend idüb boynuma ben Mecnûn vâr
Kûy—ı dilberde yürir divâne bir abdâl olam

Serv—i kaddler pâyine yaşım revân itsem ne tan
Yüzimi su gibi sürüp yîrlere pâmâl olam

Düşeli kûh—ı belâyâ tan mı dirlerse peleng
Dâğlar ile başdan ayağa yanup çün hâl olam

Sâf kalp olmak dilersen nâr—ı aşka yan gönül
Gıll u gışdan kurtulup gam pûtesinde kâl olam

Ey Muhibbî şem'—i hüsn—i yâre virüb cân ü dil
Yanuben pervâne—veş bî—per ü hem bî—bâl olam
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

475) Güle başladı hattun ana ne çâre güzelüm
Giceyi güne katup sanki irişür ecelüm

Ne kadar cehd iderüm Ka'be–i kûyına irem
Sa'yile olmazimiş vasla müyesser nidelüm

Heves–i fikr–i rûh u la'lün ucundan sânemâ
Kıssa–i Vâmık u Ferhâd'a dönüpdür meselüm

Nitekim olmadı hemtâ sana hüsn içre bu kim
Yokdurur derd ü belâ içre benüm de bedelüm

Mümkin olmaz ki şehâ koyam elümden eteğün
Ger elim kat' ideler kalup eteğinde elüm

Mâh u sâl ile irem zülfine ânın dir idüm
Fâyide itmedi vâh ki bana bu tûl elemüm

Şi'rimün sûzı ile yansa aceb mi dil ü cân
Yana odlara Muhibbî kim okursa gazelüm
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

476) Derd–i dil bî–haddür ammâ âh ile zâr eylemem
Aşkı ketm iderem nâ ehle izhar eylemem

Ölür isem de tabîbâ nabzımı göstermezem
Bilmesün aşkım diyü ânı haberdâr eylemem

Bilmedüm kand–i mükerrer mi ya hod kand–i nebât
Sanma la'lün zikrini ey dost tekrâr eylemem

Her ne yâneden gelürse gam açık virâne dil
Ana tâzim eyleyüb kapuyı divâr eylemem

Ey Muhibbî çün ezel bezminde içdim câm—ı aşk
Tâ kıyâmet mest olub kendümi hoş—yâr eylemem
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

477) Hâkipâyün olalı başımda tâc—ı devletüm
Zerre denlü kimseye âlemde yokdur minnetüm

Ey tabîbâ hasteyüm kanûn ile kılma ilâç
Şerbet—i la'lünden özge def' kılmaz illetüm

Ey sabâ merdümlik it dildâre arz it hâlümi
Çün bilürsin ben de yok her giz beyâna kudretüm

Nuhs—ı tâli'dür kılan her dem beni andan cüdâ
Görmezem gün yüzini her dem gidüpdür devletüm

Sanma cevründen Muhibbî bendeni yüz döndüre
Çekerem cevr ü cefânı tâk olunca tâkatüm
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

478) Görmezem cânâyüzin budur benüm mahzunluğum
Zülfinin şeydâsıyım olmaz aceb Mecnûnluğum

Eşk—i çeşmüm kalmadı karz itdüm ez hûn—ı ciğer
Ayb kılmaṇ dostlar bu nev'ile medyûnluğum

Zülfi âfet fitne—i âhir zamandır gözleri
İhtiyâr ile değüldür zülfine meftunluğum

Ben derûn—ı halvetinde sohbet—i has itmişim
Dostlar bakman benüm bu şimdilik bîrânlığum

Nakd—i câna vasl umarken oldu hicrân hâsılum
Aşk bâzârına düşdim birdir mağbunluğum

Pâ–bürehnedür Muhibbî düşeli derd ü gama
Zülfinin şeydâsıyım ayb eyleme mecnûnluğum
* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün

479) Celîs–i halvetüm varam habîbüm mâh–ı tâbânum
Enîsüm mahremüm varam güzeller şâhı sultanum

Hayâtım hâsılım ömrüm şarâb–ı kevserüm adnüm
Bahârum behcetüm rûzum nigârum vird–i handânum

Neşâtum işretüm bezmüm çerâğum nîrüm şem'un
Turunc–ı nâr ü nârencüm benüm şem'–i şebistânum

Nebâtum sükkerüm gencüm cihân içinde bî–rencüm
Azîzüm Yûsuf'um varam gönül Mısr'ındaki hânum

Sitanbul'um Karâmânum diyâr–ı milket–i Rûmum
Bedehşân'um vü Kıpçak'um ü Bağdad'um Horasan'um

Saçı vârım kaşı yayım gözü pür fitne–bîmârum
Ölürsem boynuna kanum meded hey nâ–müselmânum

Kapunda çünki meddâhum seni medh iderem dâyim
Yürek pür gam gözüm pür nem Muhibbî'yüm hoş–hâlüm
* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün

480) Muhabbet bâdesin içdüm yine sermest ü hoş–hâlüm
Dutuştum âteş–i aşka eridüm zer gibi kâlüm

Uyardum tekye–i aşkın söyünmüşken çerâğını
Gice gündüz ciğer yağın yakar anda bir abdâlum

Yine bezm–i gama kıldum gözümün kâsesin sâğar
Dilâ gel sohbet–i has it ki zirâ nây–veş nâlüm

Meğer cevr ü cefâ destin dirâz itdi yine zülfin
Ayakdan düşdüm anınçün reh–i kûyunda pâmâlum

Muhibbî pâyüne düşmek diler kaddün dütâ kıldı
Görenler yâr ayağuna sanurlar beni halhâlüm
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

481) Dehr elünden nice bir zehr ile gam nûş idelüm
Der–i meyhânede akl ü dili sarhoş idelüm

Mey içüb şâd idelüm rûh–ı revânum Cem'ün
Geşt–i gülşen kılalum bülbül ünin gûş idelüm

Hasretiyle çekelüm sînemize yir yir elif
Serv–i kadler yirüne ânı derâgûş idelüm

Küfr–i zülfiyle eğer kasd ide imâna hattı
Tîğler alub ele azm–i Ferenduş idelüm

Ey Muhibbı yine eşk oldu çü deryâya şebîh
Bâd–ı âhıyla taşub kaynayalım cûş idelüm
* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Feülün

482) Ser–i zülfini Leylâ kılan kim
Beni Mecnunleyin şeydâ kılan kim

Lebün gonca olalı gül yanağın
Mukavves kaşlarını yâ kılan kim

Siper kıldı müjen tîrüne sînem
Ana dil bülbülün gûyâ kılan kim

Yakarken âteş–i aşkum cihânı
Aceb budur yaşum deryâ kılan kim

Demâdem gönderüb gam leşkerini
Gelüb dil kişverin yağma kılan kim

Yaradılmamış idi dahi âdem
Gönülde aşkını peydâ kılan kim

Muhibbı terk iderse n'ola ârı
Anı bu vechile rüsvâ kılan kim

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

483) Şem'–i hüsne yanmağa pervâneyüm
Yanmayup aşk âteşine yânayum

Boynuma tak zülfinin zencirini
Baş açık yalın ayak divâneyüm

Vaktidür Hızr ol bu ben dil hasteye
Âb–ı hayvândır lebün sun kanayum

Nitekim hüsn ile sen yektâ isen
Aşkın içre ben dahı pervâneyüm

Zahidâ ister cennet ü hurâ müdâm
Ben Muhibbi tâlib–i cânâneyim

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

484) Gönlümü elden yitirdüm âh bir divâneyim
Çek anı zencir–i zülfe ola kim uslanayım

Şem'i gördüm dün gice durmaz yakar pervânesin
Yanayım ey şem'–i ruşen ben de bir pervâneyim

Genc–i vaslun ister isen ânı dilde iste kim
Nice yıllardır harâb olmuş yatur virâneyim

İşidelden can virenler irişür matlûbuna
Cân ü baş terkini urdum tâlib–i cânâneyim

Ey Muhibbı bezm–i gamda olalı bağrım kebâb
Hûn–ı dilden döndü yaşım bir dolu peymâneyim
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâlün/Fâilün

485) Her kaçan câm–ı lebünden bir kadeh nûş eyleyem
Tâ kıyâmet kaynayıp deryâleyin cûş eyleyem

Gülşen–i hüsnünde cânâ giceler tâ subha–dek
Sanma kim can bülbülün medhinde hâmuş eyleyem

Şâkirüm ben gamzelerden gerçi bağrım pâredür
Hâşâ Allah hakkını ânın ferâmuş eyleyem

Lebleründen ölmeden bir bûse vir didüm didi
Gam yime âhir nefesde gönlünü hoş eyleyem

Ey Muhibbî her sözin bir gevher–i yekdânedür
Ehl–i nazmun tâkıben gûşuna menkûş eyleyem
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

486) Zâhire baksan eğerçi berr ü bahrin şâhıyum
Bir ulu dergâhın ammâ ben gubâr–ı râhıyum

Dest–i aşka şîr olub kûh–ı belâ içre peleng
Hiyle–ger sanman ki dehrün zâhid–i rubâhıyum

Sîne eflâkında eşküm olalı encüm misâl
Penbe–i dâğım görenler dirse tan mı mâhıyum

Ger muhabbet sırrını sorsam bana şerh eyleyem
Hamdülillâh kim tarîk–i aşkının âgâhıyum

Ey Muhibbî âhın ile yile virdün âlemi
Bilmedin mi harman–ı gam içre mihnet–gâhıyum
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

487) Devlet–i aşkında cânâ dem–be–dem artar gamım
Yokdurur derd ü belâdan gayri artık hemdemim

Gözlerüm yaşından özge bana acır kimse yok
Müstedâm olsun göreyim arta dursun bu tenim

Açma subhun ey sabâ lutf eyle gel dervâzesin
Vardurur zülfi hayâliyle bu şeb hoş âlemim

Derdümi arz eyledüm Lokman'a derdüm bilmedi
Bilirüm derdüme ancak la'l–i dilber dırâmım

Pâdişâh–ı aşk dinse bu Muhibbî'ye ne tan
Çün vezir olmuşdurur iki taraf derd ü gamım
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

488) Tende canım yoğiken ben tâbib–i cânân idim
Aşk sahrâsına düşmüş zâr ü ser gerdân idim

Ârız–ı dildârda yazılmadan hatt–ı gubâr
Ben yiyip esrâr–ı aşkı vâle vü hayrân idim

İtmemişdi Ka'be'nün bünyâdını dahi Halîl
Ka'be–i hüsnine karşı ben senin kurbân idim

Virmeden bir kimse dahı zülf–i Leylâ'dan haber
Gelmeden Mecnun cihâna ben gama sultân idim

Ey Muhibbî hatt–ı gam yazılmadan can levhine
Ben belâ perver gehi nâlân ü geh giryân idim
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

489) Leylî zülfin mührüni dilde kaçan peydâ kılam
Ser–bürehne kendümi Mecnûnleyin rüsvâ kılam

Görmek istersen muhabbet görinür mihnet sana
Yazsam mihnet muhabbet farkı yok imlâ kalem

Atmağa âh oklarını her seher eflâke çün
Mihnet ile bükülen bu kaddümi ben yâ kılam

Gözlerüm yaşına nisbet katredür deryâ benüm
Korkaram cûş u hurûş ile ânı deryâ kılam

Bu Muhibbî göresiz hûn içer yârân ile
Yaraşır ol meclise bu gönlümü ben yâ kılam
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

490) Çün hırâmân kadd ile ol serv ü bâlâyı görem
Nice serlerle müzeyyen olmuş ol câyı görem

Saf saf olmuş âşıkın keşf eyle gel yüzden nikâbın
Ben kimüm ki isteyen yüzini tenhâyi görem

Gitdi didi sabr kıl gelem yine ferdâya dek
Bilmezem ki irişeyün ben o ferdâyı görem

Ruhların şevkine yanmak isterem pervâne–veş
Kandesin ey şem'–i rûşen kande ârâyı görem

Ey Muhibbî hiç dil–i şeydâna benzer görmeyem
Âlemi geşt eyleyüben nice şeydâyı görem
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

491) Hâk–i pâye devlet el virse eğer sürsem yüzüm
Sen şefaat kânısın ancak budur virdüm sözüm

Eyülerden eylük öğren sen de gayre eylük it
Bu meseldür kararur üzüme göre çün üzüm

Eyler idüm cânımı ol dem nisâr ayağuna
Bana göstersen cemâlün nûrunu görse gözüm

Gerçi kim kahrun kavîdür rahmetin gâlib ana
Bir bölük üftâdeyüz budur ümidimüz yüzüm

Çün muhibb aldı Muhibbî âline evlâdına
Şâdımânum doğdu çün bürc–i şerefden yıldızum
* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Feûlün

492) Dimem cevr ü cefâ itme sitem hem
Gel insâfa katı lütf ü kerem hem

Vefânı istemez bir zerre gönlüm
Hoşum derdünle yeter bana gam hem

Çekelden şâh–ı gam eşküm sipâhın
Getürür dûd–ı âhumdan alem hem

Nice tahrir idem ben sûz–ı aşkı
Yanar destimde kâğıdla kalem hem

Muhibbı sana yetmez mi bu örnek
Ciğer--hûn gitdi Aferidun ü Cem hem
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

493) Serv ü kadd dildârı gördüm bâğ içinde ağladum
Gözlerüm yaşını dökdüm ayağına çağladum

Yoğiken dahî gülistân u çemen bâğ ü bahâr
Sen boyu serv ayağına yüz sürüp dil bağladum

Hâlüni gül ruhlarında câ--be--câ câna görüp
Dağlar ile sinemi ben lâle gibi dağladum

Doğmadan sîmurg ile evc--i sema üzre hümâ
Bâz--ı himmetle muhabbet mürgini ben avladum

Ey Muhibbî itmedüm bir kimseye ifşâ--yı râz
Sırr--ı aşkı sınem içre cândan özge sakladum
* * *

Mefâilün/Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün

494) Alub bu sîneden tîr--i nigârı cânâ tapşırdum
Emânet idi cân anda yine cânâne tapşırdum

Firâk--ı yâr ile yanıp yakılıp nâleler kıldum
Birin ummâna gönderdüm birin keyvâna tapşırdum

Muhebbet câmını içdim elünden sâkî--yi aşkın
Belâ vü mihnet ü derdi ânınçün câna tapşırdum

Ezelden âşıkım zâhid bana dıdârdan maksud
Ben ana olmuşum kani' seni rıdvâna tapşırdum

Meânî kânına irdüm çıkardum nice gevherler
Kimisin eyledüm mahzûn kimin ummâna tapşırdum

Bihamdillâh ki can virdüm visâl oldu bana hâsıl
Libâs—ı âriyetdür ten ânı devrâna tapşırdum

Muhibbî yanmağa geldün cemâli şem'ine karşu
Değilsin ana pervâne velî ben yâna tapşırdum
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

495) Mahrûlar fikr idüpler gönlümü mâyil kılam
Nakd—i can harc eyleyüp bu yolda âm hâsıl kılam

Vasl—ı cânân çün bulınmaz itmeyince terk—i cân
Ben neden cân virmeyüb âsân işim müşkil kılam

Çün bulınmaz gam şebinde sâkiyâ subh—ı visâl
Bâde sun nûş eyleyüb kendümi lâ—ya'kul kılam

Hasretiyle Mısr—ı hüsnin yâdına ey seng—dil
Göz yaşıyla Nil—veş sahrâyı âb ü gül kılam

Uyma dünya çün denîdür gel Muhibbî fârig ol
Hayf değül mi ömrü sarf dehr—i bî—hâsıl kılam
* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Feûlün

496) Olup gavvâs—ı bahr—i aşka daldım
İrem ka'rına dirdüm yolda kaldım

Binâ—yı aşka Ferhâd ile Kays'ı
Birin senge birini suya saldım

Satarlar derd ile dermânı gördüm
Kodum dermânı ol dem derdi aldım

Melâmet ehli neyler âr ü nâmus
Çü ârın şîşesini senge çaldım

Muhibbî hasteye ey dil tabîbi
Meded eyle ki gâyetde bunaldım
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

497) Dil serîrin yine feth itdi gelüb mihmân—ı gam
Mihnet ü derdi vekîl itdi kılub divân—ı gam

Âlemi ide ihâta gözlerüm yaşı gibi
Bâd—ı âhumdan temevvüc eylese ummân—ı gam

Mezrâ'—ı dilde dirîga mihnet oldu hâsılım
Bundan özge virmedi hâsıl bana bârân—ı gam

Gözlerüm yaşı şarâb u mâ—hâsıl bağrım kebâb
Eyledüm dil tekyesine geldi çün mihmân—ı gam

Ey Muhibbî gözlerün yaşı müsâbih kevkebe
Olsa tan mı oldı ol çarhın meh—i tâbân—ı gam
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

Kim tutar emrini lütfin gösterüb sensin hakîm
Tutmayan fermânını ol da görür kahr—ı azîm

Oluben cürme makar senden umarız rahmeti
Yüzi suyuna ki var nâm—ı şerîfinde dü mim

İtmese didârın ümmidin eğer âşıkların
Gözüne cennet cehennem görüne kevser hamîm

Bu ne hikmetdür ki deryâda sadef halk eyledün
Bu ne hikmet mâdân itdün bî—behâ dürr—i yetîm

Ey Muhibbî şükr kıl bir pâdişâhın kulusun
Hem semî'ü hem basîr ü hem alîm ü hem kerîm
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

499) Gönlüm ister zülfi dilber–veş perîşân hâl olam
Yollar üzre hâkipâ olub düşüp pâmâl olam

Bağlayıp dil zülfine geh hattına hayrân olup
Gâh divâne vü geh şûrîde bir abdâl olam

Sînemi ser tâ kadem kesb ânınçün na'ller
Derd–i aşkınla seni başdan ayağa hâl olam

Âteş–i aşkı ezelden eyledüm ben ihtiyâr
Gıll u gışdan sâf olub gam pûsında kàl olam

Derdün ile bu Muhibbî halka kıldı kametin
Bu ümîde kim varup ayağına halhâl olam
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

500) La'lüne el sunmağa zülf– i dütâdan korkaram
Genc–i hüsnin mâliki ol ejdehâdan korkaram

Sırr–ı aşkı saklamak kasd eyledüm cânım gibi
Âşikâr ide diyüben âh ü vâdan korkaram

Âh kılsam bahr–i eşküm mevc urur deryâleyin
Âlemi gark ide diyü ol hevâdan korkaram

Göreli zencîr–i zülfin bir aceb divâneyim
Dôstlar sanman ki ben dâm–ı belâdan korkaram

Zâhidâ eyler Muhibbî hizmetün meyhânenin
Nezdine varmaz anınçün kim riyâdan korkaram
* * *

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

501) Şevk–i rûyunla senün divâneyüm
Âşinâdan hîşden bigâneyüm

Tâ ki gördüm ben cemâlin şem'ini
Cân ü dilden yanmağa pervâneyüm

İçeliden la'l–i nâbın cür'asın
Ol sebepden tabîb–i meyhâneyüm

Görmez oldum gün yüzin ne alnunı
Gice gündüz sâkin–i kâşâneyüm

Bu Muhibbî yana gelmişdir ezel
Yanayım hey mihribânım yanayum

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

502) Gül–ruhun şevkine ister ki gönül zârın olam
Tâ olunca râh–ı aşk içre hevâdârın olam

Yanılıp sırr–ı gam–ı aşkı gönül fâş itdi
Müstahak oldı ser–i zülfine ber–dârun olam

İsteyüb cenneti zâhid gibi hûrâ dilemem
Bana bu bes ki senün âşık–ı dîdârun olam

Seni çok sevdiceğim olur imiş ulu günâh
Sürme öldür suçumı çünkü günahkârın olam

Bilmeyesin ne aceb iş bu Muhibbî kulunı
Nice yıllar ser–i zülfünde giriftârın olam

* * *

Mef'ûlü/Fâilâtü /Mefâîlü/Fâilün

503) Cânân cemâli vasfına çün bir gazel didüm
Şîrîn lebüni sor ne gayet güzel didüm

Dânışmadan bana dolaşdın çü zülfine
Ey dil belâ vü mihneti sana muhal didüm

Gördüm bilüri hattını kaddünde nâgehân
Vâ hasretâ ki geldi irişdi ecel didüm

İnkâr iderse gün yüzine tan mı müddeî
Vardır gözinde çünki ezelden seyl didüm

Girmez Muhibbî sa'yile vasl—ı nigâr ele
Bes anınçün ben ana tûl—ı emel didüm
* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün

504) Suçum budur ki ey dilber yüzini gördüm âh itdüm
Mukırrüm ben günâhıma bilirüm çok günah itdüm

Semendin bu yüzin üzre gelüb bir gün basa diyü
Anınçün yolların üzre bu yüzi hâk—i râh itdüm

Gezerken mescid—i hüsnin kaşın mihrâbına irdüm
Kıyâma kalmadı kudret hemân—dem secde gâh itdüm

Gam—ı aşkında göz yaşı giyürdi çün bana hil'at
Münâsib bende âhumdan başıma bir külâh itdüm

Dayanırsa n'ola zâhid bu gün ger zühd ü takvâya
Muhibbî *bana yok* mesned *tevekkül ber İlah itdüm*

Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün

505) Muhabbet câmın içelden dilâ ben derd–i ser çekdüm
Yanaldan âteş–i aşka neler çekdüm neler çekdüm

Cülûs itmeğe şâh–ı gam gönül tahtına geldikçe
Ayağuna nisâr içün gözümden sîm ü zer çekdüm

Semend–i nâz ile dilber el ursa zülf–i çevgâna
Girüb meydân–ı aşk içre ana bir top–ı ser çekdüm

Koluna dağlar yakdım anı zeyn eyledüm yir yir
Kuşan belüne ey meh–rû sana bir zer-kemer çekdüm

Muhibbî gülşene varma temâşâ eyle bu sînem
Kızıl güller kılub dağım elifden servler çekdüm

* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Feûlün

506) İdelüm vaslunı heves nidelüm
Cân virelüm bu yolda bes nidelüm

Var mıdır hiç visâl âlemde
Bulmadık ana dest–res nidelüm

Mürdeye can virdi her nefes
Bize irmedi ol nefes nidelüm

Çekendir bir bölük fütâdeleri
Sürer üstümüze feres nidelüm

Gam gelürse Muhibbî gam yime kim
Gamsız olmaz cihânda kes nidelüm

* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Feûlün

507) Nigârâ mest–i çeşmünden harâbum
Beni sanma ki ben mest–i şarâbum

Yanalıdan berü aşk âteşine
Döner sîh üzre inler bir kebâbum

Gehi nâlân olup san çarh–ı gerdân
Gehi serkeşte hem–çün âsiyâbum

Ola kim basasın diyü yüzüme
Reh–i kûyuna düşmüş bir türâbum

Düşeliden berü deryâ–yı aşka
Başum dolu hevâ san bir habâbum

Gözüm yaşına gark iken Muhibbî
Acebdür teşne dil cûyâ–yı âbum
* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Feûlün

508) Yüzini görmege ger hâzır olsam
Olunca gitmez idüm nâzır olsam

İderdüm bir mekes kendümi dâyim
Lebüni öper idüm sâhir olsam

Şikâyet itmez idüm gam yükinden
Eğer çekmeğe ânı kâdir olsam

Alurdum nakd–i cânâ gam metâın
Muhabbet kişverüne tâcir olsam

Muhibbî bir nazar görüb nigârı
Yitürmesem özümü sâbir olsam
* * *

Mef'ûlü/Fâilâtün/Mef'ûlü/Fâilâtün

509) Cânâ derûni hâlüm bir bir hikâyet itsem
Hicrân şebinde derdüm sana şikâyet itsem

Leylî saçın nigâra boynuma olsa zencîr
Mecnûn gibi cihâne kendüm melâmet itsem

Çeksem sipâh—ı eşki tutsam cihânı düpdüz
Diksem livâ—yı âhı yâni alâmet itsem

Açılsa bağ—ı maksûd görsem cemâl—i yâri
Olsa hemîşe hurrem câ y—ı ikâmet itsem

Gönlüm gibi harâba eyvân—ı aşkı gördüm
Mi'mâr olub Muhibbî ânı imâret itsem
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

510) Gülşen—i hüsn içre sen serv ü hırâmansın beğüm
Ağlayub âh eylesem gül gibi handânsın beğüm

Çün tabîb—i dilsin umsam n'ola senden bir cevâb
Haste gönlüme şifâ derdüme dermânsın beğüm

Pâyimâl itsen beni zülfin gibi olmaz aceb
Görürüm her dem seni zülf—i perişânsın beğüm

Kullarındur hûblar kapunda durur bende—vâr
Bu cihâna hüsn ile sen şâh—ı hûbânsın beğüm

Bu Muhibbî şeb—i hicr içre zulmetde koma
Rûşen it göster yüzin çün mâh—ı tâbânsın beğüm

* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Feûlün

511) *Cihânı yoğiken* mevcud *iden kim*
Hatâ kullarına hod iden kim

Virür bu âlemi âhir harâba
Serâser bu cihânı dud iden kim

Olup bu cin insân pâdişâhı
Kamûsına özin ma'bud iden kim

Kime lâyık görüb bağ–ı behişti
Kiminün küllî yirün od iden kim

Kimini hâs ider virür takarrüp
Kimin sever beni merdud iden kim

Cinânı ârife zühhâde dîdâr
Muhibbı bildi bunda sûd iden kim
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

512) Leblerün yâd eyleyüb her yerde kim menzîl kılam
Hâke saçub göz yaşın dürr ü güher hâsıl kılam

Ger gamıyla can virem ey ömr–i küll terk it beni
Niceye dek iş–bu âsân işüni müşkil kılam

Nakd–i dil virüb metâ'–ı bûseye oldum harîd
Üstine can virmek ile ola kim kayil kılam

Sabr ü akl ü huş bir yerden ferâmuş eyleyüb
Aşk câmın nûş idüb kendümi lâ–ya'kul kılam

Gönderirse gamzesi tîrün Muhibbî sîneme
Geçirüb sadre ânın yirüni cân ü dil kılam
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

513) Âteş ile dil yanar sînemde vardur nâr hem
İnlerim tâ subh olunca olmuşum bî–mâr hem

Sen güzeller şâhının pâyüne îsâr itmeğe
Dökerim bu gözlerümden dirhem ü dînâr hem

Gülşen–i hüsnine karşu giceler tâ subha dek
Nâle kılur mürg–i cânım bülbül–i gülzâr hem

Seng–i hâre nerm olur ger derd ile âh eylesem
Kalbüne ey seng–dil itmedi her giz hâr hem

Kûyuna vardı Muhibbî ana yüz göstermedin
Veh ki mîdârı dirîg ez bî–dilân dîdâr hem

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

514) Boynuma zencîr olaldan zülf–i leylâlar benüm
Yirüm olsa tan mı Mecnûn gibi sahrâlar benüm

Âh kim yeter cefâdan key ölmeli hasteyim
Kaddümi yâ eyleyelden ol kaşı yâlar benüm

İnlerüm bülbül gibi her dem nevâ vü râstî
Gözime düş olalı gül yüzlü ra'nâlar benüm

Ra'y idersin zâhidâ mahbûb– u meyden geç diyü
Doğrusu hoş gelmemişdür bana buralar benüm

Gözlerüm yaşı serâser âlemi gark eyledi
Katredür yaşıma nisbet şimdi deryâlar benüm

Jeng olursa gam değül gamdan gönül âyînesi
Çün virür kalbe safâ câm--ı musaffâlar benüm

Meclis–i gamda Muhibbî nâle kılsam inlesem
Hemdemimdür nây ü çeng ü işret–efzâlar benüm
* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Feûlün

515) Didüm aşkına düşdim pür niyâzum
Didi başdan başa ben dâhî nâzum

Didüm gönlümü gel yıkma habîbüm
Didi sandın beni ben dil–nüvâzum

Didüm dil mürgini benden ayırdın
Didi bilmez misin kim şahbâzum

Didüm bâlâ mıdur kaddün ya tûbâ
Didi andan yüce ben ser–firâzum

Didüm Mahmûd'un olmuşdur Muhibbî
Didi hüsn ile ben dahî Ayaz'um
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

515 b)Gözlerimden aka dursun durmasun yaşum benüm
Ya ne içün saklarım şimdengirü başum benüm

İçdiğüm hûn–ı ciğerdür yidiğüm derd ü elem
Dürlü dürlü matbah–ı gamda pişer aşım benüm

Çekdiğim bâr–ı gamı çarhın katarı çekmiye
Gelmedi bu vâdi–yi mihnetde pâdşâhum benüm

Ey Muhibbî tâ ölünce iş–bu derde çâre yok
Bahr olsa yiridür şimdengirü yaşum benüm

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

516) Gülşen–i kûyından ayru bülbül–i zâr olmuşum
İnlerüm tâ subha–dek derd ile bî–mâr olmuşum

Görelü cânâ cemâlün şem'ini pervâne–veş
Bâl–ü perden geçmişim küllî yanub nâr olmuşum

Leylî zülfini takaldan boynuma mecnûn–vâr
Şîşe–i nâmusı çaldım yere bî–âr olmuşum

Göreli bâzâr–ı aşk içre metâ'–ı vaslunı
Cân ü dil nakdin virüb ana hirîdâr olmuşum

İçeli rûz–ı ezel câm–ı muhabbet cür'asın
Mest–i aşkım tâ ebed sanman ki huşyâr olmuşum

Çâre eyle çâre isterse Muhibbî çâresiz
Dil tabîbisin meded derd ile nâ–çâr olmuşum

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

517) Gam hazânın zâhir itdi çehre–i zerdüm benüm
Hattun izhâr ideli ol ruhları verdüm benüm

Bu dil–i divânem ile iderem dâyim kelâm
Bulmadum aradım yok böyle hem derdüm benüm

Toprag oldum râh–ı kûyından sakın ey seyl–i aşk
İledüb bir yana mahrûm eyleme gerdüm benüm

Rızk çün maksûm ola elbette sana erişür
Pes dimek lâzım mıdır yok sîm ile zerdüm benüm

Ey Muhibbî oynar oynunu bu nerrâd–ı çarh
Yok yire çekme elem gelmez dime nerdüm benüm

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

518) Bir dem ayrılmaz yanımdan nem beğendi nem benüm
Tâ doğaldan gitmedi bir dem yanumdan gam benüm

Âlem–i Firdevs'e de girsem gönül eğlencesi
Bulmaz ey serv ü hırâmum sensin eğlencem benüm

Bir boyu servisinin hasretinden âh kim
Gözlerüm yaşı yenilmez oldum çeşmüm ne benüm

Zerre gibi gün yüzünin olalı âvâresi
Gözüme görünmez oldu bu iki âlem benüm

Bu Muhibbî dâğile kûh–ı belâ kaplanıdur
Duymasa ger hamleme olmaz aceb zağam benüm

* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün

519) Ele mızrâb–ı gam alub gönül tanbûrunu çaldım
Muhabbet bezm–gâhına vârub âvâzeler saldım

Salub dil–şâhının yine bu gün aşkın hümâsına
Değül iken kimsenün saydı aceb a'lâ şikâr aldım

Yine ummân–ı eşkümden çıkardum nice gevherler
Olaldan aşk ile gavvâs belâ deryâsına daldım

Be–küllî tâkat u sabrum gidibdür akl ü dil benden
Dirigâ n'olıser hâlüm garîbüm yalınız kaldım

Melâmet ihtiyâr itdüm selâmet istemez gönlüm
Uşadub şişe–i nâmı Muhibbî taşlara çaldım

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

520) Sûz—ı aşkı gûş idüb deryâleyin cuş eyledüm
Bunun ile bu fenâ dârında dil hoş eyledüm

Her ki âşıktır didiler ana terk—i ser gerek
Can kulağına takub bu sözü menkûş eyledüm

Bezm—i gamda giceler efgân idüb neyler gibi
Sâgar—ı çeşmümle derdüm hûn—ı dil nûş eyledüm

Hasretiyle gam şebinde sîneme çektim elif
Serv ü kadler yirine ânı dergâgûş eyledüm

Didüm anmazsın neden cânâ Muhibbî bendeni
Didi bilmezsin bil ânı ben ferâmuş eyledüm
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

521) Âteş—i aşk ile cânâ dem mi vardır yanmayam
Dûd—u âhumdan felek gibi göğe boyanmayam

Giceler bülbül gibi gülzâr—ı hüsnin yâdına
Subh olunca âh ü efgân itmeden usanmayam

Dün gice düşümde gördüm yâr ile haşr olmuşum
Tâ kıyâmet râzıyım ol uykudan uyanmayam

Bûsesin meclis almış yine sâgar dilberün
İçmeyince sâgarın kânını her gizi kanmayam

Âteş—i şevki yakarsa bu Muhibbî ne tan
Dem mi vârdır âteş—i aşk ile ânın yanmayam
* * *

Mefûlü/Fâilâtü/Mefâîlü/Fâilün

522) Ne semt–i yâr ü dildâr ü dil–perver isterüm
Bir pâdişâha bende olam ekser isterüm

Şem'–i cemâl–i yâri görüb giceler müdâm
Pervâne gibi yakmağa bâl ü per isterüm

Mecnûn gibi bu deşt–i gamı eyleyüb tavâf
Ferhâd–vâr kûh–ı belâda yer isterüm

Çeşmi elüne katlüm içün tîğ–i tîz alub
Ben de bu yolda virmeğe çokdan ser isterüm

Dünyâ Muhibbî istedi ben itmedüm kâbûl
Arz–ı cemâl eyledi didi er isterüm

* * *

Mef'ûlü/Fâilâtü/Mefûlü/Fâilün

523) Şîrîn lebüne dil vireli derd–nâkim
Ferhâd–veş bu kûh–ı belânın belâ kim

Mecnûn evirdi gerçi ki aşkın çerâğını
Gam tekyesinde ânınla iştirâkim

Kaplana dönse dağla cism aceb değül
Âbdâl–ı aşk olalıdan sîne çâkım

Bir cür'a ile eyledi gamdan beni halâs
Ânınçün ki muğbeçenin bende–hâkim

Derdi devâ vü mihneti râhat Muhibbî'ye
Andan berü ki ol sanemin derd–nâkim

* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün

524) Yüzüm ger gönderem dönsün cefâdan bir yana kalbüm
Yolunda doğruyum vallâh benüm âka'bim â kalbüm

Yüzin beytü'l–harâmında imâm olmuş meğer çeşmün
Ki müjgânlar durup saf saf iderler iktidâ kalbüm

Didüm yolumda ger ölsen dirildem la'l–i nâbımla
Ölürüm günde yüz bin kez kanı ahd ü vefâ kalbüm

Görme zülfini cânâ ko kaddin üzre salınsın
Giydirmek Ka'be örtüsün olur mu hiç revâ kalbüm

İderdüm Merve hakkıçün Safa ile özüm kurban
Tavâf–ı Ka'be–i kûyun nasıb itse Hüdâ kalbüm

Ölürsem derd ile gamdan yüzüm döndürmeyem senden
Cemâlün mushafı hakkı işiğindir bana kalbüm

Muhibbî derd–i hicr ile düşelden berr–i hicrâna
Gamından özge hiç yoktur anınla âşinâ kalbüm

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

525) Kûh–ı gamda ben ezel çün aşkı bünyâd eyledüm
Anda tutdum ücrete Ferhâd'ı ırgad eyledüm

Gitdi aklum yirüne geldi anın divânelik
Ol periyi bilmezem n'oldum yine yâd eyledüm

Gülşen–i hüsnünde her şeb bülbül–i gûyâ gibi
Tâ seher zârilig itdüm âh ü feryâd eyledüm

Leylî zülfinin sevâdını görüp Mecnûnleyin
Suya saldım nâm ü nengi ârı berbâd eyledüm

Görmedimse mihrüni gördüm besi cevr ü sitem
Ol sebepden ey cefâ-cû gönlümü şâd eyledüm

Ol cefâkârun yolunda terk–i cân itdüm yine
Gussa vü derd ü belâdan cânı âzâd eyledüm

Eyledikçe bu Muhibbî'ye cefâ râhat gelür
Ânıniçün kim belâya cânı âzâd eyledüm
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

526) Sidre'den yüce görünir bana kasrın güzelüm
Meğer âhum eli ile irişe âna elüm

İnlerüm ney gibi bağrum deleliden bu felek
Târ idelden yaşumı çenge dönübdür bu belüm

Gün yüzüni göricek akl ü dili hayret alur
Sana hâlün diyemez lâle döner iş—bu dilüm

Kim ki cür'a key içe bula hayât—ı ebedî
Sun berü cânun içün biz de ânı nûş idelüm

Şi'r—i bünyâdına el vurdun ise muhkem kıl
Sonradan dime ki za'f' üzre imiş bu temelüm

Yâr ağyâra karin niteki gül hâra yakin
Tan mıdır bülbül—i şûrîdeye dönse meselüm

Câmî vü Hüsrev eğer bulsa Muhibbî yeni cân
Bana tahsîn idelerdi işidüb bu gazelüm
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

527) Dôstlar şimden girü eksük değüldür gözde nem
Ânın içün hâne—i dil doludur derd ü elem

Âl bayraklı sipâhı leşkerimdür eşk—i surh
Dûd—u âhum götürelden başım üstüne alem

Görinür şimden girü gülşen gözüme hâr ü hâs
Sunsalar âb—ı hayât ile gerekmez câm—ı Cem

Ey Muhibbı şükr kıl artur Hüdâyâ hamdini
Çâre ne çünki gelür başına yazdıysa kalem

Şi'rümi görüp müşevveş itmesünler beni ayb
Çünkü değül hâtır küşâde dopdoludur derd ü elem
* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün

528) Güzeller içre ey servüm seni çün ihtiyâr itdüm
Akıtdım gözlerüm yaşın yolunda cûyibâr itdüm

Yanaldan âteş—i aşka kurudu nâfe—veş bağrum
Çü gördüm sabra tâkat yok hemân terk—i diyâr itdüm

Didüm mecliste dildâra yanar gördün mü hiç şem'i
Zebân—ı hal ile derd—i derûnum âşikâr itdüm

Dilâ gavvâs olub çünki fesâhât bahrüne daldum
Bulub dürler gîbi ma'nâ—yı şi'rüm âbdâr itdüm

Nigârı seyr ider gördüm yine gülzâr—ı hüsn içre
Olub bülbül gibi gûyâ Muhibbî âh ü zâr itdüm
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

529) İki aynümden revân olub akar yaşum benüm
Anın—çün kim belâ kûhudurur başum benüm

Aşk râhına girüb düşdüm belâ sahrâsına
Vâdi—i mihnetde Mecnûndur ayakdaşum benüm

Dâğ—ı hasret sînede gönlümde vardır nâr—ı aşk
Ateşe yanmakta birdir bu içim taşum benüm

Okudum Ferhâd ü Mecnûn ile mihnet dersini
Mekteb–i aşk içre oldılar sebakdaşum benüm

Ey Muhibbî nâlemi kûyında dildâr işidüb
Didi gûyâ bülbülüm sen rind ü kallâşum benüm
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

530) Nice bir gam sunuben âb içelüm
Devr–i güldür gelin şarâb içelüm

Varalum gûş idelüm bülbül ünin
Kılalum işrete şitâb içelüm

Baş koyup ayağına muğbeçenin
Tek elünden şarâb–ı nâb içelüm

Sînesin def döğer ü nây inler
Çağırub çengdür rebâbâ içelüm

Ey Muhibbî giceyle subha değin
Olalum mest ü hem harâb içelüm
* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün

531) Eğerçi zâhire baksan bu gün sâhib külâhum ben
Velîkin kûy–ı aşk içre bir avuç hâk–i râhum ben

Günâh itse gice gündüz şehâ aşk ile âh itmek
Beni katl eyle gel sorma ki baştan günâhum ben

Düşelden aşka dağıtdım serâser harmân–ı ömrü
Hevâ–yı âh ile eyler semâ' bir berg–gâhum ben

Boyuna serv ü *haddüne* yan*ılub gül didüm* cânâ
Bu şurda nice yıllardur yanında gadr–i hâbum ben

Livâ–yı âh–ı kaldırdum Muhibbî şâh–ı aşk oldum
Vezîrim gam olub eşkümle yürir bir sipâhum ben

* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün

532) Cefâ tîrüne tut sîne belâ tîgüne sun gerdan
Cihânda geçmedik mihnet dilâ hiç kalmadı serden

Elümde tutuşub kâğıt yanar derd–i dilüm yazsam
Meğer şimden–girü nâme yazdım ber–semenderden

Yüzüne şöyle âşıktır senün şems ü kamer cânâ
Gice gündüz yüzün sürüp gider mi hiç biri derden

Dilâ sa'yile dildârın ne mümkin kalbine girmek
Bulursun gönlü katıdur anın pûlâd u mermerden

Muhibbî sözlerin taksan n'ola gûşuna ey dilber
Yeğ alurlar anın kadrin bilenler dürr–i gevherden

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

533) Zâhir olduğun didük bir dem semâ ile zemîn
Hamd–i bî–had şükr–i bî'ad sana rabbülâlemin

İntihâb itdün kamû mürseller içre Ahmed'i
Adına kâfir müselmanlar anın dirler emîn

Mâl ü câh ü mülke bakmaz oldu dîdâr âşıkı
Zîra bir lokmaya kani'dür yemez dünya gamın

Giceler tevhîdi elden koma herdem zâhir ol
Rûz–ı mahşer derdüne oldur devâ iden hemîn

Senden umar şefkati mücrim Muhibbî haste dil
Eyleyen sensin şefâat evvelîn ü âhirîn
* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün

534) Yeter bu rûze–i hicrân yüzin göster ki ıyd olsun
Şeb–i tîrüm olub rûşen şehâ bahtım saîd olsun

Eğerçi zülfini kesdin kesildi ömri uşşâkın
Dileğim budurur hakdan senün ömrün mezîd olsun

Benüm çok sevdiğim câm–ı lebünden bûse ihsân it
Olub cân şâd u dil handân gönül gamdan baîd olsun

Yakalım dağlar yir yir bu cism–i nâ–tüvân üzre
Temâşâ itmeğe hüsnin nice dîde bedîd olsun

Cihân mülkine şâh olmak gerekmez bana âlemde
Muhibbî kapuna hizmet ider kemter abîd olsun
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

535) Ey dil biçâre itme cevr–i dilberden enîn
Mâ takaddümden meseldür nâz ider her nâzenîn

Hayderîler gibi takdım güşa kulluk halkasın
Boynuma halka olalıdan o zülf–i anberîn

Ne kadar cevr ü cefâ itse gönül eyler kabûl
Dostlar gökden ne yağarsa götürür çü zemîn

Küfr–i zülfini getür göster rûhun îmânını
Bir yire cem' olmamışdır dostum küfr ile dîn

Gül yüzünsiz gîceler feryâd ü efgân eylesem
Nâleme âhenk idüb bülbül bana dir âferîn

Gönlümün peymânesin zülfin gibi itdün şikest
Sabr ise senden hemân ü sabâ ise benden hemîn

Ol lebi şîrîn elünden ger olam Ferhâd—veş
Meşhedüme yazalar Hâza Şehîdü'l—âşıkîn

Dolaşaldan zülfinin sevdâsına dil hastedür
Leblerün dârü'ş—şifâsından buyur ser—gencebîn

Nice şîrîn olmasun cânâ Muhibbî'nün sözü
Çünki medhün okuram olur kelâmım sükkerîn
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

536) La'l—i nâbın vâr iken âşık zülâli neylesün
Mûmiyânın vâr iken özge hayâli neylesün

Şöyle mûnis oldu hicrünle senün bu haste—dil
İstemez bir dem cüdâ olmak visâli neylesün

Cân ü dilden geçerem cânâ cemâlün vâr iken
Yanıcak pervâne şem'a perr ü bâli neylesün

Öğünürmüş yüzüne gün alnuna cânâ kamer
Bilmediler haddini gelür zevâli neylesün

Gam şebinde zülfin efkârı bizim eğlencemiz
Böyle geçer ehl—i aşkın mâh ü sâli neylesün

İş—bu dehrün nev—arûs—ı hüsnine alınmaya
Bakıcak âlî—nazar bir köhne zâli neylesün

Aşkdan özge âşıka yoktur Muhibbî çün kemâl
Âşık olan aşkdan özge kemâli neylesün
* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün

537) Eğerçi zâhire baksan cihân mülkine şâhum ben
Nazar ma'na yüzinden ger kılarsın hâk–i râhum ben

Şehâ gülzâr–ı hüsn içre açılmış bir gül–i tersîn
Yanaldan âteş–i aşka kararmış bir giyâhum ben

Beni mahveyledi aşkın vücûdumdan eser hergiz
Görünmez kim nazar kılsa hemân bir dûd–ı âhum ben

Muhabbet mülkine şâhum alemdir dûd–ı dil elde
Görenler leşker–i eşküm dimezler bı sipâhum ben

Gedâ–yı kûyun olmakdır hemân âlemde maksûd
Bunu sanma ki âlemde Muhibbî izz ü câhum ben
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

538) Vasl–ı cânân isteyenler gam yimezler cân içün
Yoluna bir cân nedir bîn cân fedâ cânân içün

Sen melek ruhsâr içün hercâyı dirlerse n'ola
Olmadık sözler dinür hûrşîd–i nûr–efşân içün

Leblerün etrâfına cânâ n'ola tutsa hatır
Yir olur zahmet içinde çeşme–i hayvân içün

Fitne–i âhir zamandır fitneler andan kopar
Dôstlar ben neyleyem ol gözleri fettân içün

Ger buyursan cân fedâ ide Muhibbî yoluna
Âdem olan âd u sânın terk kılmaz cân içün
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

539) Pend güş itme dilâ alma ele âr eteğin
Ko ne dirlerse disünler tuta-gör yâr eteğin

Bana her demde gelür derd ü belâ mihnet ü gam
Müşkil işdir kişi kim tuta sitemkâr eteğin

Müddei dâmen—i dildâra irişse ne aceb
Kande kim açıla gül tutar ânın hâr eteğin

Hâbda yâri bulup fursat ile büsesin al
Uyanub hışma gelürse koma inkâr eteğin

Yüz sürüb pir—i mugân hizmetine tutma sakın
Hânıkâh içre vârub zâhid—i mekkâr eteğin

Ey Muhibbî benî âdemde vefâ kalmadı hîç
Sen de Mecnûn—sıfat tut yâri dağlar eteğin

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

540) Yoğ idi âlemde hiç mihr—ü muhabbetden nişân
Olmuş idim bu cihânda aşk ile ben dâsitân

Bî-sütûn âdın dahi işitmemişdi kûhken
Ben belâ kûhında Ferhâd idüm ey şirin zaman

Konmamışken dahı Kays'un başına sevdâ—yı aşk
Yapmış idi mürg—i gam başımda benüm âşiyân

Yücedür kasr—ı muhabbet çıkmağa imkân yok
Olmayıcak mihnetü derd ü belâdan nerdübân

Ey Muhibbî aşk—ârâ terk olmayıcak cân ü ser
Vuslat—ı cânân mukarrer ele girmez râyegân

* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün

541) Dilâ deryâ–yı aşk içre kaçan sen dâla–bilmezsin
Muhabbet gevherin her giz elüne ala–bilmezsin

Didüm zülfin midir câna nedir ol dâneler didi
Esîr misin nice yıllar o zülf ü hâle bilmezsin

Başum top eyledüm cânâ bu gün meydân–ı aşk içre
Elünde zülf–i çevgânı neden sen çâla-bilmezsin

Yanımdan bir dem eksilmez cüdâ olmaz gam–ı dilber
Didüm bilsem aceb bana ne virdün ala–bilmezsin

Değil mi gün gibi rûşen Muhibbî aşk saklanmaz
Akar bu gözlerüm yaşı kılursın nâle bilmezsin
* * *

Mefûlü/Fâilâtün/Mefâîlü/Fâilün

542) Göster boyunu cânâ bir serv ü kamet olsun
Ne serv ü kamet olsun ol kadd–i kamet olsun

Uşşâkı evvel öldürür dönüb lebünle dir gör
Mahşer gönünde ey dost bir âlâmet olsun

Buldı ömür nihâyet yok mu cefâna gayet
Dimez misin hey âfet cevre nihâyet olsun

Tek almasun elüne zâhid melâmet ehlün
Dârü's–selâm içinde varsun selâmet olsun

Hâk–i derün Muhibbî başından eksük itme
Başında ol hemîşe tâc–ı saâdet olsun
* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün

543) Bu gün gülzâr–ı hüsn içre biten berk–i semen sensin
Yâhud nâz ile reftâra gelen serv–i çemen sensin

Yüzüni gösterüb evvel giriftâr eyledün aşka
Koyub tenha beni derd ü belâ ile giden sensin

Ben oldum gülşen–i kûyın içinde bülbül–i nâlân
Olan gül gibi her–câyı bu âlem içre sensin

Dilâ aşkıyla ger olsan aceb mi haşre–dek sermest
Muhabbet câmını rûz–ı ezelden nûş iden sensin

Yüzinde berk urur nûr–ı Muhammed ey Mesîhâ–dem
Bu hüsn ile bu hulk ile Hüseyn ü yâ Hasan sensin

Muhibbî cümle eş'ârın ko dem dem sûzinâk olsun
Çerâğı sûz–ı Husrev'den yakar mîr–i suhân sensin

* * *

Mefûlü/Mefâîlü/Mefâîlü/Feûlün

544) Gönlüm nûna ger kılsa gele iki gözümden
Derdâ ki usandırdı beni bunlar özümden

Cân eyliyeyim yoluna teslîm didüm evvel
Serden geçeyim geçmeyim âhir bu sözümden

Ger hâk idesin seng–i cefâsiyle ben ey dost
Mihrüyle vefâ bûyı gele iş–bu tözümden

Kalmadı yüzüm vâra gele yâr işiğüne
Rahm eylemedi şerm ide derdim bu yüzümden

Ne buldu ise buldu Muhibbî göz ucundan
Gönlüm n'ola ger kılsa gele iki gözümden

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

545) Cânâ aparır şem' gördün her gice pervâneden
Şem'—i hüsne yanmak öğren ey gönül pervâneden

Kaşların çin eyleme baksam izâr ü hâlüne
Dostum can mürgin men' itme âb ü dâneden

Ol melâhatle letâfet sende vardır kimde var
Sükker emmişsin meğer süd yerine sen anadan

Gurre olma hüsn—i bünyâdına ol âb üzredür
Bir haberdür âkilâne dinle ben divâneden

Gevher—i nazmuna eyle gel Muhibbî'nin nazar
Gûşuna tak her sözü yeğdir anın dürdâneden
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

546) Gitdi aşkın bilmedi Mecnûn—ı şeydâ meşrebün
Anladı ancak hemân dünyâda rüsvâ meşrebün

Acı yaşlar dök derûnın gıll u gışdan pâk kıl
Kullanasın tâ ki sen âlemde deryâ meşrebün

Kim cihâna bakmaya olsun hezâran âferin
Göstere kûh—ı kanâat içre anka meşrebün

Zülfi sevdâsı ezelden başuna yazı imiş
Anıniçün tutaram âlemde sevdâ meşrebün

Ey Muhibbî sor bana aşkın rümûzun ser—be—ser
Sana takrîr eyleyem bir bir serâpâ meşrebün
* * *

Fâiâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

547) Aradım varlıkla her giz görmedüm ol yâri ben
Varlığı terk itmeyince bulmadım dildârı ben

İrmedi maksûda dil arturmayınca nâlesin
Şem' gibi yanmayınca görmedüm evnârı ben

Serteser sermâye–i sûd–ı ziyândan geçmişim
Çarşû–yı aşk içinde ideli bâzârı ben

Çün bana herdem devâdır çek elün benden tabîb
Ölür isem itmeyem bu derdüme tîmârı ben

Zâhidâ olsun mübârek sana bu hûr–ı behişt
Âşıkım matlub idündüm cân ile dîdârı ben

Bende imiş yâr bilmezdim Muhibbî hayf kim
Her yana bilmezliğimden arar idim yâri ben

Olma ey dil anuben isyânını sen nâ–ümid
Umarım afv ide cürmüm anarım gaffârı ben

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

548) Yâre dil gönder nihânı ânı cânan duymasın
Hâlüni takrîr eyle kim zebânın duymasın

Taş işiğün subh olunca nice yıl bâlin iden
Ney gibi inle velî kimse figânın duymasın

Şöyle yan kim nâr–ı aşk ile vücûdundan eser
Kalmasun bir ses senün nâm ü nişânın duymasın

Ol kemân ebrû güzel gönderse tîr–i gamzesin
Sîneden geçsin velî bağrında kanın duymasın

Hâk–i pâyinde yüzün sürsün yire âşıkların
Yürüsün sâyen gibi serv–i revânın duymasın

Ey Muhibbî sırrını ketm eyle izhâr eyleme
Şöyle sakla ânı can nâ–tüvânın duymasın
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fa'lün (Fâilün)

549) Bildiler âşıklığım sînemde olan ôddan
Zîrâ âteş zâhir olur kande ise dûddan

Nakd–i cân ile buluna bil muhabbet cevheri
Aşk bâzârında geç sen de ziyân ü sûddan

Bu günün ferdâya salma zâyi' itme ömrünü
Dir bu sözü çok işitdim çeng ü nây ü ûddan

Ey büt–i çînim bu gün hüsn ile sen Ayaz'sın
Eksiğüm yoktur benüm de aşk ile Mahmûd'dan

Zâhidâ kendün görüb her bir kese ta'n eyleme
Örnek al kendüni görüb sûret–i merdûddan

Bilirüm çokdur günâhım hadden aşmışdır velî
Kesmezem lakin ümîdüm rahmet–i ma'bûd'dan

Bu Muhibbî cân ü dilden irmedi maksûdına
Çekmeyince destini her bûd u her nâbûddan
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün (Fa'lün)

550) Sâkiyâ câmı dirîg itme bu ben mahmûrdan
Çünkü kesb eyler safâ kalbim mey–i engürden

Cennet–i kûyında gördüm seyr ider ol dilberi
Gözlerüme didi dil râcih görünür hûrdan

Gel tulu' it gün gibi görsün seni âşıkların
Zerrelerdür ehl—i dil dûr olmasunlar nûrdan

Varmaz isem kûyına lâkin buna kani' değül
Sen güzeller şâhını tâ göre bir kez dûrdan

Gamzesi cellâddır elünde tîğ ü deşnesi
Teşnedür kanına rahm ummasun ol hûn—hârdan

Genc—i vaslun bulmak içün eyledüm gönlüm harâb
Dostum geçdim anın—çün bu dil—i ma'mûrdan

Ger Süleymansın n'ola gûş eyle bir dem pendümi
Bu Muhibbî kemterin de gerçi kemdir mûrdan
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

551) Gülşen *içre ruhların devrinde gül açılmasun*
Eşk—i çeşmüm vâr iken bârân döküp saçılmasun

Sâgâr—ı çeşmün düşürme elden ey dil nâle kıl
Bezm—i gamda hûn—ı dilden gayri mey içilmesün

Zülfi şebdızi ile koşdum yaşım gülgununu
Ey gözüm gayret senindür cehd kıl geçilmesün

Ehl—i aşka ey felek hayâtı biçersün kabâ
Gamdan özge hil'at ü pişmın kabâ biçilmesün

Bu Muhibbî sûz—ı Husrev'den yakar çünki çerâğ
Ehl—i nazmun arasında pes neden seçilmesün
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

552) Görünen hattı mıdır yâ fitne—i âhir zaman
Yâhud kâfir leşkeridür zâhir olur nâgehân

Sâyesidir zülfinin yâhud zümürrüd rizesi
Yâ sevâd—ı müşkdür dökülmüş anda râyegân

Getirür peyk—i ecel san bana rıhlet nâmesin
Her kaçan zâhir olur haddinde o lâhza nihân

Yâ yazaldan hüsn—i evrâka gubâr—ı hatt ile
Vakf ider esmâ—ı hüsneyi olur taviz—i cân

Metn—i hüsne ey Muhibbi yazılmış hâşiye
Kim bunun hallinde âciz fehm akl—ı hürdedân
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

553) Nice bir zencir—i zülfine gönül divânesün
Nice bir şem'—i cemâle per yakar pervânesin

Nice bir bezm—i gam içre giceler tâ subha dek
Nice bir yaşlar döküb şem'a müşâbih yanasın

Nice bir idüb havâle üstüme gam leşkerün
Nice bir virân idesün îş—bu gönlüm hânesin

Nice bir bülbül gibi feryâd idüb gül şevkine
Nice bir şûrîdelik vakt oldu kim uslanasun

Nice bir gaflet Muhibbî aç göz uykudan uyan
Çün bilirsün kim içer herkes ecel peymânesün
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

Gözlerüm gözenleründen bir dem âb eğlenmesün
İnlesün derd ile dil olsun dolâb eğlenmesün

Mey yirine içdi çün mestâne çeşmi kânımı
Mâ hazar kalsun bu dil bağrın kebâb eğlenmesün

Ka'bedür kûyu gelür uşşâkı kurbân olmağa
Hayrı te'hîr itmesün kılsun şitâb eğlenmesün

Minber—i aşk üzre okurken muhabbet hutbesin
Dinlesün gelsün sılâdır şeyh ü şâb eğlenmesün

Cür'a—i câmı Muhibbî çün nâsîb—i hâk imiş
Cân ü serden geç ko cism olsun turâb eğlenmesün

Her sözünde nice ma'nâ vâr nihân ü âşikâr
Ehl—i diller yazub itsünler kitâb eğlenmesün
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

555) Gönlümi divâne kıldı âh ol giysû diyen
Aklımı târâca virdi ârız—ı gül—bû diyen

Dolu gördüm çün ezel bezminde gam peymanesin
Nûş idüb evvel ben idüm aşkına yâhu diyen

Öldürürsün nice yüz bin âşıkı bir gamz ile
Hoş dimişler dostum sana kemân ebrû diyen

Uyku gelmez gözüme gördüm seni tâ hâbda
Kande gitmişdür aceb bilsem katı uyku diyen

Ey Muhibbî bu şeb—i hicre nihâyet yoğimiş
Hânesinden hiç tulu' itmez mi ol meh—rû diyen
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

556) Sırr—ı aşkı nice bir saklayayım sînede âh
İdeyim cümle cihân halkına ko fâş olsun

Câmi–i hüsnine mihrâb–ı şehâ kaş olsun
Dil ü cân ile ana secde kılan baş olsun

La'l benzer dürlerimiş leb–i can perverüne
Kan içinde dileğim budur anın taş olsun

Sâgar–ı çeşmümle sun hûn–ı ciğer nûş idelüm
Meclis–i gamda dilâ derd ü belâ âş olsun

İş–bu şi'r–i hüsni ger işide ehl–i hıred
Diye tahsîn Muhibbî sana sâbâş olsun
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

557) Bana göstermez yüzin gerçi ol simîn–beden
Eksük itmez gönderir dâyim bana derd ü mihen

Fikr–i şîrîn leblerün kûh–ı tenüm gâh eyledi
Hüsrevâ ben çekdiğümi çekmemişdür kûhken

Geldi hattun yokdurur şimden girü bana hayât
Âh ölsün mü ecelsiz seni cân ile seven

Aşk yayı katı yâdır değme kes el urmasun
Sor bana çekmez anı ger Zâl ü Rüstem bil ten

Ey Muhibbî zârılıgum işidüb dilber dimiş
Eksük olma nâle kıl ey bülbül–i gûyâ–yı men
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

558) Nice yıllardur yatur kûyında anmaz bendesün
Dilberân–ı dehr anmaz ise ne tan efkendesün

Âh idüb bu gözlerüm yaşını bârân itmesem
Görmez idüm ol gül–i nev–restenün ben handesün

Bir hatâ ile didün zülfine ânın müşg–i çin
Dahi ol demden dilâ hacletde hem şermendesün

Yakar idüm bâl ü per pervâne gibi nâra ben
Görse idüm şem'–i hüsnin ârızı tâbendesün

Deyre vardım bulamadum mescidi geşt eyledüm
Bilmedüm cânâ seni bunda mı yohsa andasun

İtlerün karşu gelür kûyına varsam çağrışub
Dir ki ey yâr–ı kadîmî şimdiye dek kandesin

Bir nazar kılsan Muhibbî mahv olur ol dem hemân
Bir gören bir dahi görmez çehre–i efkendesün

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

559) Leylî zülfin ger kemend itse dil–i meftûn içün
Kim göre ider ki zencîr atdılar Mecnûn içün

Hâlümi sormaz gelüb yâd u biliş illâ ki gam
Bilmedüm derde devâ ben bu dil–i mahzûn içün

Gizlenür zülfi şebinde hatt–ı dilber câ–be–câ
Kasd ider islâma kâfir ceyşidür şebhûn içün

Kimse kalmadı ben itdüm âh kendüm kendüme
Bir nazar cân terkin urdum yâr kendüm gün içün

Her kaçan gelse hayâl–i serv–i kaddi yâdıma
Göz yaşın eyler revân ol kamet–i mevzûn içün

Asiyâb–ı çarh öğüdür ömrü çün kendüm gibi
Ey Muhibbî bağlama dil bî–vefâ gerdûn içün

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

560) Kan yutarsa tan değül la'l–i leb–i yâr isteyen
Cân virür bu yolda bir zülf–i siyehkâr isteyen

Hâsılı bu hirmen içre derd ü mihnet âkıbet
Nakd–i ömrin harc idüb yâr–ı vefâdar isteyen

Terk idüb zühd ü salâhı kılmışım zülfin kabûl
Rûz–ı mahşerde benüm ey dost zünnâr isteyen

Kani' olmaz kuyına vaslun diler bî–çâre dil
Hiçe almaz cenneti aşk ile dîdâr isteyen

Bî–vefâ yârun Muhibbî cevrüni ma'zur tut
Yârsız kalur cihânda ayıbsız yâr isteyen

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

561) Gül yüzün seyr eylesün âlemde gülzâr isteyen
Dervişün fikr eylesün lu'lu'–i şehvâr isteyen

Yaşuma kılsun nazar deryâ temâşâsın kılan
Külhan–ı sînem dolu gelsün berü nâr isteyen

Sırr–ı aşkı âşikâr itdüm ser–i zülfin görüb
Aşk Mansûri olub geldüm benüm dâr isteyen

Harc kıl dil nakdini yârin dilersen vaslunı
Bil ki cân virmek gerek bu yolda bâzâr isteyen

Genc–i bî–mâr ü gül bî–hâr olmaz ey Muhibb
Yârsiz kalur cihânda ayıbsız yâr isteyen

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

562) Gün yüzine bakmazam cânâ cemâlün vâr iken
Neylerüm ıyd ayını iki hilâlün vâr iken

Seyr—i gülşen eylemek uşşâka olmuşdur harâm
Ey yüzi gül—serdim eğlence hayâlin vâr iken

Cân meşâmı müşg ü anberden iken hazz eylemez
Devr—i zülfünde nigâra hatt ü hâlün vâr iken

Hacletindendür görünmez sanki Hızır zinde—dil
Bilmeden hayvân suyun içmiş zülâlin vâr iken

Hiç olur mu bend—i zülfünden halâs olmak anın
Ey Muhibbî dest—i pâyünde ukabın vâr iken

* * *

Mef'ûlü/Fâilâtü/Mefâîlü/Fâilün

563) Gözler hemîşe cevr ile dilber cefâ yolın
Benzer cihânda görmedi mihr ü vefâ yolın

Âyine gibi kalbini kim eylemeye sâf
Âlem içinde bulmaya ehl—i safâ yolın

Varsam elüni öpmeğe el virmeyüb döner
Yokdur güzeller içre bilür merhâba yolın

Dâmânuma yapışdı yine kûyın itleri
Eski hukûkı andı vü hem âşiyâ yolın

Hâk—i deriyle gözlerümi rûşenâ ider
Varmaz Muhibbî kimesne hergiz sabâ yolın

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

564) Yâr tahsil eylemiş cevr ü cefânın yollarun
Zerrece öğrenmemiş mihr ü vefânun yollarun

Kametüm çeng itmeyince uymadum kanûna âh
İnlemeyen ney gibi bulmaz mevânın yollarun

Aşk–ârâ Ferhâd'a tahsîn eyle Kays'a âferîn
Hoş gözetmiş her biri bilmiş belânun yollarun

Derd–i aşka ey tabîb kanûn ile olmaz ilâç
Okumadın anda bu derde devânun yollarun

Gönlümü gönderdüm evvel kûyına dildârun
Ey Muhibbî öğrene ol bî–vefânun yollarun

* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün

565) Temevvüç eylemiş yaşum yine âhum hevâsından
Telâtumlar zuhûr itdi cihân doldu sadâsından

Görüb âvâre Mecnûn'ı gezer vâdîde âh itdüm
Uçurdum kalmadı kuşlar anın başı yuvasından

Bugün gülzâr–ı âlemde cefâ vü cevr ü mihnet çok
İşitmedüm ki bû almış ola kimse vefâsından

Müjem ferrâş olub her dem süpürge kûy–ı dildârı
Suvarmağa su isteyü gelür çeşmüm sakâsından

Giyürdi şâh–ı aşk bana görüb gam hil'atin lâyık
Muhibbî baş çıkar her–dem yüri mihnet yakasından

* * *

FâilâTün/Fâilâtün/FâilâTün/Fâilün

566) İrdi eyyâm–ı bahâr irişdi vakt–i gülsitân
Lâle had bir yâr bul olma sakın bâr–girân

Sâyesin her bir ağaç gösterdi san nıt'—ı peleng
Üstüne kuruldu bulutlardan ânın sâyebân

Bu demi hoş gör benefşe giydi geç—rev tâcını
Lâle almışdur ele dolu şarâb—ı ergevân

Câme—i sebzi giyüben salınur serv—i sehı
Cuylar her bir yana olmuş ayağına revân

Ey Muhibbî hâbdân açub reyâhinler gözün
Fursatı fevt itme dir her biri açuben zebân
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

567) Açılubdur gerçi her cânibde gül—hây—ı çemen
Hâsıl olmaz sebz—i hatlarsız temâşâ—yı çemen

Kâse—i ser dostlar dolmazdan önden hâk ile
İçelüm mey tutalum gel şevk ile pây—ı çemen

Fursatı fevt itme bul bir yâr ü bir cây—ı lâtif
Çün bulursun tiz geçer bu huy u bu hây—ı çemen

Her şükufe râm olubdur emrine şâh—ı gülün
Oturub hükm eylesün çün oldu Dârâ—yı çemen

Ey Muhibbi her yanadan gelse gam olma melûl
Çünki açar her dil—gamgını sahrâ—yı çemen
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

568) Aşk mıdır cân u dil mülkini yağma eyleyen
Aşk mıdır sınemin içre gelüb câ eyleyen

Aşk mıdır boynuma takub belâ zencîrini
Gezdirüb Mecnûnleyin âlemde rüsvâ eyleyen

Aşk mıdır bî–vefâ güller elünden giceler
İnledüp bülbülleri tâ subh gûyâ eyleyen

Aşk mıdır eyleyen tîr–i cefâya cân–ı ser
Mihnet ü derd ü gamı sînemde peydâ eyleyen

Aşk mıdır bir kemân ebrû nigârun yâdına
Ok gibi bu kaddümi büküb benüm yâ eyleyen

Aşk mıdır fenn–i derdi okudub âşıklara
Fasl u bâbı sînemin levhinde inşâ eyleyen

Aşk mıdır bu Muhibbî sîne sîne dağ urub
Âhir ânın gözleri yaşını deryâ eyleyen

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

569) Gam elünden sîne–çâkim sanman ancak pîrehen
Penbe–i dâğım yeter çün küşte–i aşkım kefen

Eşk–i çeşmüm vermeseydi garka iş–bu âlemi
Âteş–i aşk ile başdan şem'–veş yanardı ten

Sevdiğinin her kişi ister vefâsına ire
Ben cefâsın isterüm her giz vefâsın istemem

Bir devâsız derd imiş dirler eğerçi derd–i aşk
Derde dermân bulmasun derdüne dermân isteyen

Kangı taş katı ise ursun ana baş kûhun
Ol lebi şîrîn aşkın başa iletem çünkü ben

Lebleri yâdına ıyş eyle gönül hengâmıdır
Çün geçen geçdi Muhibbî bir dahi gelmez giden

Mefâîlün/Mefâîlün/Feûlün

570) Dilâ cânân gerek cânı nidersin
Sırr—ı zülfinsiz îmânı nidersin

Güzeller ahd idüb peymâne durmaz
İdüb sen ahd ü peymânı nidersin

Eser itmez figânın yâra hergiz
Kılub bu âh ü efgânı nidersin

Nice bir öldürsün aşk ehlin
Döküb yok yirlere kanı nidersin

Anun derdi devâdır zahm—ı merhem
Muhibbî derde dermânı nidersin

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

571) Sâkiyâ def'—i humâr it sun şarâb eğlenmesün
Der—i serden var bu dilde ızdırâb *eğlenmesün*

Zerre gibi muntazır dîdârına aşıkları
Subh dem itsün tulu' ol âfitâb eğlenmesün

Göz yaşı bezm—i belâda târ—ı sînem sâzına
Nâle kılsun gam kemânçıyla rebâb eğlenmesün

Teşne oldum leblerüne dostum za'fım katı
Ol tabîbe din meded virsün cevâb eğlenmesün

Çün Muhibbî bulunur virânede genc—i visâl
Ko gönül ma'mûresi olsun harâb eğlenmesün

* * *

Mefûlü/Fâilâtü/Mefâîlü/Fâilün

572) Ey dil–i sûb ol şûh–ı sîtem–kâr–ı nidersin
Tâ subha değin eyleyüben zârı nidersin

Ağyâre kalur mihr ü vefâ sana cefâlar
Her–câyi güzelden ne gelür yâri nidersin

Bağruna benüm nice nice yâre urubdur
Yâd eyleyüb ey dil bana ol bârı nidersin

Bend içre gören gönlümi zülfî kereminde
Saklama didi as bu giriftârı nidersin

Gül gibi Muhibb girmez ânın gûşuna feryâd
Bülbül gibi sen dahi kılub zârı nidersin
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

573) Âşık isen saklama bu yolda gel cânın sakın
Dimeye bir can nedir kıymadı cânânın sakın

Ben benümçün dimezem ey kaşı yâ müjgânı ok
Kan bulaşur hûn–ı dilden tîr–i müjgânın sakın

Bir nihâl–i tâzesin olmak dilersen tâze ter
Hâr elüne gül gibi gel virme dâmânın sakın

Âşık olan zâhidâ eyler melâmet ihtiyâr
Sen selâmet ehli ol vâr âd ile sânın sakın

Bu Muhibbî'ye vefâ idem didün itdün cefâ
Kavline dur dostum gel ahd ü peymânun sakın
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

574) Lebleri itdi hacl—i Bedehşân cevherin
Derdişi virdi kesâde bahr—i ummân cevherin

Bulmak istersen eğer cânân visâlün ey gönül
Râyegân girmez elüne harç kıl can cevherin

Didüm üzre ey sehî kāmet gelüb bas bir kadem
Pâyüne isâr ide çeşm—i firâvân cevherin

Leblerün iresin tutsa hattın olmaz aceb
Zulmet içredür dimişler âb—ı hayvàn cevherin

Bu Muhibbî dem—be—dem hùn—ı ciğerle besleyüb
Hâsıl itdi sìnede tìrünle peykân cevherin

* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün/Feûlün

575) Çemen irişdi yüzünsiz behârı neyleyeyün
Lebünsüz olma meyü hoş—güvârı neyliyeyün

Dirıġ gùşına girmez figânımız yârun
Kurı yire bu figan ile zârı neyliyeyün

Güzel sever diyü ta'n eyledi bana zâhid
Elümde olmayıcak ihtiyârı neyliyeyün

Lebün safâsına dâyim şarâbı hoş görelüm
Hattun hayâli dururken gubârı neyliyeyün

Muhibbî kimseye mülk—i cihân değül bâki
Gönül virüb ana bu itibârı neyliyeyün

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

576) Bilmedüm sükker midir la'lün veyâhud abginìn
Zâhir olurdu bana görsem anı ayne'l—yakìn

Gözleri dil almağa almış elüne ok u yâ
Perçemi durmuş kafada ya'nı dutmuşdur hemîn

Âşık isen yan cemâli şem'üne pervâne—veş
Âşıka lâyıkdurur bülblül gibi itmek enîn

Eylesen cevr ü cefâlar yüzünü döndürmezem
Her ne kim gökden yağar anı kabûl eyler zemîn

Âlemî gezdi Muhibbî bulmadı ehl—i vefâ
Kimsesi yok senden özge yâ ilâhe'l—âlemîn
* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün

577) Kaçan tahrîre el urub yaza derdün dil—i mahzûn
Elünde tutduğı kâğıt olur eşki ile gülgûn

Bugün meydân—ı aşk içre olaldan pehlivân—ı aşk
Yanumda destiyârımdur benim Ferhâd ile Mecnûn

Ezelden bana sunuldu şarâb—ı aşkı nûş itmek
Virildi sana da zâhid yiyesin hâb ile afyôn

Lebünçün kalmadı vârım bu yolda baş dahi virdüm
Nitekim mey içün müflis ider destârını merhûn

Muhibbî her ne kim bulsa dimez kendüm ya hod çudur
İder bu âsiyâb—ı çarh elüne girdüği hep un
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

578) Kandesün ey cân—ı cânân—ı cihân ü cân—ı men
Yoluna olsun hezârân cân fedâ cânân—ı men

Ben senün nûr—ı cihân—ârâna hayran olmuşum
Nitekim halk—ı cihân görüb olur hayrân—ı men

Hastayım gayet meğer vuslat gele bâlinime
Tâ hayâta irişe bu cân-ı sergerdân-ı men

Öldürürsün gamz ile bin âşıkı nâ-hak yire
Tanrıdan korkmaz mısın boynuna düşe kan-ı men

Bu Muhibbî'ye cefâ vü cevri gördün müstehak
Ey güzeller Hüsrev'i sultân-ı âlîşân-ı men
* * *

Mefûlü/Mefâîlü/Mefâîlü/Feûlün

579) Âyîne gibi al elüne sâf camı sen
İç lezzet alub anlayasın subh u şâmı sen

Soyub cihanda âr ile nâmus şışesin
Mest ü melâmet ol yüri terk eyle nâmı sen

Uşşâkdan yüzin çevirirsin revâ mıdır
İslâm içinde virmeyesin bir selâmı sen

Ey bağban bakmaz idün serve bir dahî
Görsen çemende ol boyu serv-i hırâmı sen

İden Muhibbî gönlüni gâret gözün değül
Başın baş harâmi gamzelerün bir harâmî sen
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

580) Feth-i bâb ola ümîdin kesme çünki derdesin
Gerçi kim derd ü belâyile ezel perverdesin

Âşıkız dîdâr-ı yâre gayri yok maksûdumuz
Bilirüz zâhid seni sen cennet ü kevserdesün

Giceler feryâd idersin tan değül bülbülleyin
Ey dil–i şûrîde sen çün bir gül–i ahmerdesün

Ger dilersen kim bu gün sırrın senün fâş olmaya
Sen sen ol açma sakın hiç kimsenin sen perdesün

Çünki terk–i Muhibbî dilâ–vâr fâriğ ol
Ben dahi bilmem seni ne gökde ne hod yirdesün
* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün

581) Virür âlemde bir kes yok haber yârin vefâsından
Velî şekvâ kılan çokdur ânun cevr ü cefâsından

Ayakda kalmışım cânâ elüm tut destgîrim ol
Didüm didi ki kim görmüş güzeller merhâbâsından

Bu gün ma'zur olub dime iletdüm başa ben aşkı
Haber virmedi virmez de kimesne intihâsından

Sakın dünyâya dil virüb içinde âşiyân itme
Senün gibi nice yavru uçurmuşdur yuvasından

Muhibbî la'l–i dildârı şarâb–ı nâba benzetdüm
İşidüb habbe–çâk idüb hurûş itdi safâsından
* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün

582) Günâh ise sevmek ya itmek her gün âhı ben
Mukırrim ben günâhıma çok itdüm bu günâhı ben

Yağub yağmurleyin yaşum n'ola cûlar revân olsa
Bulutlar gibi ağlardum göğe dûd–ı siyâhı ben

Muhabbet şehrüne varan belâ derbendüne uğrar
Haber benden sorun benden ki çok gördüm o râhı ben

Yaşum surh u rûh—ı zerdüm sana yetmez mi ey zâhid
Gel inkâr eyleme aşka getürdim dü güvâhı ben

Muhibbî pul pul olmuşdur serâser dâğ—ı mihnetle
Muhabbet bahrüne girdüm kurutsam tan mı mâhı ben

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

583) Pür harâret cân ü dil gayet zebûn oldum zebûn
Gözlerümden ol sebebdendür akar deryâ—yı hûn

Her zemîni kanlu yaşumdan benüm nakş eyledi
Geçmedi bu nakşı bana kimse illâ çarh—ı dûn

Bezm—i gamda hicr elünden içdüği hûn—ı ciğer
Subha—dek nâlişler eyler dil olubdur ergûnûn

Bir saçı leylî—veşîn sevdâsı başum dopdolu
Kays benden öğrenür şimdengirü tavr—ı cünûn

Bahr—i nazmunda Muhibbî'nin şu kim dürr istemez
Göreyim gavvâs—veş olsun hemîşe sırr—ı gûn

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

584) Hâk—i pâna virseler bil bî—bahâdur bu cihân
Hâk—i râhuna olubdur iki çeşmüm sermedân

Kâmetün serv—i revân ü bana haddün gül yeter
Bağ—ı servi neylerüm neme yarar gül gülsitân

Umarum vasluna irem gerçi kasrun yücedür
Rîsmân—ı ahdan itdüm ben ana nerdübân

Hâne—i târın dilde yakdı âhum âteşi
Aşık—ı âvâreye besdür bu denlü hânuman

Ey Muhibbî yakalıdan sîneye aşk âteşin
Tan mıdır gice şu'âım görüne gündüz duhân
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

585) Şem'—i hüsnin kadrini bilmez hevâdâr olmayan
Sûz—ı aşkı anlamaz müştâk—ı dîdâr olmayan

Kûyına neyler gönül irmek diler cânâ sana
Cenneti eyler taleb müştâk—ı dîdâr olmayan

Ya kaşından tîr—i gamzen gelse dil karşu çıkar
Eylemez tîre siper sıne ciğer—dâr olmayan

İçmeyenden câm—ı aşkın sorma sen keyfiyeyetin
Vire mi sana haber andan haberdâr olmayan

Zülfi bendinde görüb sormaz Muhibbî hâlüni
Hâlüni bilmez giriftârın giriftâr olmayan
* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün

586) Kemend ile ser—i zülfin bana dâm—ı belâ olsun
Ebed kurtulmasun gönlüm ko ana müptelâ olsun

Serâser âlemi tutsun gözün yaşını deryâ kıl
Yürüsün fülk—i dil anda ana âhum hevâ olsun

Muhabbet bendini bir bir gönül barmağına bağla
Figan itsün belâ bezmünde ney—veş bir nevâ olsun

Vireyim cânı borç olsun didüm bir kez seni görsem
Kerem kıl lutf idüb göster yüzin borcum edâ olsun

Muhabbet şâhı geldükçe Muhibbî kişver–i dilde
Dökülsün sinemin tablı cihân dolu sadâ olsun
* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün

587) Bu gün çün harman–ı gülsün nigârâ âhdan sakın
İşitmedin mi gülşende yil aldığın gül evrâkın

Aceb mi kişver–i gönlüm harâbe varsa gün günden
Nice kez eyledi eyler ana gam leşkeri akın

Süzüb çeşmüni öldürdün yine kûyında uşşâkı
Dokunsun destine bâri kanından al hına yakın

Hüdânın san'atı zâhir muayyen görmek istersen
Mukabil eyle rûyına ele al âyîne bakın

Muhibbî sözleri yekdir bu gün çün dürr ü gevherden
Nigârâ gûş–vâr idüb kulağa geh anı takın
* * *

FâilâTün/Fâilâtün/FâilâTün/Fâilün

588) Olmadum teskîne kadir gözden akan âba ben
Hasret oldum giceler tâ subh olunca hâba ben

Gözlerüm gözenleründen döküben hûn–ı ciğer
İnlerüm derd ile gönlüm benzedüp dolaba ben

İder idi gözlerüm yaşı cihânı cümle gark
İtmesem kirpikleründen seddi ol seylâba ben

Câmi–i hüsnünde yârün tâk–ı ebrûsın görüb
Secde itdüm cân ile ol kaşları mihrâba ben

Okudum hüsnün kitâbın bakmadan hâl ü hata
Müstaîdim bakmaz oldum nokta vü îrâba ben

Cür'ası yârün Muhibbî çün nasîb–i hâk imiş
Reşk idersem tan mıdır ol hâk–i gevher–tabâ ben
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

589) Sabra takat kalmadı gayet zebûn oldum zebûn
Gözlerüm yaşı başumdan aşdı oldum gark–ı hûn

Ehl–i diller meclisinde ey gönül yol yok sana
Tâ ki bir görünmeye senün bîrûn ile derûn

Kıssa–i hicri hikâyet itmeğe kasd eyledüm
İrmedüm pâyânına bildim ânı gayet uzun

Sinem üzre giceler aşk âteşidir berk uran
Gündüzün itmek aceb tutsa eğer dehri tütün

İster isen bu Muhibbı haşre denlü mest ola
Kâse–i gerdün ile sâki şarâb–ı aşkı sun
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

590) Her kişi handân ü şâdân ara yirde ben hazîn
Gözi yaşludur ider her kim ki âşıkdır enîn

Ayın olmuşdur eğerçi cümle encüm âşıkı
Sen mehün aşkına döner iş–bu çarh–ı heftemîn

Yâr olma her leîme kadrüni yüce gözet
Dimesünler gül gibi hâr ile olmuş hem–nişîn

Sâf–i kalb ol her kişiye eyle şefkatle nazar
Fâhr–i âlem çün dimiş bir yirde olmaz kîn ü dîn

Gördiler şirin edâda bu Muhibbî şi'rüni
Eylediler ehl—i nazm olan hezârân aferin
* * *

Fâilâtün(Feilâtün) /Fâilâtün/Fâilün (Fa'lün)

591) Sakın âhumdan ey nigâr sakın
Katı tendedür bu rüzgâr sakın

Zikr idersem gubâr—ı hattunı ger
Gelmesün hâtıra gubâr sakın

Gurre—i hüsn olub cevr itme
Çün değül hüsn pâyidâr sakın

Sanma vardur cihân içinde karâr
Şöyle bil bunda yok karâr sakın

Güler evvel Muhibbî yüzine çün
İdiser sonra seni zîr sakın
* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Feûlün

592) Bu gün geçdim çü ben çün u çerâdan
Dilâ sen dahı geç bu hûy u hâdan

Bulunmaz cidd ü cehdiyle çü vahdet
İkilik gitmeye tâ ki aradan

İbâdet it koma tevhîdi elden
Bulur çün seni yaratmış yaradan

Eğer İskender ü Cemşîd olasın
Başun kaldırma yüz sür hâk—i pâdan

Muhibbî dimişler cana kıymaz
İlâhî sakla ânı iftirâdan
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

593) Âh kılsam ağlasam ol gözleri mestân içün
Hande eyler gül gibi san yâd ile bârân içün

Kâ'be–i kûyın hevâsıyla bu gün âşıkların
Her biri hâzır kılıbdur kendüzin kurbân içün

Bu tarîk–i aşkda can terkin ursam tan mıdır
Niceler can terk ider âlemde âd ü sân içün

Her şükûfe gülşen içre elde tutmuş sîm ü zer
Pâyüne nisâr iderler sen şeh–i hûbân içün

Yâr ele alsa Muhibbî zülfünün çevgânını
Ben dahî top eyliyem başımı ol çevgân içün
* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Feûlün

594) Dilinden gitmesün her demde sübhân
Kim oldur kullarun derdüne dermân

Kamû şehler kapusında gedâdır
Ki şâhân–ı cihân–râ üst sultân

Kalur bu tâk–ı eyvânın yüceltme
Nedir bu hây u hûy kûs–ı girîvan

Ümidin tut ki gele hayrın ağır
Kaçan kim kurıla mahşerde mizân

Bu gün bunda olursun zâr ü mahzûn
Olursun yârın anda şâd u handân

Muhibbî ağla an yüzin karasın
Günâhın afv ide ol şâh–ı şâhân
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

595) Yâr alsun destine zülfini çevgân eylesün
Top idüb aşk ehli de başına galtân eylesün

Arz kılsun küfr–i zülfe ârızı imânını
Kesdirüp zünnârını ânı müselmân eylesün

Hânesinden subh–veş uşşâka göstersin yüzin
Matla'–i hûrşîddir çâk–ı girîbân eylesün

Ola ki gül gibi gelüb açıla ol lâle–hâd
Aşk ili âhı ile yaşını bârân eylesün

Ey Muhibbî sabra tâkat kalmadı yeğdir sefer
Göndere vâdileri gönlünü seyrân eylesün

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

596) Üstime sâye salan serv–i hırâmândır gelen
Bir yaneden dîdeden cûy–ı firâvândır gelen

Ben nice teşbih idem bâlâ kaddüni serve kim
Hey nice serv–i sehî bir mâh–ı tâbândır gelen

Şâh–ı hubân zer külâhın kec–rev itmiş başına
Şi'rüni ezberlemş şûh–ı gazel–hândır gelen

Şâh–ı âlemdür bu gün âşıklara rahm itmeğe
Tâc–ı zer başındadur ol şâh–ı devrândur gelen

Ey Muhibbî ahd ider ahdine tiz durmaz döner
Şöyle benzer naz ile serv–i hırâmândır gelen

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

597) Gün yüzine baka–bilmem ey yaşım sen perdesin
Ey gönül bilmem seni de gökde yâhut yirdesin

İster isen geh dilâ açılmaya perden senün
Sen sen ol açma sakın âlemde kimse perdesün

Gül yüzüne karşu tut cânâ yüzin âyînesün
Anın ile bilesin aşk ehlinün sen merdisin

Leylî zülfin hasretinden düşeli hicrâna âh
Ey gönül bildim seni Mecnûnleyin efserdesin

Bu Muhibbî çeşmi cellâdından olur mu halâs
Dâyimâ üryân idüb elünde tutar gürdesin

* * *

Feilâtün/Mefâîlün/Feûlün

598) Sakın âhumdan âfitâb sakın
Olmasun yüzine ki sehâb sakın

Sakın aldanma dehr zevrâkına
Hâl–i dil ile dir rebâb sakın

Ser–i âşık hevâ ile memlû
Bâde virür sînede hâb sakın

An günâhın Muhibbî subha değin
Eksük itme gözünden âb sakın

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

599) Kaşlarun ser–fitnedür çeşmi de âşub cihân
Tanlarum bu fitnelerdür kurtara âşûb–ı cihân

Zülf–i anber–bârı örtelden bulut–veş haddüni
Gün yüzüni görmez olmuşdur dirîg âteş ü cân

Hicr–ârâ aşk âteşine yanalıdan dòstlar
Gice âteş şu'lesidür görinen gündüz duhân

Serv–i tek gelse kıyâma her kaçan ol şâh–ı gül
Gözlerüm yaşı olur ol dem benüm âb–ı revân

Gamzeler zulmüyle öldürürse la'lin dir gör
Ey Mesîhâ –dem Muhibb'i de gel eyle imtihân

* * *

Mefûlü/Fâilâtün/Mefâîlü/Fâilün

600) Arız mıdır ya hod meh ya âfitâb–ı tâbân
Kâkül müdür ya hod zülf ya sünbül–i perîşân

Mihrâb–ı âşikandır yâhud hatt–ı muhabbet
Yâhud kemân–ı Rüstem yâ ebrüvân–ı fitân

Mihr ü vefâyı evvel idüb alur gönüller
Döner cefâya başlar sonra olur peşimân

Zikr itdi la'l–i nâbın oldu Muhibbi ser–mest
Sonra gubâr–ı hattun andıkda oldu hayrân

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün(Fa'lün)

601) Devletün dilberâ mezıd olsun
Her gicen kadr ü günin ıyd olsun

Tek seni göreyim benüm cânum
Dağlar sinem üzre dıd olsun

Ateş–i aşk eridür ânı
Gerek ise yürek hadîd olsun

Öğünürse boyuna serv ü çınar
Her biri kurusun kadîd olsun

Göreyim hatt—ı kâfirün âhir
Gelüb imâna vü sepid olsun

Hizmete geldi bu Muhibb kapına
Anı red eyleme abîd olsun
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilü

602) Bildin ise hâlümi içümde yanan ôddan
Bir nazar kıl zâhir olsun dilde olan dûddan

Âşık olan pâdişâh olursa da ol kul olur
Böyle nakl etmiş iden dirler şeh—i Mahmûd'dan

Dil dehânun yâdına varın yoğun harç eyledi
Ol sebebdendür ki geçdi bu dile nâbuddan

Kim ki isterse bula âhir varub matlûbunı
Terk—i dünyâ eyleyüb geçmek gerek maksûddan

Mûy—ı jülidem değül belki başumda dûddur
Görinen budur Muhibbî dilde yanan ôddan
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

603) Firkat ile bu elif kaddümi dâl itmek neden
Gönlü zülfin gamı ile pâyimâl itmek neden

Gâh gamzen kasd ider dil mülkine gâhi gamın
Kişver—i virân içün bunca cidâl itmek neden

Sen harâm itdün visâlin beni mahrum eyleyüb
Ben yolunda can virüb kanım helâl itmek neden

Ruhlarında hat görüb âh eyledüm dilber didi
Sâye—i zülfümdür ol yanlış hayâl itmek neden

Ki ala gözler süzüb gâhı çatarsın kaşını
Bu Muhibbî derdmende mekr ü âl itmek neden
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

604) Âşık olmaz aşk içinde âh ü dâhi sevmeyen
Kul olur mu cân ü dilden pâdişâhı sevmeyen

Yüz çevirme gün yüzinden zâhidâ inkârı ko
Kâfir olmaz mı aceb nür—ı ilâhı sevmeyen

Gül gibi handân olur görse yaşum bârânını
Ağladır mı âşıkı feryâd ü âhı sevmeyen

Yakdı gönlüm hânesin itmez hazer hiç âhdan
Kendü beytin mi yakar düd—ı siyâhı sevmeyen

Her ne söz kim söyledin bir bir hakikatten haber
Vire mi gönlün mecâziye günâhı sevmeyen

Çünkü gördün tâk—ı ebrüsın Muhibbı secde kıl
Kıbleden dönsün yüzi ol kıble·gâhı sevmeyen
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

605) Virmezem dünyalara dilberlerün derd ü gamın
Ben bilürem kimseler bilmez muhabbet âlemin

Hîç kes virmiş değül yârün dehânından haber
Gerçi uşşâk arasında noktadır dirler hemîn

Zülf ü müjgân çeşm ü ebr ü hâl ü hat leşker çeküb
Pâyimâl itmek dilerler âh—ı sabrum harmanın

Ah u zârı bulsa bülbül subh olunca tan değül
Kurtaramaz hâr elinden neylesün gül harmanın

Devr—i gülde ey Muhibbî al ele peymâneyi
Fırsatı fevt itme zâyi' kılma ömrün diremin

* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün

606) Gözün yaşın dirîg itme dilâ sen bâri dilberden
Güzeller sayd olurlar çün bilürsin sîm ile zerden

Görelden dâne—i hâlün dolaşdum zülfi ağına
Halâs olur mu mürg—i dil aceb bilsem bu çenberden

Görinür cismi dildârın eğerçi penbeden bu müşg
Bilenler kalbini ammâ didiler katı mermerden

Göricek şem'i pervâne yakar elbette bâl ü per
Geçerse âşık—ı sâdık aceb mi cân ile serden

Muhibbî ol kemân ebrû meğer âşıkların kırmış
İki şeh—per sokunmuş gör başına sünbül—i terden

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâün/Fâilün

607) Lâyık oldı derd ü hicre bî—vefâ yâr isteyen
Ana dil virsün hemîşe kendizün zâr isteyen

Vâiz—i nâdân bana arz eyleme gel cenneti
Mâyil olur mu ana aşk ile dîdâr isteyen

Âlem içre âşıka ölmekten özge yok ilâç
Ölmeğe cehd eylesün kendüye tîmâr isteyen

Ol gülün çok olsa ağyârı dilâ âh eyleme
Götürür zahmını hârın bağ u gülzâr isteyen

Ey Muhibbî mâh–rûlarda vefâ emr–i muhâl
Anlarum ehleh olur ömr–i vefâdar isteyen

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâ'lün

608) Tutsa ger dest–i ecel beni giribânumdan
Geçe candan bu gönül geçmeye cânânumdan

Safha–i zerdüne yazdım yine derd ü elemi
Göz karasıyla değül belki ciğer kanumdan

Acımazdım gelicek sıneme tirün sânemâ
Temreni kalsa geçüb gitmese bir yanumdan

Gice sanmam ki felekte görinen encüm ola
Göklere çıktı şererdür dil–i sûzânumdan

Şâh–ı gam gelse Muhibbi bu gönül hânesine
Pâyine derd ü kerem dıde–i giryânumdan

* * *

Mefülü/Mefâilü/Mefâilü/Feulün

609) Sev bir güzeli gayetle ol güzel olsun
Hem gonca fem ü lâle ruh u bî dil olsun

Hâk–i derûne yüz sürüb itmeye tefahhür
Budur dileğim ânı ki ol müptezel olsun

Şer eyleme kim yazmağa tâ deftere kâtip
Cehd eyle ki her neyler isen hayr amel olsun

Bilmem ne içün şimdi ider cevr ü cefâlar
Dimişdi bana mihr iderdim çün ezel olsun

Binâ–yı ezel urmağa bünyâdını aşkın
Uşşâk–ı serin ilet Muhibbi temel olsun
* * *

Mefulü/Mefâilü/Mefâilü/Feulün

610) Arz eyle yüzin gülşene güller hacil olsun
Gel nâz ile tâ gonca görüb münfail olsun

Cânâ dimezüm eyle bana mihr ü vefâlar
Tek cevr ü cefâ eyle meded muttasıl olsun

Öldür beni anlar ile tâ kim nazarın var
Ol müddeiler bunu görüben hacil olsun

Derd ile cefâ eyledüğin sana şikâyet
Dinmeye eğer her kıla bir nice dil olsun

Ola ki Muhibbi göresin pâyı nişânın
Etrâfını dök göz yaşı kuy–ı gül olsun
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

611) Didi gel deyre bu gün mu'ciz–i İsî göresin
Deyr görür mürdeleri bir püt–ı tersâ göresin

Zülf–i zencîrini tak boynuma ey dost benüm
Her kaçan karşuna bu gönlümü şeydâ göresin

Yine dil bülbülini subha değin zâra getür
Lebi gonca yüzi gül lebleri hamrâ göresin

Gözlerün yaşını pâyüne revân eyle revân
Serv gibi salınur bir kadd–i bâlâ göresin

Meclis–i gamda Muhibbî içicek hûn–ı ciğer
Ney gibi subha değin gönlüni guyâ göresin

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

612) Kâş olsam şem'–i hüsne yanmağa pervâne ben
Yâ saçı zencîrine Mecnûnleyin divâne ben

Ehl–i aşka hoş gelür olmak bu gün rüsvâ–yı halk
Genc ü vaslun isteyüb olsam ne tan divâne ben

Kıssa–i gussâm uzun zülfin gibi bir kıssadur
Dinle ânı cân ile kim söylemem efsâne ben

Câm–ı la'lün yâdına komadum elden sâgarı
Nice yıllar olmuşumdur sâkin–i meyhâne ben

Bu Muhibbî durmadan söz dürlerün harc evlesün
Bahr–ı dilden yanmasun gam mâlik oldum kâna ben

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

613) Nice bir hâne–i dil cevr ile vîrân olsun
Yâ nice tîr–i cefâdan yüreğim kan olsun

Meclis–i gamda şu denlü dökeyüm hûn–ı ciğer
Bezm–âsâ her birisi bir gül–i handân olsun

Başumı kat'ideyin tâ gide ol bâr–ı girân
Ser–i kûyını senün varmağa âsân olsun

Ey tabîbim dil ü cân hastesiyim derdün ile
Bir cevâb ile benüm derdüme dermân olsun

Ola kim cür'a–i la'lünden ola bana nasîb
Süreyim yire yüzim hâk ile yeksân olsun

Hatu esrârını şi'rümde anın–çün öğerim
Her kim okursa anı vâlih ü hayrân olsun

Ka'be kûyûnı vârub yine tavâf eyleyüben
Ko Muhibbî kulunu yolına kurbân olsun
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

614) Şem'–i dîdem haddine billâh görün nûr olmasun
Yâ ilâhı ehl–i aşk ol nûrdan dûr olmasun

Dûr düşdüm ây ü yıllar geçdi görmem gün yüzin
Hey müselmânlar bu yolda kimse mehcûr olmasun

Çünki bulunmaz Benî Âdem'de bu nev'a hüsün
Bir nazar ile melek yâhud perî hûr olmasun

Yâr ister çün Muhibbî ola bu gönlün harâb
Ko yıkılsın her giz ol vîrâne ma'mûr olmasun
* * *

Mefûlü/Fâilâtü/Mefâîlü/Fâilün

615) Cevr ü cefâya sundu yine rûzigâr elün
Var mı cihanda men'ile kimse tutar elün

Gül dâmânını ko diyü bülbül aceb midür
Nâçâr olub yalvarub öperse hâr elün

Cân ü dil ile yanmağa pervâneler gibi
Şem'i cemâl hüsnine âşık sunar elün

Öpdüm lebüni varsam olur zülfine yakın
Tiryâk olunca tan mı tuta kişi mâr elün

Düşdi Muhibbî yirlere pâ–mâl–i aşk olup
Derdâ dirîg sunmadı bir kerre yâr elün
* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Feûlün

616) İzârun reşk—i rûy—ı gülizârdan
Gubârun sürme—i çeşm—i nazardan

Lîk tiryâkdur kim içe zehri
Ne gam hayır kılsun bana yârân

Sakın uşşâkı ko bülbülündür
Alursun boynuna hûn—ı hezârân

Dönilmez ben reh—i aşka yöneldim
Duâ—yı hayır kılsun bana yârân

Ko kılsun gül gibi dildâr—ı hânde
Muhibbî âh ü eşküm bâd ü bârân
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

617) Âm iken hûrşîd—veş lütfin cihâna nûrdan
Sakınırsın yâ nedendür bu dil—i mehcûrden

Gün yüzinden ayrı sorsan hâlümi ey mâh—ı rev
Tîredür bu gündüzüm belki şeb—i deycûrdan

Gönderirsin bana cevr ağyâra mihrün tohmını
Bilür iken hâsıl olmaz nesne hâk—i şûrdan

Katı yâdır kaşlaruna kimesne el sunmasun
Hâsıl olmaz hâsılı ancak taabdür zârdan

Ol hümâ yüksek uçarsa iderüm bir gün şikâr
Himmetüm bâzu benüm alçak değül sungurdan

Sakın aldanma Muhibbî âlemi ânı yakar
Şu'leler kim zâhir olur sîne—i tennûrdan
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

618) Saçların sünbül boyun serv ü tek berk—i semen
Hüsnüni kılan temâşâ eylemez seyr—i çemen

Dôstum terk eyleyüb gitme beni yaşum gibi
Çün bilirsün cân gidicek yaramaz bir işe ten

Hasret ile âh... senden ayru ey Yûsuf cemâl
Eyledüm Ya'kub—veş dil hânesin beytü'l—hazân

Ben gubârı didüm ey gün yüzlü topraktan getür
Bî—edeblik didi itme dimedi bir bende ben

Ey Muhibbî ol perî insâna görinmez kaçar
Lîk hiç gitmez yanından ol rakîb—i Ehrimen
* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün

619) Yürekde yâreme kanlu yaşum yir yir nişân olsun
Yanub dil âteş—i gamla bu âhumdan duhân olsun

Gönülde gözde nem varsa yoluna harç idem küllî
Eğer candır eğer serdir ikisi de revân olsun

Giyelden câme—i sürhi boyunca kana girmişsin
Çıkar billâh lütf eyle yeter kûyında kan olsun

İşittüm ok ü yâ meylin idermiş tıfldır dilber
İdeyüm dilden âhum ok bu kaddüm de kemân olsun

Elüne hançer almışdur dem—â—dem kasd—ı cân eyler
Ko döksün kanını gamzen içerse nûş—ı cân olsun

Tenümde dâğlar göz göz oluben gözlesün yâri
Dimeğe derd—i dil hâlin kamû mûlar zebân olsun

Muhibbî cân viren dirler lebünden bûse alurmış
Nedir bir cân eğer bin cân virirdüm tek hemân olsun
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

620) Gülşen–i hüsnünde kıldun ruhların gülzâr sen
Bana dirsin ânuniçün bülbül ol kıl zâr sen

Şâh–ı gam dil hânesine her kaçan kılsa nüzûl
Gevher–i eşki gönül kıl yoluna îsâr sen

Ey tabîb–i dil neden derdüme itmezsin devâ
Çün beni rûz–ı ezelden eyledün bîmâr sen

Biz selâmet kûşesin zühhâde teslîm eyledük
İhtiyâr itdük melâmet ol gönül bî–âr sen

Cennete aldanma zâhid gibi bakma Kevser'e
Ey gönül oldun bu gün çün âşık–ı dîdâr sen

Ey Muhibbî ola kim yârün bile ahvâlini
Bir biriyle şi'r içinde hâlüni iş'ar sen
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/FâilâTün/Fâilün

621) Geçdi cândan bu gönül geçmez dahî cânâneden
Kim ki gûri didiğüm merdâne doğmuş ânaden

Zülfin ile hâlüni çünki nigâ arz eyledün
Ko tutulsun mürg–i dil men' itme âb ü dâneden

Pâre pâre olmayınca bulmadı dest–res
Ey gönül bu san'atı öğren urub sen şâneden

Şem'–i hüsn dilbere bakmak gerekdir cân ü dil
Kande gitdi gayretin sen kem misin pervâ neden

Ey Muhibbî ister isen bulasın genc–i visâl
İste gönülde bulursun geçme sen virâneden
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

622) Şem'–i hüsne karşu itdün cânımı pervâne sen
Zülfi zencirünle kıldun gönlümü divâne sen

Aşk meydânına girdin cân ile baş oynadın
Ey gönül merdâne sen ey gönül merdâne sen

Hûn–ı bağrum dem–be–dem nûş eyleyüb rahm itmeyen
Ey gözi mestâne sen ey gözü mestâne sen

Gönlümü kûyına gönderdim anı yâd eyledün
Aşinâdur ol ezel sandun meğer bigâne sen

Ey Muhibbî bahr–i dilde bulmağa söz gevherin
Tâlib–i dürdâne sen sen tâlib–i dürdâne sen
* * *

Mefûlü/Mefâîlü/Mefâîlü/Feûlün

623) Gülşende diyün ol serv–i hırâmâna salınsun
Âhum yilüne karşu ko her yana salınsun

Mey nûş idüben başa külâhın koya kec–rev
Rindâne giyüb nâz ile mestâne salınsun

Bend olsa gönül zülfine kor câh–ı zakanda
Kalsun dîr ebed bend ile zindâne salınsun

Tîr–i müjene sînesini dil siper itsün
Meydâne girüb aşk ile merdâne salınsun

Çün dürr–i yetım oldu yine nazm–ı Muhibbı
Cânâ anı tak gûşına yekdâne salınsun
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

624) Bû getürdin bu zülfünden sâbâ gerçek misün
Yolına olsun hezârân cân fedâ gerçek misün

Mürde idüm bir haberle tâze can virdün bana
Eyledün bu haste gönlüme devâ gerçek misün

Ey kaşı yâ sînem içre gönderüb gamz okların
Âkibet kıldı benüm kalbimde câ gerçek misün

Bezm–i gamda inlerüm bu nâleme âhenk içün
Bana öykündünse nây–i hoş–nevâ gerçek misün

Pîrehensüz koçmuşum ol mâhı didüm dil didi
Belki düşündür Muhibbî hayr ola gerçek misün
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

625) Bir aceb divâneyim başımdaki sevdâ içün
Zülfini zencîr idün boynuma ben şeydâ içün

Genc–i hüsnine ser–i zülfin tılısm itmiş nigâr
Çâresiz kaldım ne çâre ah ol ejderha içün

Ben der–i meyhânede dîdârâ âşık olmuşum
Mescid–i sofi gelür ancak kuru gavga içün

Umarum gamz oklarını ata her dem sîneme
Ânıniçün dil nişân itdüm kaşı yâ içün

Ey Muhibbî serv–i kaddün görse gülşende çınar
El duâya kaldırır ol kamet–i bâlâ içün
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün (Fa'lün)

626) Ârızun enverdür dirler bana hûrşîdden
Gel tulu' eyle mahrum kılma dîdden

Dôstum senden vefâ mihr ummasun âşıklarun
Key katı divânelikdür meyve ummak bîdden

Tek şarâb olsun sifâl ile bu gün meyhâreye
Yeg gelür her vechile ol sâgar–ı Cemşîdden

Giceler tâ subh bîdâr ol visâlin kıl taleb
Müstecâb olur duâlar dâyimâ temcîdden

Ey Muhibbî devlet–i dârını bulur şüphesiz
Kim safâ–yı kalb ile hâli degül tevhîdden
* * *

Mefûlü/Mefâîlü/Mefâîlü/Feûlün

627) Göster yüzini alnunı şems ü kamer olsun
Tamasun lebinün yâri denizler şeker olsun

Cânım bile yolında seng–i dil nidârı dost
Tek gûşe–i çeşmünle bana bir nazar olsun

Sen serv–i sehî gibi salın nâz ile her su
Ben âh ideyin karşuna ko bir eser olsun

Her kim ki ayrur âşıkı dilber kapusından
Bu derd–i dil kim anı ki ol derbeder olsun

Can nakdini yolunda Muhibbî ide îsâr
Ol yâr gelür diye bana tek haber olsun
* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün

628) Gül–i nâzük beden dirler benüm ol dil–sitânımçün
Aceb mi dinse her–câyi meh–i nâ mihri bânımçün

Yürek pür âteş–i hasret akan hûn–ı ciğer gözden
Didiler ayn–i câridür bu çeşm–i hûn–feşânımçün

Bu gün meydân–ı sînemde diküb bu dil nişân itdüm
Ata gamz okların diyü benüm ebrû kemânımçün

Atar sihr okların gamzen görür kim cânâ kâr itmez
Okur tîğün duâ–yı seyf bu cism–i nâ–tüvânımçün

Muhibbî hastedür didüm lebünden bir cevâb ister
Ne haddindür senün didi söz açmak bu dehânımçün
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

629) Câm–ı lâ'lindür eyyâma sırrını fâş eyleyen
Katı gönlündür demâdem bağrımı baş eyleyen

İrmeğiçün vasluna harç eyledüm can nakdini
Ârzu–yı vuslatındır beni kallâş eyleyen

Hâk–i pâyün göz yaşıyla sularım ben her seher
Şevk–i ruhsârındur bu gözlerüm yâş eyleyen

Öykünelden ruhlarına gül lebüne la'l–i ruh
Ol günehdür birini hâr ü birin taş eyleyen

Râh–ı aşkında yürir bir lâhza âram eylemez
Bu Muhibbî'dür gamun kendüye yoldaş eyleyen
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fa'lün

630) Hamdülillâh ki yine tâlib–i cânânum ben
Bende–i aşk olalı âleme sultânum ben

Bir kadeh meyle cihân müşkîli hall oldu bana
Her ne sorsan bana sor mîr–i suhandânum ben

Dağlar lâle vü gül sînede serv oldu elif
Dôstum bir nazar it nice gülsitânum ben

Ruhları üzre yine zülf–i perîşânı görüb
Âh–ı sevdâya düşüb hal–i perişânum ben

Mest olur gâh Muhibbî lebüni zikr idicek
Geh gubâr–ı hattı fikr ile hayrânum ben
* * *

Mef'ûlü/Fâilâtü/Mefâîlü/Fâilün

631) Yârün cefâ vü cevri nedir kînesi neden
Derdâ dirîg gitmeye mi kîne sîneden

Çalma gönül şîşesin ey dost yirlere
Sakın ki batar ayağuna âb–gîneden

Şol zülf–i müşg bûyunı gül boynuna bırak
Ey can hezâr–yek yaraşur anberîneden

La'l–i lebün hayâline mahzûndur gönül
Harç eylerem cevâhir–i nazm ol hazîneden

Varsa Muhibbî kapuna can tuhfe iletür
İtsen kabûl n'ola bu kemter kemîneden
* * *

Mefûlü/Mefâîlü/Mefâîlü/Feûlün

632) Deryâ gibi başdan aşaldan çeşm—i âbdan
Hâli değül sefîne—i dil ızdırâbdan

Akıtdı gözümün yaşını dil harâreti
Bu remzi yüri fehm idesin su gülâbdan

Bezm—i gam içre nâlem ile gönlüm inlerüm
İnildisini guş ideli âsiyâbdan

Esrâr—ı aşkı bilmedi allâmeler dahî
Bu müşkilâtı hall idemezler kitâbdan

İçmişüz Muhibbî yire ine zühre—i felek
Suna şarâbı ger kadeh—i âfitâbdan

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

633) Her sadânın aksi kim zahîr olur feryâddan
Bir eserdir kûh içinde nâle—i Ferhâdden

Ne umarsın ey gönül sen nahl—i kaddünden anın
Meyve kim gördi yine hiç serv ile şimşâddan

Gözlerim yaşı biri Nîl ü birisi Dicledür
Hüsnin efzûndur senün çün Mısr ile Bağdad'dan

Kopdı sandılar kıyâmet kalktı yirden nice baş
Kûy—ı dilberde olan bu nâle vü feryâddan

Benden öğrensin Muhibbî yanmağı pervâneler
Eylemez tahsîl—i san'at görmeyen üstâddan

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

634) Sevdiğüme dôstum hışmun neden
Neylesün göz göre ölsün mü seven

Men' ider vuslat deminde dâmını
Arada çâk olsa tizcek pîrehen

Fursatı fevt eyleme girmez ele
Çün bilürsin bir dahî gelmez giden

Yaraşur kılsan niyâz ehline nâz
Hûy kılma tek cefâ vü cevri sen

Ey Muhibbî umma dünyâdan vefâ
Kime itmişdir vefâ bu pîrezen
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

635) Zülf–i müşgîni ey dilber tırâş itmek neden
Çeşmünin yaşın döküp bağrımı baş itmek neden

Destine mestâne çeşmün dôstum hançer virüb
Kalb–i uşşâkıyla her lâhza savaş itmek neden

Sırr–ı aşkı saklar iken sînede cânum gibi
Ey gönül âh itmek ile ânı fâş itmek neden

Lutf ile her demde ağyâre tamaluk gösterüb
Yaralanmış gönlümü benüm hırâş itmek neden

Çün kenâr olmak müyesser olmadı ol serv ü kadd
Ey Muhibbî yok yire bu çeşmi yâş itmek neden
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

636) Rahm umarsın ey gönül sen ol gözü sayyâdden
Bendine düşdün anın ıssı nedir feryâddan

Dâimâ cevr ü cefâ fennin okur ol dilfirib
Galibâ mihr ü vefâ öğrenmemiş üstâddan

Âşıkın katline çünkim hükm ider kanûn–ı aşk
Katl isnâd eylemek lâyık mıdur cellâddan

Hüsrevâ çün hüsn ile cânân–ı âlemsin bu gün
Zulm–ı uşşâk eyleme âhir sorulur dâddan

Gideli kûh–ı belâya bu Muhibbî dôstlar
Olmadı yanınca her giz gamdan özge zâddan

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

637) Nice bir yanam yakılam gerdiş-i eflâkden
Ey sabâ lutf it getür gel bu gubâr–ı hâkden

Aşk içün dirler ezel bezminde bir mahbûb imiş
Böyle nakş itmiş gören âyine–i idrâkden

Hâyil olmasa gözüm yaşına tan mı müddeî
Sed çekilmez cûların mecrâsına hâşâkdan

Zehr–i gam öldürmeden bu âşık–ı dil hasteyi
Sâkiya irgür meded şol mey–i din tiryâkdan

Tîri olmasa Muhibbî cân ü dil eğlencesi
Mürg–i dil çokdan uçurdu sîne–i sâd çâkdan

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

638) Ne umarsın ey gönül ol gözleri cellâddan
Günde bin kez kan ile haz ide ol feryâddan

Yazılan başa gelürmiş ey gönül âh eyleme
Dâmına düşdin anın rahm umma ol sayyâddan

Âşıkın peykâna vü peykâna oldı âşinâ
Bu meseldür dostum hiç hayır gelmez yâddan

Sîm ü zer kimde olursa sayd olur mahbûblar
Yeğ gelür Şîrîn'e Hüsrev ol gedâ Ferhâd'dan

Sehv ile bir gez Muhibbî kulunı yâd itmedün
Gerçi kim gitmez hayâlin hey kıyâmet yâddan
* * *

Mef'ûlü/Fâilâtü/Mefâilü/Fâilün

639) Ey dil hevâ–yı kâkül için zülf–i hamdesin
Şâd ol gönül ki silsile–i bend–i gamdesin

Yıllardurur bu haste gönül kapusındadur
Bir gez dimez ki haste–i miskin ne demdesin

Öldürdü yâr beni bu kûyı içinde âh
Hiç dimedi ki sen Harem–i muhteremdesin

Her kimki görse gözlerimün yaşını didi
Ol serv sâyesinde ne nâz ü na'medesin

Gark itdi aşk–ı felek dîli başdan aşdı âh
Benzer Muhibbî yine ki sen bahr–i gamdesin
* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün

640) İgen incinme ey gönül olursun gûşiş–i gamdan
Güzellerden vefâ gelmez meseldür mâ–tekaddemden

Virürsin bâde çün ömri kadeh nûş eylegil her dem
Elünde tuttuğun peymâne yeğdür sâgar–ı Cem'den

Gönül âlınca ol meh–rû bana mihr–ü vefâ kıldı
Dönüp yine cefâ tîrün çıkardı bir bir arkamdan

Benüm âh ü figânımdan sakın kim bir gül—i tersin
Kim âh okı güzer kılur irişse dahî mermerden

Muhibbî yüzünü görüb ferâmuş eyleyüb aklun
Ayağuna hisâr eyler güherle eşk—i pür nemden
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

641) Görmez isem tan değül mihr ü vefâ dildârdan
Kim vefâ görmüşdürür bu çarh gec—reftârdan

Ey talîb—i dil iriş kim kaldı cândan bir ramak
Derdüme eyle devâ la'l—i şekker güftârdan

Seyre çıksun kadd ü reftârın temâşa itmeğe
Gülşen içre servler baş kaldırur divârdan

Cân ü dil aldun bana bir bûse ikrâr eyledün
Var mı bir mezhebde dönmek hiç kişi ikrârdan

Şi'r—i pür-sûzın Muhibbî çünki bir eğlencedür
Hâli olma bir nefes âlemde sen eş'ârdan
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

642) Bülbül—i şûrîdeyim ol gülsitâne görmeden
Kim kulakdan âşıkım vird—i cânâne görmeden

Giceler uyhu yüzin görmez gözüm ahter sayar
Tâlibim ah ol meh—i nâ mihr—i bâna görmeden

Eyledüm cevr oklarına dôstum sînem siper
Bu acebdür dahî ol kaşı kemâne görmeden

Cevrün anub mihrüni dilden giderme key sakın
Ol melek-rûya neden bulmak bahâne görmeden

Bunu kim gördü ki bir gez işidüb evsâfını
Bu Muhibbî can vîre aslâ filâna görmeden

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

643) Dirsen ey dil sırr—ı aşk fâş olmasun
Sabr kıl bir dem gözün yaş olmasun

Aşka düşdüm cân ü dilden geçdim âh
Kimseler aşk ile yoldaş olmasun

Cevr ider bana rakiba rahm idüb
Bağrı nice âşıkın baş olmasun

Görmeyüb gün yüzüni inkâr ider
Zâhidî görün ki huffâş olmasun

Dilde kılmağa hayâlin nakşını
Bu Muhibbî niçe nakkâş olmasun

* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün

644) Esüb bâd—ı sabâ geçse ana kûy—ı kenârından
Gözüme tûtiyâ kılam getirürse gubârından

Alub bir cür'a nûş itdüm ezel câm—ı muhabbetden
Bulına rûz—ı mahşerde dahi başda humârından

Değüldür âşıka müşkil olursa günde bin gez dem
Velî müşkil budur ayru düşe gül yüzlü yârinden

Gele ey Yûsuf—ı Mısrî gönül tahtında sultân ol
İki yirden akıtdum Nîli gözüm mâcerâsından

Muhibbî giceler inler ider bülbül gibi efgân
Sakın ey hûbların şâhı bu âh ü zârından

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

645) Müptelâ–yı aşk olub hiç kimseler zâr olmasun
Gam şebinde mihnet ü derd ile bîmâr olmasun

Sevmesün âlemde kimse dilber–i âlî–cenâb
İrmeyüb desti ana aşk içre nâçâr olmasun

Ruhlarında dâne–i hâlün görüb bu mürg–i dil
Öldürün eğer ol zülf–i mekkâr olmasun

Bir nazarla can alub itdi gönül mülkin harâb
Öldürün eğer ol zülf–i mekkâr olmasun

Cân virüb sanma Muhibbî alasın bir bûse
Kimseler hüsni metâ'ına hirîdâr olmasun

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

646) Âteş–i hüsnine yârin ey gönül pervânesin
Zülfi zencîrine dil vir dil aceb divânesin

Gönlümün vîrânesin ey dost ma'mur eyle gel
Ka'be yapmakça dimişlerdir yapan dilhânesin

Gâh cevr ile cefâ ile yakarsın gönlümü
Kim cefâ fenninde mâhir bir aceb cânânesin

Zülfinin görsem perîşânın perîşân olurum
Pâre pâre ola dâyim göreyim ben şânesin

Leblerün mecliste dildârın öper gördüm kadeh
Sâgarın ey dil meğer kanın içüben kanasın

Çeşm–i bîmârı figânımdan benüm uyanmadı
Hufte bahtum gibi ey dilber kaçan uyanasın

Zülf–i çevgânına topeyle Muhibbî başını
Çünki meydân–ı muhabbetde bu gün merdânesin
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

647) İstemez sensiz gönül bâğ–ı cihân–ârâyı ben
Yâri bir gez görsem ol hüsn–i cihân–ârâyı ben

Gülsitân–ı dehr içinde bana gül yüzin yeter
Neylerüm zülfin var iken anber–sarâyı ben

Yâr–i bî–pervâ benüm hâlüm diğer–gûn olmada
Bâri her gez görsem ol şûh–ı bî–pervâyı ben

Gözlerüm yaşına dirsem tan mıdır tufân–ı Nûh
Katredür yanında cem itsem yedi deryâyı ben

Cür'a–i câm–ı lebünden ola ger bana nasîb
Kâfirim ger bir kadeh içsem mey–i sahbâyı ben

Ey Muhibbî dolaşaldan dil saçı zencîrine
Mesken itdüm rûz–ı şeb Mecnûn gibi sahrâyı ben
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

648) Yâre din divâne oldum hüsün tedbîr eylesün
Leylî zülfünden bu ben Mecnûn'a zencir eylesün

Zülfini giydir cemâlün rûşen olsun gün gibi
Haste diller niceye dek âh–ı şeb-gîr eylesün

Vasl–i yâre bulmadum bir çâre çok sa'y eyledüm
Bâri diyin nakkâşa nakşın bana tasvîr eylesün

Geh diler bağrumı gâh eyler perîşân hâtırum
Niceye dek gamzelerle zülfi ol per eylesün

Aşk meydânında çok kıldı Muhibbî dil–nişân
Ol kaşı yâya dinüz kirpiklerün tîr eylesün

* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün

649) Elünden ne gelür ey dil hayâl–i yârile eğlen
İdüb feryâd bülbül–veş figân ü zârile eğlen

Cemâli şem'ün andıkça bu cismüm mahv olur küllî
Çü sen pervânesin ey dil tutuşub nârile eğlen

Bulunmaz vasla çün çâre kalub bahr içre bîçâre
Olub âlem'de âvâre dilâ nâçârile eğlen

Lebün dârü'ş–şifâsında yatur âşıklarun haste
Tabîb–i dilsin ey dilber idüb timâr ile eğlen

Muhibbî nakd–i cân il'tüb dile bir bûse lâ'lünden
Kabûl itmezse de bâri biraz bâzâr ile eğlen

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

650) Hâb içinde görmüş oldum nâgehân ol yâri ben
Nîce yıllar hâb görmem kullanurum zârı ben

Ey tabîb–i dil didüm âşkınla gayet hasteyim
Didi öldürmekden özge bulmadum timârı ben

Şöyle bed–nâm olmuşum Mecnûn benden âr ider
Aşk–ârâdır gördüm buncalayın bî–ârı ben

Hırkamı âlûde–mey kılsam beni ayb eylemen
Bir kadeh mey rehnine göndermişim destârı ben

Şöyle hayrânım Muhibbı bilmezem hiç kendümi
Tekye–i aşk cür'a–dânından yiyüb esrârı ben
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

651) Iyş u işret itmeden bu gün dilâ ger geçesün
Yârin anda umaram kevser şarâbın içesün

İçtinâb eyle sakın şer itme fikrün hayr ola
Akıl virdi Hak sana akı karadan seçesin

Bundan evvel cidd ü cehd ile sana bir hâne yap
Kûs–ı rıhlet çalınub nâ–gâh bundan göçesün

Bulmadum bir yâr–ı hem–dem kil ola ahdi bütün
Nîce yıllar aradum gezdüm cihânın kûçesün

Cû eküb umar mısın kim ola kendüm hâsılın
Ey Muhibbî her ne kim ekdinse ânı biçesün
* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün

652) Fedâ kıl cânı cânâna bil ol nâ–mihrîbân kadrün
Kim ister vuslata irmek ne gam bilmezse can kadrün

Hadeng–i gamzen ey dilber nişândır sîneme gönder
Ki zîrâ bilürem ânın ben ey kaşı kemân kadrün

Yâkub meyl eylemez ârif bu dehrün mâl ü câhına
Bekâsı yok bilir perr–i mekes denlü cihân kadrün

Benüm serv–i hırâmânum gözüm yaşına bakmazsın
Ki bilmez olmasa teşne kişi âb–ı revân kadrün

Muhibbî âşık–ı dîdâr oldum sana devlettür
Yanında anmasun zâhid senün hur u cinân kadrün
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

653) Gül yanağın yâdına ey sîm–ten
Lâle–veş çâk eyleyem kanlu kefen

Tut–i tab'un dahî guyâ ola
Lebleründen emsem ey şîrîn-dehen

Olmasa ger âh–u aşık hâne süz
Sengden hâne niderdi kûhken

Ey Muhibb hâl–i siyeh yekdânedür
Tohm–u mihreşdür derun–ı dil–fiken
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

654) Nîce ey kâşı kemân cânuma bîdâd idesün
Bâri at gamzen okın bu dilümi şâd idesün

Gâh gül göster ü geh sünbül eyâ serv–i sehî
Nâz ile gâhı gehi şîve–i şimşâd idesün

Gül gibi gûşına çün âh ü figânın girmez
Yeter ey bülbül–i dil nâle vü feryâd idesün

Gam–ı hicrün bu gönül kişverüni kıldı harâb
Yeniden ânı meğer lütf ile âbâd idesün

Kalmaya zerrece gamı başı ire eflâke
Ger keremden bu Muhibbî kulunı yâd idesün
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

655) Diyinüz ol serv–i hırâma cevre âheng eylesün
Hûn–ı dilden sâid–i sımini hem–reng eylesün

Bundan özge âlem olmaz âşıka kim hufyeten
Hışm ile kılsun girih ebrûların çenk eylesün

Sûret–i Ferhâd'ı nakş itdüm yine müjgân ile
Heşt bâlinüm kılub yârân anı seng eylesün

Almasun zâhid şarâbı nâbı düşmez ağzına
Halvetünde oturub dâyim hemân beng eylesün

Bezm–i gamda ey Muhibbî âşık–ı şûrîdeler
Cân ü dilden nâle kılsun kaddüni çeng eylesün

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

656) Aldı çeşmün yâ kaşından elüne çünki kemân
Atıserdür gamze okların kıla tâ dil-nişân

Arzudan ben helâk oldum müyesser olmadı
İtlerünle bir gice kûyında olmak pâsbân

Ey hümâ–yı lütf aşkun beni Mecnûn eyledi
Başum üzre n'ola bir kerre yaparsam âşiyân

Nice bir cevr âteşine yakasın ben bî–dili
Âşikâre lutf idüb kahrunı bâri kıl nihân

Nakd–i cânâ aldı âhir dilberün bir bûsesin
Issı itdi bu Muhibbî dostlar sanman ziyân

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

657) Gönlüme derdi devâ gayri devâyı neylesün
Başuma zülfü hevâ gayri hevâyı neylesün

Her ne zahmet kim gele andan bana râhat gelür
Âşık—ı sâdık olan mihr ü vefâyı neylesün

Umaram bir gün ola şehbâz—ı zülfe dil şikâr
Bu kebuter gönlüm olmuşdur hevâyı neylesün

Zülfüne bend eyleyüb salar zanehdâna vefî
Nîce yıllar hapisdir ol müptelâyı neylesün

Vâdi—i aşka Muhibbî düşeli Mecnûn—vâr
Başı üstinde yapar kuşlar yuvayı neylesün
* * *

Mefûlü/Fâilâtü/Mefâîlü/Fâilün

658) Sürdü yüzime âlile bir kerre yâr elün
Kassâb sandı kanile gören nigâr elün

Bülbül gibi ki geçdi gönlüm âh ü zâr ile
Hayfın budur ki öpmedüm ol gülizâr elün

Her ne gelürse mihr eğer cevr râzıyım
Sundum nigârâ cân ile çün tâbdâr elün

Terk it bu gün libâsını serâpâ pürehne ol
Yârın yakana sunmaya her nâ—bekâr elün

Elde Muhibbî cân ü dili tuhfeyledi kim
Kim bî—vesîle öpmediler ihtiyâr elün
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

659) Bend kıldum boynumu çün zülf—i cânân ile ben
Tâ ölünce kapusında kul olam cânile ben

Bana tâ mihr olduğun mihr itmeden râcih gelür
Derd ile hoş olmuşum nâ–hoş dermânile ben

Elde tutam komayam dâmânını mahşer günü
Vardığımda hazrete çâk–ı girîbân ile ben

Sırr–ı aşkın saklariken sînede cânum gibi
Zâhir itdüm âleme bu âh ü efgânile ben

Yazdı hattun nâme hüsne kaşun tuğra çeker
Âleme hükm ide dirdüm iş–bu fermân ile ben

Ka'be'dür kûyın nigârâ eyledüm çünki tavâf
Cân ü dilden gelmişim olmağa kurbân ile ben

Ey Muhibbî gül–ruhın yâd eylesem bülbül gibi
İnlerüm tâ subh olunca âh ü efgân ile ben

* * *

Fâilâtün//Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

660) Âşık olmuşdur meğer ol ârız–ı ruhsâra su
Ânıniçün dağlara düşüp yürir âvâre su

Vâdi–i zulmetde bu dil kaldı İskender gibi
Teşnelikden virdi cân bulmadı ol bî–çâre su

Bağ–ı hüsnünde şehâ bir doğru hizmetkârdır
Turmağile indi servün ayağına kara su

Nahl–i kaddüni nigârâ eşk–i çeşmümden sakın
Kesret itse didiler eyler ziyân eşçâre su

Şam–ı mihnetde Muhibbî k'ey katı dil hastedür
Çıkmadan cânı lebünden gel vir ol bîmâra su

* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Feûlün

661) Didüm ol serv kadd—ı bâlâya karşu
Bırak üstime geh geh sâye karşu

İşidüb nâlemi bağrı delindi
Figânlar eyledüm çün nâye karşu

Çemende açmağa yokdur mecâli
Gözünü nerkis ol şehlâya karşu

Visâlün isteyüb Şeyy'ül—lah itsem
Salar durmaz beni ferdâya karşu

Muhibbî la'l—i nâbun hasretinden
Varur her dem mey—i sahbâya karşu

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

662) Tâliimdendür şikâyet kıldığum ey tünd hû
Yohsa senden görmedüm cevr ü cefâdan gayri rù

Gördiler sûy—ı vefâ dünyâda yok Ferhâd ü Kays
Ânıniçün gitdiler mülk—i ademde arayu

Eksük olmasun yaşı her dem bu ben dil hastenün
Teşne görse damla damla tamzarur ağzına su

Zülf—ı müşg—efşân ile andun yine sükker lebün
Lezet ise okuyun şi'ründe yâ hod tan mı bu

Söylemez cânâ Muhibbî lîk ammâ dir hayâl
Subha dek eyler benümle sâd hezârân güft u gù

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

663) Bir lebî şîrîn sevüb Ferhâd'um öğlenden–berü
Kûhkenlik itmede üstâdım öğlenden–berü

Sanma kim cevr ü cefâdan ey sanem yüz döndürem
Çekmeğ eçünki anı mûtâdım öğlenden–berü

Ten gubârını savursa tan değüldür bâd–ı aşk
Bu hevâ ile yiler bir bâdem öğlenden–berü

Ey Muhibbî handenün ardunca vardur giryesi
Ânıniçün dâyime nâ şâdum öğlenden–berü

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

664) Bakmadı yüzüme dilber bana âşıkdur diyü
Deldi bağrum cevr ile bu yüke lâyıkdur diyü

Gördüler ben müptelâyı sen perî ruhsâr ile
Yazdılar birisi Azrâ biri Vâmık'dur diyü

Şi'rüm içre her kaçan sükker lebün zikr eylesem
Birbirinden kapışur ehl–i şehd fâyıkdur diyü

Ânınıiçün yazmazam derd–i dilüm ben kâğıda
Saklamaz sır iki yüzlü bir münâfıkdır diyü

Bu Muhibbî aşkını yâre güzâfın anlama
Sıdkı var ikrâr kıl yolumda sâdıkdur diyü

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâ'lün

665) Haste dil la'l–i leb–i cânânın eyler arzu
Ey tabîbüm derdüne dermânın eyler ârzu

Bürka'ın keşf ile göster ârızun âşıklara
Kullarun sâf sâf durub sultânın eyler ârzu

Ka'be'dür kûy—ı gelür süren âşıkları
Yâ'ni vârub virmeğe kurbânın eyler ârzu

Gözlerüm Yâkûb—veş kanile dolsa tan değül
Hüzn—ârâ dil Yûsuf—ı Ken'an'un eyler ârzu

Bu Muhibbî pâdişâh—ı âlem olmuşken bu gün
Kapusında olmağa deryânın eyler ârzu

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

666) Bülbül—i dil haste gül *ruhsârın* eyler arzu
Ey Mesîhâ—dem gönül güftârın eyler arzu

Cennete kılmaz heves ol hûr u gılmân istemez
Âşık—ı sâdık olan dîdârın eyler arzu

İşidelden çün metâ'—ı bûseni kim câna dir
Cân ele alub bu dil bâzârun eyler ârzu

Ânıniçün hu olub bu göz yaşı olur revân
Ey boyu serv—i sehî reftârun eyler ârzu

Ruhlarınsız bu Muhibbî gîceler nâlân olur
Bülbülündür neylesün gülzârın eyler ârzu

* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün/Mefâîlün

Görüb gün yüzüni didüm ki mihr hâveridir bu
Beni divâne kılmışdur ne tan dirsem yeridür bu

İder tâvus—veş cevelan boyu serv— i hırâmândur
Gören reftârını ider meğer kebg—i derîdür bu

Yüzünde güller açılmış kızılı ağı ağ *olmuş*
İrem gülzârıdur gûyâ ya güllerin tarıdur bu

Gören gûşında dildârun salınan la'l–i şehvârun
Didi burc–ı şeref üzre saâdet ahterîdür bu

Muhibbî gamdan olmuşdur didüm ey sâkî–i cân bahş
Elüne bir kadeh sundı didi cân perverîdür bu
* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

668) Tanmıdır zülfine dirsem müşg–bû
Andan olur çün hemîşe müşg–bû

Yüzüne gül benzerem dimiş hacil
Olduğ çün dirler ana surh–bû

La'lüni ol vakt öperem ey sanem
Eyliye bu hâkimi devrân sebû

Bulmadım bir yâr–ı hemdem gönlüme
Aradum gezdim cihânı gû–be–gû

Ey Muhibbî la'lün anub ağlama
Çün zarâr eyler şeker tengine su
* * *

669) Takalı zülfi kemendin boynuma ol müşg–bû
Dönmüşüm Mecnûn'a bir âvâreyim jülide–mû

Saht–rûdur korkaram ki sana hemser dirile
Alma gül âyîne–i hüsnüne kılma rû–be–rû

Gâh mescidde gehi deyr ü gehi meyhânede
Bulamadum aradum dildârı gezdüm sû–be–sû

İstese mihr ü vefâ itmek bana mümkin değül
Çünki cevr ile cefâ kılmak olubdur ana hû

Nâlesi eflâke irdi bu Muhibbî hastenün
Pes nedendür güşına girmez senin ey mahrù
* * *

Mefâilün/Mefâîlün/Feùlün

670) Peri misün yâ âdem ey melek hù
Seni görmeğe halk muhtâc kamû

Bu dil cârub ider kirpiklerini
İşiğün pâk ider çeşmüm döker sù

Ne bilsün hâlümi ol şem'–i meclis
Dimişlerdür çerâğ gibi karanù

Girerdi her kişi gülzâr–ı hüsne
Eğer olmasa hattun ana bârù

Muhibbî hasteye dermân bulınmaz
Meğer la'li ola ol derde dârù
* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Feùlün

671) Ne sünbüldür saçun ey çeşmi âhû
Benî divâne eyler âhir âh o

Muhabbet ehli olur gözi yaşlu
Aceb mi âşık olsa benzi sârù

Gözüm yaşı benüm serv–i revânum
Akar kûyında olmuş âb–ı Âmû

Ne tan kurulsa zülfün ârızunda
Olur elbette âteş görse ham mû

Muhibbî hâkipâyün cânâ tartar
İki çeşmüni kılmışdur terâzù
* * *

Mef'ûlü/Mefâîlü/Mefâîlü/Feûlün

672) Hûn–ı dilümi nûş ider ol nerkîs–i câdû
Her geh ki işâret kıla bir gûşeden ebrû

Bir işve yatur arada ger cân ise maksûd
Âlûde–i hûn eyleme gel sâid ü bâzû

Zülfünün arasında gören hadduni ider
Teshîr–i meh ü mihr kılupdur iki hindû

Ger bula gönül zerre kadar hâk–ı deründen
Ne hasret–i merhem çeke ne mihnet–i dârû

Ah eyleme gel gün yüzüne karşu Muhibbî
Najeng sehâbiyle hafî olmaya ol rû

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

673) Kaşı mihrâbına her kim ki imâmet getüre
Kamu ehl–i dil olan ana ikâmet getüre

Nice doysun bu yürek cevrüne âhun dinle
Sîne yâ tîr–i cefâya nice tâkat getüre

Zâhidâ anma bana virme kıyâmet haberin
Her kaçan yâr kıyâm itse kıyâmet getüre

Gerçi lâyık değülim bezmüne ey şâh–ı cihân
Bir nazar kıl bula bu bende liyâkat getüre

Aldanub zîver–i dünyâya gönül virme sakın
Bu mukarrerdür anın sonu nedâmet getüre

Terk–i can eyle Muhibbî ki budur aşka tarîk
Âşık oldur ki hemen aşka alâmet getüre

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

674) Sırr–ı aşkı kim bilürdi nâle takrîr itmese
Safha–i ruhsârım üzre eşk tahrîr itmese

Bulur idüm genc–i hüsnüne nigârun dest–res
Zülfünü mâh eyleyüb çeşmün eğer şîr itmese

Bezm–i gamda dir idi Kays içün sultân–ı aşk
Bâdesin göz yaşı sâzın savt–i zencîr itmese

Var humârum serve olmazdum sadâ'ından halâs
Pîr–i meyhâne eğer câm ile tedbîr itmese

Yanmaz idi dôstlar her gîce bu kandil–i çarh
Bu Muhibbî sûz–ı dilden âh–ı şeb–gîr itmese

* * *

Mefâîlün/Mefâîlün/Feûlün

675) İder zülfini gün yüzine perde
Beni uğradur ol bin dürlü derde

Nasîb imiş cefâ vü cevri yârün
Bulımaz her ne kim yazıldı serde

Didüm koçsam miyânun didi dilber
Meğer koçsa anı ancak kemerde

Didiler ağlayub fâş itme sırrı
Didüm ne çâre ya bu rûy–ı zerde

Muhibbî virme dil dünyâ denîdür
Meseldür kim gerekdür gayret erde

Mef'ûlü/Mefâîlü/Mefâîlü/Feûlün

676) Ol çeşm–i siyeh zülf–i perîşân arasında
Nerkis gibidür kim biter reyhân arasında

Zülfüne dolaşan dili kor câh–ı zanehda
Kalur ebed ol bendile zindân arasında

Gamzen oku câ itdüği bu câm içinde
Yazılur elif kande ise cân arasında

Bu nazm–ı dürenbârı okursa n'ola dilber
Lü'lü' yaraşur la'l–i bedehşân arasında

Pâyüne revân ile Muhibbî yine yaşın
Kaddi gibi serv olmaya bostân arasında

* * *

Mef'ûlü/Mefâîlü/Mefâîlü/Feûlün

677) Her lâhza gelür yâr gider bir dem içinde
Bu hasteyi kor derd ile her dem gam içinde

Dem dem dökülen göz yaşı bil hûn–ı ciğerdür
Dil zevrakı gark oldu şehâ ol dem içinde

Sevdâ–yı ser–i zülfüne dolaşalı gönlüm
Kaldı idi merdûm–ı çeşmüm nem içinde

Sînemde anın zahmı gelür çün bana merhem
Derdümi kabûl eylemişim derâm içinde

Her kim ki gönül virdi aldandı bühtâna
Dil virme Muhibbî ana sen âlem içinde

* * *

Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilâtün/Fâilün

678) Dilberüm seyr itmeğe gülzâra çıktı bâğ ile
Mâhrûlar birbirine gösterür barmağ ile

Bir ayağ üzre gelüb bel bağlayubdur hizmete
Servün indi ayağına kara sudurmağ ile

Bî-güneh uşşâkı öldürme benüm çok sevdiğüm
Dükenür sanma senün âşıklarun kırmağ ile

Gel beni öldür rakîbi görmeyen kûyında tek
Bu meseldür bülbül olmaz bir kafesde zâğ ile

Sîneye şol denlü yakdı bu Muhibbî dâğlar
Dir gören kûh-ı belâ kaplanıdur bu dağ ile

* * *

İKİNCİ KİTABIN SONU

40 TL.